

آشنایی با کشورهای جهان

ژاپن

محمود رضا برازش

چاپ دوم

آشنایی با کشورهای جهان

ژاپن

محمود رضا برازش

تابستان ۱۳۸۶

برازش، محمود رضا ، ۱۳٤۱

ژاپن/ گردآوری و تنظیم محمودرضا برازش - مشهد انتشارات آفتاب هشتم، ۱۳۸۸

۹۲ ص: نقشه (رنگی) - ۳۹-۴۰

شابک جلد شومیز: ۵-۲۸-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸ ISBN 978-964-2839-28-5

شابک جلد سخت: ۲-۲۹-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸ ISBN 978-964-2839-29-2

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا (فهرست نویسی پیش از انتشار).

۱.ژاپن الف. محمود رضا برازش، ۱۳۴۱. ب انتشارات آفتاب هشتم. ج. عنوان

۴ع‌عب/ DS ۹۵۳/۸

کتابخانه ملی ایران ۸۵-۴۲۴۷م

آشنایی با کشورهای جهان

ژاپن

محمود رضا برازش

با همکاری: سودابه حسین زاده - زهرا سروقدی- امید گرمسیر - محمد رضا برازش

ویراستار:مرتضی خبازیان زاده

صفحه آرایی : احسان جلایری

چاپ دوم : ۱۳۸۸

۵۰۰۰ نسخه رقعی

چاپ: دقت ۳۱۲۵۰۵۲

شابک جلد شومیز: ۵-۲۸-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸

شابک جلد سخت: ۲-۲۹-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸

قیمت جلد شومیز: ۳۰۰۰۰ ریال

قیمت جلد سخت: ۴۰۰۰۰ ریال

انتشارات آفتاب هشتم. مشهد- صندق پستی ۱۸۸۶-۹۱۳۷۵

تلفن دفتر: ۸۴۳۸۱۳۲-۰۵۱۱ فروشگاه: ۲۲۲۴۷۱۹-۰۵۱۱

فهرست

پیشگفتار

انسان از همان آغاز خلقت نیازمند آن بوده که محیط اطراف خود را بشناسد. یافتن غذا، مصون ماندن از گزند حیوانات و مقابله با سرما و گرما و دیگر موارد مشابه، از نیازهای اولیه‌ای است که انسان با آن مواجه بوده است. در اوایل، جوامع به صورت قبیله‌ای و کوچ نشین بودند. آنها در ایام مختلف سال در مکان‌های خاص توقف می‌کردند و پس از مدّتی به راه خود ادامه می‌دادند و در این بین مسیر راه و مکان‌های توقّف را بررسی و بهترین را انتخاب می‌کردند. با ایجاد روستاها و شهرها، به مرور انسانها در یک نقطه ساکن شدند. گروهی از ساکنان شهرها و روستاها به دلایل مختلف به سفر پرداختند. برخی از آنان حاصل تجربیّات و یافته های خود را از این سفرها ثبت کردند. بعضی از این نوشته‌ها در قالب سفرنامه‌ها و شکل‌های مختلف نوشتاری اکنون در دسترس است.

با پیشرفت روزافزون علم و توسعهٔ ناوگان حمل و نقل در سایر جوامع، هر روزه بر تعداد سفرها و مسافران افزوده می شود. از طرف دیگر، ارتباط بین افراد در شهرها و کشورها به طرق مختلف تسهیل شده، به طوری که امروزه اصطلاح «دهکدهٔ جهانی» شکلی ملموس و معنایی عام یافته است. تردّد بین کشورها به حدّی است که وقتی افراد حاضر در خیابان‌ها یا حتی متروی شهرهای معروف جهان را بررسی کنیم، درمی‌یابیم که از نژادها، رنگ‌ها و سرزمین‌های مختلفی‌اند که برای گردش، تجارت، بازدید از دوستان و اقوام، زندگی و... به رفت وآمد می‌پردازند. به مرور، موارد مرتبط با «گردشگری» به یکی از صنایع مهم و پیشرفتهٔ دنیا تبدیل شده است. بدون شک، تردّد میلیون ها مسافر در طی سال، تأثیر زیادی بر اقتصاد شهرها و کشورها دارد. افرادی هم که برای مقاصدی خاص غیر از گردشگری مسافرت می‌کنند، از امکانات و نقاط دیدنی مکان‌ها و کشورهای مختلف بازدید می‌کنند. بدیهی است، افراد تمایل دارند از سفر خود حداکثر بهره را ببرند؛ و بنابراین ضرورت دارد اطلاعاتی کافی از محل مورد بازدید داشته باشند. در همین راستا، سازمان‌ها و شرکت‌های مختلفی ایجاد شده و به فعالیت در عرصه‌های مختلف می‌پردازند. تهیه و انتشار کتاب‌های راهنما برای شهرها و کشورهای مختلف به زبان‌های گوناگون از جمله فعالیت‌های متداولی است که توسط ناشران علاقه مند و سازمان‌های مربوط انجام می شود.

تعداد و تنوع این نوع کتاب‌ها با توجه به علاقهٔ افراد به داشتن این نوع اطلاعات و افزایش تعداد مسافران، هر روزه افزایش می‌یابد و این امر در بررسی و بازدید از نمایشگاه‌های کتاب و یا با مراجعه به اطلاعات کتاب‌های انتشار یافته، معلوم می‌شود. سالانه، هزاران نفر فارسی زبان از ایران و دیگر کشورها به نقاط مختلف دنیا سفر می‌کنند و کمتر کتابی برای راهنمایی ایشان منتشر شده است،

به نحوی که اطلاعات کشورهای مقصد را در اختیار ایشان قرار دهد. شاید بهترین مرجع در این باره، کتاب‌های سبز وزارت امور خارجه باشد؛ ولی کتاب‌های فوق کاملاً تخصصی بوده و فاقد اطلاعات و جاذبه‌های عمومی می‌باشند. با توجه به این نیاز و خلأهای موجود، مدتی است تلاش شده است، اطلاعات مناسبی برای این امر از منابع مختلف تهیه گردد تا کمکی برای علاقه مندان و راهنمایی برای مسافران باشد. بدیهی است، جمع آوری و تنظیم این اطلاعات، کاری گروهی است. سفارتخانه‌ها و نمایندگی‌های برخی کشورهای مربوط نیز برای تهیهٔ منابع و تنظیم اطلاعات کمک هایی کرده‌اند که لازم است از ایشان تشکر و قدردانی نمایم. بی‌شک، این مجموعه خالی از اشکال نیست. امیدواریم با راهنمایی های خوانندگان محترم، از کاستی های آن بکاهیم.

مقــدمه

سرزمـین آفتاب تابان یا مجمع الجزایر ژاپن بخشی از مـرز شرقی قاره‌ی کهـن را تشکیل می‌دهد؛ کشوری که فاصله‌ی هوایی شمالی‌ترین نقطه تا جنوبی‌ترین منطقه‌ی آن بالغ بر ۳۰۰۰ کیلو متر است. به عبارت دیگر مجموعه ی این جزایر کوچک و بزرگ از همسایگی شرقی‌ترین بخش روسیه شروع شده و تا نزدیک تایوان امتداد یافته است.

ژاپن سرزمینی کوهستانی است که روی زنجیره ی آتشفشانی قرار دارد. به همین دلیل ۶۰ درصد از وسعت ۳۷۷۰۰۰کیلومتر مربعی آن کوهستانی و اغلب ۱۲۸ میلیون نفری ژاپن در همان ۴۰درصد باقی مانده ساکن شده‌اندکه این تراکم جمعیت باعث رشد عمودی شهرهای ژاپن شده است. ژاپنی ها که در طول تاریخ بارها و بارها زلزله های هولناکی را تجربه کرده اند در حال حاضر به خوبی توانسته اند با رعایت نکات ایمنی در ساخت و سازها از وسعت فاجعه کم کنند. در واقع ژاپن کشوری است که باید با تمام وجود از دارایی های خود محافظت کند چرا که این کشور از نظر مواد معدنی و سوخت، کشوری فقیر به شمار می آید و تمام منابع مورد نیاز خود را از خارج تامین می کند.

ژاپن تنها کشوری است که طعم تلخ بمباران هسته‌ای را چشیده است. در انتهای جنگ جهانی دوم، دو شهر هیروشیما و ناکازاکی با دو بمب هسته‌ای خاکستر شدند و شاید همین باعث تسلیم بی قید و شرط ژاپن شد. ازآن پس ژاپن تحت سیطره‌ی نظامی آمریکا قرار گرفت و هنوز هم هزاران نظامی آمریکایی در این کشور حضور دارند.

اما ژاپن در حال حاضر یکی از هشت کشور صنعتی جهان است. به این معنی که زلزله‌های پی در پی، جنگ‌ها و بمباران اتمی باعث نشد که ژاپن کشوری خاکستر شده باقی بماند.

سخت کوشی، همکـاری، خویشتن داری و انضباط فردی باعث شد که ژاپن جدید خیلی زود از ویرانه‌های جنگ جهانی دوم برخیزد و با جهشی بلند خود را به جایگاهی برساند که حتی بازارهای مهم کشـور غالب ـ آمریکـا ـ را در اختیار داشته باشد. این جهـش بلند به علاقه‌ی بی حد و حصر ژاپنی‌ها به یادگیری علوم و فنون جدید بر می‌گردد. پیشرفت و ترقی ژاپن در کنار مشکلات ناشی از جنگ ویرانگر دوم، روایتی از سخت کوشی و تلاش برای رسیدن به موفقیت است. البته این ایستادگی در ژاپن ریشه‌ای عمیق و تاریخی دارد. برای مثال ژاپن یکی از معدود کشورهایی است که در برابر سیل ویرانگر مغول ها مقاومت کرد و اجازه ی نفوذ و استقرار به مغول ها نداد.

نکته‌ی مهم درباره‌ی ژاپن این است که، در برابر همه‌ی پیشرفت‌ها و تجددی که به آن دست یافتند، مردم ژاپن هرگز ریشه‌ی تاریخی و سنتی خود را رها نکردند. اکنون در کنار کارخانه‌ها و کمپانی‌های بزرگ جهانی مانند تویوتا، سونی، پاناسونیک، هیتاچی، شارپ، مزدا، هوندا و ... می‌توان صنایع دستی و آداب سنتی ظریف برآمده از تاریخ را مشاهده کرد. مشاهده هم زمان پیشرفت و حفظ اصالت ها برای هر بیننده‌ای درس‌های آموزنده دارد. در کنار تکنولوژی مدرن می‌توان از دیدن هزاران معبد و پرستش گاه هم متعجب شد و هم با غرق شدن در سکوت معنوی عبادت گاه‌ها لذت برد. از آبشارهای طبیعی و جنگل‌های مبهوت کننده تا شهرهای بزرگ و ساختمان های بلند، فرودگاه‌هایی که روی آب ساخته شده و هواپیماهای غول پیکر در آن فرود می‌آیند می توان سطر به سطر تاریخ و فرهنگ غنی این سرزمین را مطالعه کرد.

اگر چه دوران نوزایی ژاپن همزمان با دوران نوزایی ایران شکل گرفت و تحولات میجی همزمان با تحولاتی بود که امیر کبیر در ایران پدید آورد اما استعمار خارجی و استبداد داخلی نتوانستند امیرکبیر را حتی برای چند سال تحمل کنند. مشابهت های فرهنگی نیز بین ایران و ژاپن قابل مطالعه است. اگر ژاپنی‌ها به سخت کوشی و انضباط در عالم شهرت یافته اند، ما نیز در عمق فرهنگ خود این آرایه ها را مشاهده می کنیم(و نظم امرکم...). ژاپن و ایران تاکنون مناسبات و روابط دو جانبه مثبتی با هم داشته اند و می‌توان این امیدواری را بر خود سهل کرد که ارتباط بین دو کشور جهت منافع هر دو دولت و ملت توسعه یابد. به سهم خود آرزو دارم هموطنان عزیز با مطالعه‌ی وضعیت کشورهای مختلف به آمادگی و دانش بیشتری برای هر چه بهتر ساختن این مرز و بوم دست یابند.

در پایان از تمام عزیزانی که در تهیه و تنظیم مجموعه آشنایی با کشورهای جهان، به خصوص کتاب حاضر که جلدششم از این مجموعه است همکاری داشتند، صمیمانه قدردانی می کنم.

محمود رضا برازش

مشهد مقدس

ژاپن Japan

نام رسمی: نیپون (سرزمین خورشیدتابان) (Nippon)

نام محلی: نیهون (نیپون)

پایتخت: توکیو Tokyo

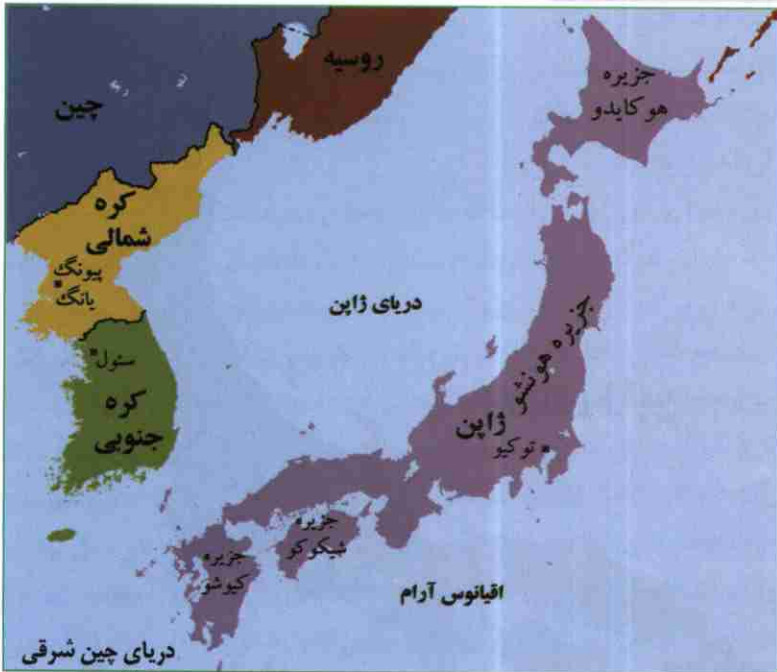
نوع حکومت: مشروطه سلطنتی با دو مجلس قانون گذاری

رئیس حکومت: امپراتور

رئیس دولت: نخست وزیر

جغرافیای طبیعی

موقعیت جغرافیایی

مجمع الجزایر ژاپن در منتهی الیه شرق آسیا قراردارد . این کشور نواری قوسی شکل است که طول آن را ۳/۸۰۰ کیلومتر تخمین می زنند. مساحت ژاپن ۳۷۷/۸۷۳ کیلومتر مربع یعنی کمتر از یک چهارم مساحت کشور ما ایران است. این کشور از نظر مساحت شصت و دومین کشور جهان است. روسیه، چین و جمهوری‌های کره، نزدیک‌ترین کشورها به ژاپن هستند.

ژاپن مجمع الجزایری است که اقیانوس آرام در شرق، دریای ژاپن در غرب، دریای چین شرقی در جنوب و دریای اوخوتسوک در شمال آن قرار گرفته و علاوه بر این دریای ستو بین جزایر شیکوکو و هونشو جدایی افکنده است . محیط تمام جزایر کوچک و بزرگ ژاپن و یا طول سواحل آن ۲۹/۷۵۱ کیلومتر است.

۱ـ ژاپن بین مدار ۵۰ و ۲۲ درجه عرض شمالی و نصف النهار ۱۲۸ تا ۱۵۰ درجه طول شرقی قرار گرفته است.به عبارت دیگر طول مجمع الجزایر ژاپن ۲۸ درجه است .

ژاپن از چهار جزیره بزرگ، هونشو با وسعت ۲۳۱/۰۲۰، هوکایدو با وسعت ۸۳/۴۰۸ ، کیوشو با وسعت ۴۲/۱۴۶ و شیکوکو با وسعت ۱۸/۷۸۱کیلومتر مربع، و نزدیک به۶/۸۰۰ جزیره دیگر تشکیل شده است، که اغلب این جزایر بسیار کوچکند و فقط ۳۴۰جزیره آن بیش از یک کیلومتر مربع مساحت دارند. ۹۸٪ مساحت ژاپن را چهار جزیره اصلی فوق تشکیل می‌دهد. هونشو بزرگترین جزیره ژاپن است که مساحت آن به تنهایی بالغ بر ۶۰٪ خاک ژاپن را در بر می‌گیرد.

زلزله کانتو ـ توکیو

زلزله کوبه

ژاپن سرزمینی کوهستانی و زلزله خیز است که هر سال بین ۷۰۰۰ تا ۸۰۰۰ زلزله در این کشور رخ می‌دهد، که بیشتر آن محسوس نیست، اما زمین لرزه‌های شدید با خسارات جانی و مالی فراوان باعث شده ساختمان‌های شهرها طوری طراحی شوند که میزان خسارات امواج زلزله به حداقل برسد. در سال ۱۹۲۳ زلزله بزرگ **کانتو**(Kanto) ژاپن را لرزاند که این زمین لرزه و آتش سوزی پس از آن باعث تخریب ۷۰٪ شهر توکیو و کشته شدن بیش از یکصد و چهل هزار نفر شد. بعد از آن زمین لرزه‌های زیادی در ژاپن رخ داده، که صدمات آن کمتر بوده است.

آب و هوا

جزایر ژاپن از شمال به جنوب گسترش یافته و به همین دلیل این کشور ضمن آن که متأثر از آب و هوای اقیانوسی است اما در مجموع آب و هوایی متنوع دارد.

در شمال(مناطق واقع در کنار دریای اوخوتسوک)، زمستان‌ها سرد و برفی است و برودت هوا به حداقل ۴۰درجه زیر صفر می‌رسد، در حالی‌که تابستان این منطقه معتدل و متوسط درجه حرارت حدود ۲۰درجه سانتیگراد است. هوای جزایر جنوبی(نواحی واقع در کنار دریای چین شرقی) گرم تر است به طوری که در اُکیناوا، دمای هوا در تابستان به ۳۰ درجه سانتیگراد و در زمستان به ندرت به کمتر از ۱۵ درجه سانتیگراد می رسد.

در ژاپن، ریزش سالیانه باران به طور متوسط ۱۵۵۰ میلیمتر است. میزان بارش باران در توکیو حدود ۱۴۰۰میلیمتر بوده که در مقایسه با سایر شهرهای بزرگ جهان از بارندگی و رطوبت بیشتری برخوردار است . تراکم بارندگی در ژاپن، در تابستان و در ماه های ژوئن و جولای(خرداد و تیر) است. بارندگی فراوان موجب غنی شدن پوشش گیاهی ژاپن شده است.

از آنجایی که ژاپن در حاشیه اقیانوس آرام قرار دارد، زلزله‌های شدید درون اقیانوسی می‌توانند امواج عظیم و مخربی به نام **تسونامی**(Tsunami) ایجادکنند . از دیگر عوامل طبیعی تهدیدکننده در ژاپن، **تیفون** یا طوفان‌های شدید حاره ای است که اغلب در ماه های سپتامبر و اکتبر(شهریور و مهر) رخ می‌دهد. تیفـون که اصطلاحی ژاپنی است ناظر به جریان قدرتمند بادی است که به دلیـل بهره‌مندی از انـرژی بسیـار می‌تواند باعث لغـزش زمین و به دنبال آن آسیب‌های فراوان بر روی سطح زمین شود. علاوه بر لغزش زمین، تیفون‌ها می‌توانند سیلاب‌های مخربی ایجادکنند.

کـوه‌ها

فوجی یاما

فوجی یاما

۶۸ درصد از سطح ژاپن کوهستانی است. کوه‌هایی که اغلب منشأ آتشفشانی دارند. بر همین اساس قله آتشفشان **فوجی یاما** با ارتفاع ۳۷۷۶ متر، بلندترین نقطه ژاپن محسوب می‌شود. این کشور بیش از ۵۳۲ کوه با ارتفاع بیش از ۲۰۰۰ متر دارد.

کوه‌های ژاپن یکی از زیباترین مظاهر طبیعی آن به شمار می روند، که رشته کوه آلپ در جزیره هونشو یکی از بارزترین مظاهر این زیبایی است.

کـوه‌های **کیـتاداکه** با ۳۱۹۲متر، **اوکـوهـوتاکـاداکـه** با ۳۱۹۰متر، **یاردیگاتاکه** با ۳۱۸۰متر ارتفاع نیز از کوه‌های مهم ژاپن هستند.

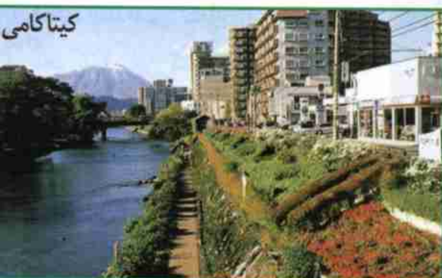

کوه آلپ

یک دهم کل آتشفشان‌های جهان در محدوده ژاپن قرار گرفته‌اند. اگرچه کوه فوجی یکی از ۷۷ کوه آتشفشان این کشور است ولی از سال ۱۷۰۷ تاکنون فعالیت آتشفشانی نداشته است. به علت وجود همین کوه‌ها و منابع حرارت درون زمینی است که ژاپن تعداد بسیاری چشمه‌های آب گرم دارد که با جذب جهانگردان، درآمد سرشاری نصیب این کشور می‌شود.

کیتاداکه

رودها و دریاچه ها

وجود کوه‌های پربرف رودخانه‌های بسیاری را در ژاپن به وجود آورده است. ضمن اینکه ناهمواری‌های طبیعی سطح زمین دریاچه‌های متعددی نیز ایجاد کرده که مجموعه این رودها و دریاچه ها به زیبایی این کشور باستانی افزوده است. ناهمواری‌های زمین باعث شده که رودهای ژاپن پرشیب و کم آب باشند. رودخانه‌هایی که از مناطق آتشفشانی سرچشمه می‌گیرند، آب اسیدی داشته و برای آبیاری، نوشیدن، پخت و پز یا استحمام قابل استفاده نیستند.

کیتاکامی

ایناواشیرو

۲ـ متوسط بارندگی در ایران حدوداً ۲۵۰ میلیمتر است.

وسعت دریاچه های مهم برحسب کیلومتر مربع		طول رودخانه های مهم برحسب کیلومتر	
بیوا	٦٧٠	شینانوگاوا	٣٦٧
کاسومی گا	١٦٧	تونه گاوا	٣٢٢
ساروما	١٥١	ایشی‌کاری	٢٦٨
ایناواشیرو	١٠٣	تشیو	٢٤٩
ناکا	٨٧	کیتاکامی	٢٤٩

اغلب آتشفشان‌های ژاپن، چه قدیمی و چه جدید، چه فعال و چه غیر فعال، دامنه‌هایی با شیب تند دارند که در اطراف این دامنه‌ها معمولاً فرورفتگی‌های متعددی شبیه آبگیر به وجود آمده است که آنها را **کالدِرا** (Caldera) می‌نامند و معمولاً همین آبگیرها هستند که سرانجام به دریاچه تبدیل می شوند. از این رو اغلب دریاچه‌های ژاپن منشأ آتشفشانی دارند. برخی از دریاچه‌ها در فرورفتگی‌های به جامانده از زلزله تشکیل شده‌اند و تعدادی دیگر از حبس شدن آب خلیج، به خاطر پیشروی دماغه شنی و مسدود شدن راه برگشت آب اقیانوس و دریا شکل گرفته‌اند. بعضی دریاچه‌ها هنگامی که دره‌ها ریزش می کنند به وجود می‌آیند. اما بدون در نظرگرفتن منشأ تشکیل دریاچه‌ها، اغلب آنها کوچک هستند. بزرگترین دریاچه ژاپن، **بیوا**(Biwa) است که در جزیره هونشو قرار دارد.

بیوا

کالدِرا

حیوانات

حیات وحش در ژاپن بسیار متنوع است. برخی از گونه‌های دارکوب، قرقاول، سنجاقک، خرچنگ، کوسه ماهی، حلزون، سمندر و پستانداران دریایی جز در ژاپن و آب‌های اطراف آن در جای دیگری یافت نمی‌شوند. همچنین حدود ۱۱۸نوع پستاندار وحشی در ژاپن زندگی می کنند که بیشتر آنها جوندگان کوچک هستند. جزایر شمالی به دلیل داشتن روباه و خرس قهوه ای مشهور شده اند. در جزایر میانی گراز، آهو، آنتیلوپ، خَز، خرس، قرقاول، اردک چینی و در جزایر جنوبی انواع مار و خرگوش صحرایی وجود دارد.

حیواناتی مثل گوزن، سنجاب های پرنده، خفاش، میمون و نوعی راکون به نام سگ راکون از دیگر وحوش ژاپن هستند. در ژاپن نسبت به برخی حیوانات (مانند روباه) عقاید عجیبی وجود دارد.

پیش از این ماهی ها و آبزیان بسیار گوناگونی در دریاهای اطراف ژاپن وجود داشتند که به علت آلودگی و صید بی رویه، تعداد آنها کاهش یافته است. این امر باعث شد که ژاپنی ها برای صید ماهی از حوزه آب های ساحلی فراتر رفته و پا به اقیانوس ها و آب های بین المللی بگذارند. به دلیل اهمیت آبزیان در رژیم غذایی ژاپنی ها به پرورش برخی گونه ها از جمله میگو، خرچنگ دریایی و صدف همت گماشتند تا جائی که امروز ژاپن را به عنوان یکی ا[ز] بزرگترین تولیدکنندگان محصولات دریایی د[ر] جهان می شناسند.

جغرافیای انسانی

جمعیّت

بر اساس آمار سال ۲۰۰۵، ژاپن با ۱۲۸/۰۸۵/۰۰۰نفر، دهمین کشور پرجمعیت جهان است. از کل جمعیت ژاپن، ۴۸/۹ درصد مرد و ۵۱/۱ درصد زن هستند و همه زنان و مردان بالای ۱۵ سال، باسوادند.

متوسط تراکم جمعیت این کشور ۳۳۹ نفر در هر کیلومترمربع است. می‌توان گفت چهارپنجم جمعیت ژاپن در جزیره هونشو و بیش از ۴۰درصد در سه شهر بزرگ توکیو، اُساکا، ناگویا ، شهرها و مناطق اطراف آن زندگی می‌کنند. رشد سالانه جمعیت این کشور در فاصله سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۰، ۰/۲ درصد بوده در حالی که رشد جمعیت تا سال ۲۰۰۵ به حدود ۰/۰۵ درصد کاهش یافته است .

جمعیت شهرهای مهم ژاپن (۲۰۰۵)

توکیو (Tokyo)	۸,٤۸۳,۰۵۰	کوبه (Kobe)	۱,٤۷٤,۷٦٤
یوکوهاما(Yokohama)	۳,۵۷۹,۱۳۳	فوکواُکا (Fukuoka)	۱,٤۰۰,٦۲۱
اُساکا (Osaka)	۲,٦۲۸,۷۷٦	کاواساکی (Kawasaki)	۱,۳۲۷,۰۰۹
ناگویا (Nagoya)	۲,۲۱۵,۰۳۱	سایتاما (Saitama)	۱,۱۷٦,۲٦۹
ساپورو (Sapporo)	۱,۸۸۰,۸۷۵	هیروشیما (Hiroshima)	۱,۱۵٤,۵۹۵

نــژاد

صاحب نظران در مورد اصلیت و ریشه نژاد مردم ژاپن اختلاف نظر دارند. برخی معتقدند توهوکو روزگاری خاستگاه مردمان **آینو(Ainu)** بوده، آینوها اولین ساکنان ژاپن بودند اما اجداد ژاپنی‌های امروزی که از آسیا آمدند، به آنها حمله کردند. در قرون وسطی اغلب مردمان آینو کشته یا به جزیره شمالی هوکایدو رانده شدند و اکنون تعداد کمی از آنها در این جزیره زندگی می کنند. برخی دیگر از باستان شناسان بر این عقیده اند که ساکنان اولیه ژاپن مهاجرانی بودند که از نقاط گوناگون آسیای شرقی و جزایر جنوب اقیانوس کبیر به این کشور آمدند و درهم ادغام شدند. در عین حال بومیان ژاپن که آنها را به نام یاماتو می‌شناسند پس از کشمکش‌های بسیار توانستند در حدود قرن‌های سوم و چهارم میلادی موقعیت خود را تثبیت کنند. اگر چه این برتری به تدریج حاصل شد اما نتیجه درگیری یاماتوها و اقوام مهاجر جنگ افروز، برتری و تحکیم موقعیت یاماتوها در مجمع الجزایر ژاپن بود.

در حال حاضر ۹۹/۱ درصد مردم ژاپن نژاد ژاپنی، ۰/۵درصد نژاد کره ای و ۰/۲درصد نژاد چینی دارند.

هیراگانا

あ a	か ka	さ sa	た ta	な na	は ha wa	ま ma	や ya	ら ra	わ wa		が ga	ざ za	だ da	ば ba	ぱ pa
い i	き ki	し shi	ち chi	に ni	ひ hi	み mi		り ri			ぎ gi	じ ji	ぢ di	び bi	ぴ pi
う u	く ku	す su	つ tsu	ぬ nu	ふ hu fu	む mu	ゆ yu	る ru			ぐ gu	ず zu	づ du	ぶ bu	ぷ pu
え e	け ke	せ se	て te	ね ne	へ he e	め me		れ re			げ ge	ぜ ze	で de	べ be	ぺ pe
お o	こ ko	そ so	と to	の no	ほ ho	も mo	よ yo	ろ ro	を wo o	ん n	ご go	ぞ zo	ど do	ぼ bo	ぽ po

کاتاکانا

ア a	カ ka	サ sa	タ ta	ナ na	ハ ha wa	マ ma	ヤ ya	ラ ra	ワ wa		ガ ga	ザ za	ダ da	バ ba	パ pa
イ i	キ ki	シ shi	チ chi	ニ ni	ヒ hi	ミ mi		リ ri			ギ gi	ジ ji	ヂ di	ビ bi	ピ pi
ウ u	ク ku	ス su	ツ tsu	ヌ nu	フ hu fu	ム mu	ユ yu	ル ru			グ gu	ズ zu	ヅ du	ブ bu	プ pu
エ e	ケ ke	セ se	テ te	ネ ne	ヘ he e	メ me		レ re			ゲ ge	ゼ ze	デ de	ベ be	ペ pe
オ o	コ ko	ソ so	ト to	ノ no	ホ ho	モ mo	ヨ yo	ロ ro	ヲ wo o	ン n	ゴ go	ゾ zo	ド do	ボ bo	ポ po

زبان و خط

زبان ژاپنی از لحاظ تعداد سخن گو جایگاه نهم را در جهان، به خود اختصاص داده است. با این وجود، تقریباً در هیچ نقطه‌ای خارج از ژاپن به این زبان سخن گفته نمی‌شود.

اگر چه بعضی از کلمات ژاپنی به زبان‌های جنوب آسیا شباهت دارد، اما دستور زبان ژاپنی، به شدت متاثر از زبان‌های مرسوم در کشورهای آسیای شرقی بوده دلیل این نکته شباهت‌هایی است که به زبان‌های کره‌ای، مغولی و ترکی دارد. زبان مردم ژاپنی نوعی زبان پیوندی بوده که البته منشأ آن همچنان مورد اختلاف است. احتمال فراوان این است که زبان کره‌ای نقش مهمی در شکل‌گیری زبان ژاپنی داشته است ضمن آنکه میزان نفوذ زبان چینی در تغییرات پیش آمده‌ی زبان ژاپنی معلوم نیست. زبانی که اکنـون در ژاپن به آن تکلم می کنند، زبانی است آهنگین که تمام کلمات آن به حروف مصوت (صدادار) ختم می‌شود. کلمات ژاپنی چندهجایی بوده و به دلیل انعطاف پذیری کلمات، بنا به موقعیت دستوری کلمه در جمله، برخی ویژگی‌های آن تغییر می کند.

مردم هر منطقه لهجه خاص خود را دارند و حتی کلمات و اصطلاحات مناطق گوناگون، با هم فـرق می کند. اواخر قرن ششم، با رخنه فرهنگ چینی به داخل کشـور ژاپن حروف چینی(کانجی) به عنوان خط در ژاپن مورد استفاده قرار گرفت و به تدریج حروف ساده‌تری از بطن **کانجی‌های** چینی، شکل گرفته و به نام حروف هیراگانا و کاتاکانا نام‌گذاری شد. در حال حاضر، ژاپنی‌ها از هر سه حالت حروف کانجی، **هیراگانا** و **کاتاکانا** استفاده می کنند.

رایج است که حروف ژاپنی را در ستون‌های عمودی از بالا به پایین می‌نویسند. ستون‌ها از گوشه سمت راست صفحه شروع می‌شوند و به همین دلیل کتاب‌ها از سمت راست باز می‌شوند. درصورتی که ضرورتی ایجاب کند که حروف ژاپنی در سطر نوشته شود، جهت نوشتن از چپ به راست است، که این موضوع فقط برای نام‌ها و جملات بسیار کوتاه صادق است. می توان اقرار کرد که به دلیل ساختار چندوجهی زبان ژاپنی و تاثیر هم زمان زبان‌های کره و چینی بر آن، از مشکل‌ترین زبان‌های دنیا است.

مـذهب

براساس آمار سازمان امورفرهنگی ژاپن در سال ۲۰۰۵، بخش مهمی(حدود نود درصد) از مردم ژاپن پیرو ادیان شینتو و بودایی هستند. به عبارت دیگر تعداد زیادی از مردم به هر دو دین اعتقاد دارند به شکلی که در مناسک هر دو دین شرکت می کنند. این افراد مراسم عروسی را بر اساس آیین شینتو برگزار می کنند در حالی که مراسم تدفین بر اساس تعالیم آیین بودایی انجام شده و اجساد مردگان سوزانده می شود.

گذشته از این دو دین، بخش کوچکی(حدود ده درصد) از مردم ژاپن، مسیحی و یا پیرو دیگر ادیان الهی محسوب می شوند. بدیهی است که این دسته از ژاپنی ها به دو دین هم زمان اعتقاد ندارند.

شینتو به معنای **راه خدایان** آیین بومی ژاپن است و ریشه‌های آن به تاریخ اساطیری ژاپن برمی‌گردد. حدود یکصدهزار زیارتگاه شینتو در ژاپن وجود دارد. تأکید اصلی و مهم این دین، توجه به طبیعت و محتـرم شمردن زندگی و نیز عشق به هم نوع، خلوص، پاکیزگی و سادگی است. برای این آیین بنیانگذار شناخته شده یا کتابی که بیانگر اصول اعتقادی خاص آن باشد وجود ندارد، اما مجموعه دستورات و شرح آیین این دین در کتاب کوچکی گردآوری شده است.

مذهب بودایی که شناخته تر بوده و فرقه‌های بسیار زیادی دارد، حدود ۲۵۰۰ سال قبل در هند ظهور کرد و در قرن ششم میلادی از طریق چین و کره، به ژاپن راه یافت.

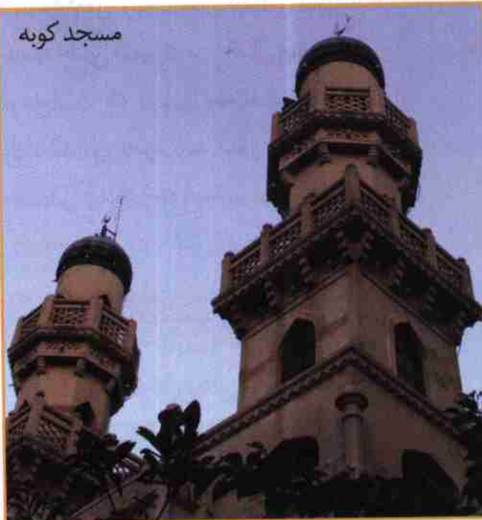
بسیاری از خانواده‌ها در منازل خود محراب‌های بودایی دارند و در این محراب‌ها به نیایش و دعا می‌پردازند.

بودائیـان اولـیه تـلاش کـردند بین آیین‌های بودا و شینتو ارتباط برقرار کنند، مثلاً معابد بودایی را در زمین‌های مقدس شینتو می‌ساختند و اظهار می‌کردند خدایان شینتو و بودا در اصل یکی هستند. هم اکنون حدود هشتاد هزار معبد بودایی در ژاپن وجود دارد.

مهم‌ترین واقعه مذهبی که در طول قرن بیستم در ژاپن اتفاق افتاد، شکل گیری و رواج تعداد قابل توجهی مذهب انسانی است. بنیان گذاران مذاهب جدید، به عنوان خدایان زنده (ایکیگامی) تکریم می‌شوند.

امروزه در ژاپن، علاوه بر معابد بودایی و زیارتگاه‌های شینتو، برای اغلب ادیان الهی و هر یک از مذاهب مربوط به آنها مانند کاتولیک، پروتستان، ارتدوکس مسیحی و حتی فرقه مسیحی مورمون، دین یهود و دیگر فرقه‌های هندو و سرانجام دین مبین اسلام و دیگر مذاهبی که پیروان قابل توجهی داشته باشد، عبادتگاه‌های اختصاصی ساخته شده است. نگاه مردم ژاپن به مذهب با آنچه در ایران است متفاوت است. به طور مثال آکیوموریتا رئیس سابق شرکت سونی می‌گوید: بیشتر ژاپنی‌ها شینتو به دنیا می‌آیند، مطابق آیین کنفسیوس زندگی کرده، به آیین مسیح ازدواج می‌کنند و سرانجام همچون یک بودایی دفن می شوند.

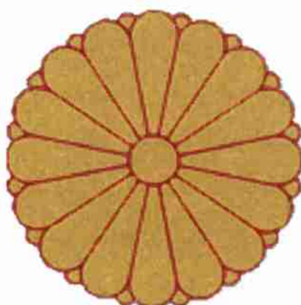
اسلام در ژاپن

آشنایی مردم ژاپن با اسلام، به سال ۱۸۷۷ باز می گردد. یعنی هنگامی که کتاب زندگانی حضرت محمد(ص) از زبان انگلیسی به ژاپنی ترجمه شد. در زمان وقوع انقلاب کمونیستی شوروی(۱۹۱۷) نیز تعدادی از مسلمانان مقیم شوروی به خاطر شرایط دشوار اجتماعی به ژاپن مهاجرت کردند. اکنون تعدادی انجمن و موسسه‌ی اسلامی در ژاپن فعالیت دارند که اغلب با کمک‌های مالی عربستان و مدیریت پاکستانی مقیم ژاپن اداره می‌شوند. آمار روشنی از مسلمانان ژاپن در دست نیست، با این حال تعداد مسلمانان غیر ژاپنی مقیم ژاپن را حدود یکصد هزار نفر و تعداد ژاپنی های مسلمان، حدود هفت هزار نفر تخمین می‌زنند. شهر کوبه محل استقرار بیشترین مسلمانان ژاپنی است.

پرچم و سرود ملی

پرچم کشور ژاپن یک دایره بزرگ سرخ در زمینه‌ای سفید است و **هینومارو**(Hinomaru) نامیده می‌شود.
این پرچم نمادی از قاطعیت تابش خورشید است و از قرن هفدهم، به عنوان نماد ملی مورداستفاده قرار گرفته است. اگر چه پیش از این، شعاع های نور خورشید نیز به رنگ سرخ روی پرچم نقش بسته بود اما پس از جنگ جهانی دوم شعاع‌های نور خورشید از روی پرچم حذف شد.

سرودملی ژاپن **کیمی‌گایو**(Kimigayo) نام دارد که هسته اصلی شعر به ۱۰۰۰سال پیش باز می‌گردد و جالب توجه است که در این مدت، تغییرات بسیار اندکی بر آن وارد شد. از حدود صد سال پیش شعر رسمی ژاپن با موسیقی همراه شده است.

فرهنگ و آداب و رسوم

هر منطقه در ژاپن آداب و رسوم، جشن‌ها، قصه‌های عامیانه ی محلی و غذاهای خاص خود را دارد. به عنوان مثال برای مردم ناحیه‌ی **کانتـو**(Kanto) که شهر توکیو را نیز در بر می گیرد، غذایی به نام **ناتو** (Natto) ،که از لوبیای سویای تخمیر شده طبخ می‌شود، خوراکی مرسوم و لذیذ است. درحالی‌که مردم ناحیه **کانسای**(Kansai) از جمله شهروندان اُساکا، به ندرت این غذا را می پسندند.

در فرهنگ ژاپنی برخی گیاهان دارای وجهی نمادین هستند، به عنوان مثال شکوفه‌های گیلاس یا **ساکورا** (Sakura) نماد زیبایی کوتاه مدت و درخت کاج یا **ماتسو**(Matsu) نماد عمرطولانی است. این دو و بسیاری از نمادها و نشانه های فرهنگ ژاپن، در هایکو یا شعر سنتی ژاپن تجلی خاصی دارد.

جشـــن‌ها

در ژاپن، هر فصل، جشن‌ها (ماتسوری) و آیین‌های سنتی مخصوص به خود دارد. علاوه براین جشنواره‌های زیادی برای هر دو مذهب شینتو و بودا برگزار می‌شود. در جشن مهم مذهب شینتو، پرستش خدایان کامی به شادی برگزار می‌شود و مردم برای غنای محصول، موفقیت در کارها و نیز برای داشتن جامعه‌ای موفق و کامیاب دعا می‌کنند.

بااین همه، جشن سال نو، **اوشوگاتسو** (Oshogatsu) مهم ترین جشن ژاپن است. به همین مناسبت از روز آخر ماه دسامبر تا سوم ژانویه (۱۰ تا ۱۳دی) ژاپن در تعطیلات رسمی به سر می‌برد. مراسم، از شب قبل از سال نو آغاز می‌شود. در شب ۳۱ دسامبر(۱۰دی) اغلب مردم به نیت برخوردار شدن از عمر طولانی، رشته می‌خورند و سپس به زیارتگاه‌ها یا معابد محلی می‌روند تا برای شادکامی و خوشبختی در سال نو دعا کنند. مردم، روز اول ژانویه(۱۱دی) صبحانه‌ای مخصوص می خورند و مبلغی پول به عنوان هدیه به فرزندان خانواده می‌دهند.

در ژاپن جشن‌های شورانگیزی برای کودکان برپا می شود. **هیناماتسوری**(Hinamatsuri) یا جشن عروسک که در سومین روز ماه مارس(۱۳اسفند) برگزار می‌شود، مخصوص دختران است. در این روز مردم در منازل خود جایگاهی چند طبقه به رنگ قرمز می‌سازند و آن را با عروسک‌های زیبا تزیین می کنند. عروسک‌ها، جایگزین‌های نمادینی برای مشهورترین درباریان امپراتوری دوره باستان هستند. دیگر جشن کودکان که خاص پسران است، **کودومو- نو- هی** (Kodomo-no-hi) نامیده می‌شود که در روز پنجم ماه مه(۱۵ اردیبهشت) برگزار می شود. در این روز، به تعداد مردان و پسران خانواده، پرچم‌هایی به شکل ماهی کپور در باغچه منازل برافراشته می‌شود.

در زمان باستان، ژاپنی‌ها، به بعضی از چهره‌های روحانی، قدرت‌های خاصی را نسبت می‌دادند و سپس آنان را به عنوان خدایان با نام کامی (Kami) پرستش می‌کردند

هفتم جولای(۱۶ تیر) روز برگزاری جشن ستارگان است که **تاناباتا** (Tanabata) نام دارد. بر طبق افسانه‌ها، دو ستاره که نماد دو عاشق هستند و به وسیله راه شیری از هم جدا شده اند، هر ساله پس از یک سال چرخیدن در آسمان در چنین روزی به دیدار هم می‌رسند. در این جشن، مردم آرزوهایشان را بر روی نوارهای باریک کاغذی می‌نویسند و آنها را به شاخه‌های درختان بامبو گره می‌زنند تا ستارگانی که با گذر از دشواری‌ها به سعادت رسیده‌اند آنان را در راه رسیدن به نیک بختی یاری کنند.

روز پانزدهم نوامبر(۲۴ آبان) جشنی برپا می‌شود که در آن دختران سه تا هفت ساله و پسران سه تا پنج ساله را به منظور دعاکردن برای تندرستی خود به زیارتگاه‌های کوچک محلی یا معابد بزرگ می‌برند. این جشن شیچی ـ گو ـ سان (Shichi-go-sun) نام دارد که به معنی هفت ـ پنج ـ سه است.

در ژاپن جشن‌های محلی بسیاری برپا می‌شود. برخی از این جشن‌های بزرگ نظیر جشن برف

فستیوال برف ـ ساپورو

و جشن شعله‌های روان که به جشن فانوس‌ها نیز شناخته می شود، بسیار دیدنی هستند و هزاران بازدیدکننده از تمام نقاط جهان را به سوی خود جلب می کنند.

هفته طلایی، مجموعه چند جشن ملی است که در هفت روز و در دو روز آخر آوریل و پنج روز ابتدایی ماه مه برگزار می‌شود. این هفته از روز ۲۹ آوریل(۹ اردیبهشت) با روزسبز آغاز می‌شود که هر روز این هفته به یک عنوان نام گذاری شده است.

تعطیلات ملی

آخرین روز دسامبر تا سومین روز ژانویه(۱۰ تا ۱۳دی)

دومین دوشنبه ژانویه: روز رشد

یازدهم فوریه: روز ملی(۲۲ بهمن)

۲۰ یا۲۱ مارس: روزاعتدال بهاری(اعتدال شب وروز، ۳۰ اسفند یا ۱فروردین)

۲۹ آوریل: روز گیاهان سبز(۹ اردیبهشت)

۳ مه: روزیادبود قانون اساسی(مشروطیت، ۱۳ اردیبهشت)

۵ مه: روز کودک(۱۵ اردیبهشت)

۲۰ جولای: روز دریانوردی(۲۹ تیر)

۱۵ سپتامبر: روز احترام به سالخوردگان(۲۴ شهریور)

۲۳ یا ۲۴ سپتامبر: روز اعتدال پاییزی(۱ یا ۲ مهر)

دومین دوشنبه اکتبر: روز ورزش و سلامتی

سوم نوامبر: روزفرهنگ(۱۲ آبان)

۲۳ نوامبر: روز تجلیل از کارگر(۲ آذر)

۲۳ دسامبر: روز تولد امپراتور(روزملی، ۲ دی)

تعطیلی مهم دیگر، اُبن(Obon) نام دارد که در اواسط ماه آگوست(اواخرمرداد) فرا می‌رسد. ژاپنی‌ها اعتقاد دارند که در این زمان، ارواح مردگان به مدت سه روز به خانه‌های خود باز می‌گردند. مردم در این سه روز خانه‌ها و سنگ قبر مردگان را پاک و تمیز می‌کنند و غذاهایی آیینی به عنوان هدیه به روح درگذشتگان بر روی قبرها قرار می‌دهند. برخی از مردم این غذاها را در گوشه معینی از خانه شخص مرده می چینند. ژاپنی‌ها به زندگی پس از مرگ اعتقاد محکمی دارند.

خوراک

استفاده از مواد اولیه تازه در آشپزی سنتی ژاپن بسیار مهم است. در رژیم غذایی مردم ژاپن، برنج و ماهی جایگاه خاصی دارند. علاوه بر غذاهای دریایی ژاپنی‌ها از تره بار و صیفی جات هم استفاده بسیار می‌کنند. برای مثال **تمپورا** (Tempura) یکی از غذاهای مورد علاقه ژاپنی‌ها است که در قرن شانزدهم توسط دریانوردان و بازرگانان پرتقالی به ژاپن راه یافت. در طبخ این غذا از بادمجان، کدو، فلفل دلمه ای، پیاز و هویج که با خمیر ترکیب شده و در روغن فراوان سرخ می شود، استفاده می‌گردد. این غذا بین ژاپنی‌ها بسیار محبوب است.

غذایی به نام **ساشیمی** (Sashimi) در واقع ورقه‌های نازک از گوشت ماهی‌های بدون تیغ است. اگر این ورقه ها را در سرکه بخوابانند و با برنج مصرف کنند، غذایی به نام **سوشی**(Sushi) نامیده می‌شود که از معمول‌ترین غذاهای ژاپنی هستند. رژیم غذایی ژاپنی یکی از سه مکتب عمده آشپزی در جهان است که نقش آبزیان چه خام و چه پخته در آن بسیار زیاد است.

در گذشته گوشت قرمز به ندرت در رژیم غذایی سنتی ژاپنی‌ها نقش داشت، ولی در قرن اخیر تهیه غـذاهایی که در آنها از گوشت مرغ، خوک، گوسفند و گـاو استفاده می‌شود رواج یافته است.

جوجه کباب با سیخ چوبی که **یاکیتوری** (Yakitori) نام دارد، **سوکی یاکی**(Sukiyaki) که از پختن گوشت گاو و سبزیجات (مثل تره فرنگی، هویج، قارچ و امثال آن) تهیه می‌شود و **تُفو**

تمپورا

سوبا

سوشی

ساشیمی

(Tofu) که از سـرخ شدن همان مواد در تابه‌ای آهنی درست می‌شود از غـذاهای محبوب ژاپنی‌ها هستند. علت نرمی توفو و نیز تفاوت آن با سوکی یاکی، استفاده از شیره ی دانه‌های سویا است. رشته‌های تهیه شده از آردگندم سیاه، **سوبا**(Soba) و گندم معمولی، **اودن**(Uden) نیز غذاهای محبوبی هستند که گاهی به جای برنج خورده می‌شوند. این رشته‌ها را معمولا در کاسه‌ای گود ریخته و روی آن سوپ رقیق و داغ می‌ریزند و به همراه سبزیجات، توفوی سرخ شده و یا تمپورا سرو می کنند. در تابستان خوردن این رشته‌ها با سس مخصوص، در کنار غذایی که به صورت سرد سرو می‌شود بسیار لذت بخش است .

نوشیدنی

چای سبز یا **اوچا**(Ocha)، محبوب‌ترین نوشیدنی ژاپنی است. اوچا پس از غذا، یا وقتی که عـده‌ای دور هم جمع می‌شـوند، صـرف می‌شود. این نوشیدنی، داغ و بدون افزودن قند یا شکر خورده می شود.

مراسم چای

از نوشابه های موردعلاقه ژاپنی ها می توان از چای سیاه یا **کوچا**(Kocha)، نوشیدنی برنج یا **ساکی**(Sake) و لیکور برنج یا سایر غلات با مالت و یا از لیکور میوه هایی مثل آلو نام برد.

مراسم چای

این مراسم که یکی از مهم ترین مراسم سنتی ژاپن است و به ژاپنی **چانی یو**(Chaniyu) نامیده می‌شود، قدمتی ۸۰۰ ساله دارد. مراسم چای شکل‌های مختلفی دارد که با هدف ایجاد هماهنگی و نظم درونی و نیز نمایش زیبایی و کمال برگزار می‌شود. امروزه در مراسم چای، میزبان اتاقی را که برای صرف چای در نظـر گرفته است تزیین کرده و باغچه جلـوی چایخـانه را با دقت بسیار می‌آراید. میهمانان به رسم ادب نظر و مراتب تحسین خود را نسبت به نحوه آرایش باغچه و چایخانه ابراز می کنند. شیوه نشستن میزبان و میهمان‌ها و خوردن چای در این مراسم بسیار دیدنی است. اساتید مراسم چای برای مهارت یافتن در این کار، موضوعاتی مانند معمـاری، فن پرورش گـل، سفالگـری، خطاطی، تاریخ و مـذهب را مورد مطالعه قـرار می‌دهند. تا به این وسیله مراسم چای را از نظر کیفی، ارزشمند و دلپذیرتر کنند.

پوشـاک

زوری

از سال ۱۸۶۸ یعنی زمانی که اصلاحات **میجی** دروازه های ژاپن را بر تجارت و روابط با اروپا و امریکای شمالی گشود، مردم ژاپن پوشاک سنتی خود را به تدریج کنار گذاشتند. امروزه تقریبا همه مردم پوشاک غربی بر تن می‌کنند. ژاپنی‌ها مدل‌های لباس را از کت و شلوار یا کت و دامن مناسب محیط کار گرفته تا البسه جین از اروپا و آمریکا اقتباس کرده اند. اما هنوز هم برای شرکت در مراسم آیینی، اغلب مردم به پوشیدن کیمونوی سنتی علاقه نشان می‌دهند. کیمونو لباسی گشاد و بلند است که به دور بدن پیچیده شده و با کمـربندی پهـن به نام **اُبی**(Obi) بسته می‌شـود. در سال نو یا جشن‌های فارغ التحصیلی بسیاری از خانم‌های پیر و جوان کیمـونوهایی با طرح‌های زیبا به تن می‌کنند. در عروسی‌ها و موقعـیت‌های رسمی دیگـر، زنان و مردان متاهل کیمونوی سیاه می‌پوشند که نشان خانوادگی‌شان بر آن نقش بسته است. مردان علاوه بر کیمونوی مردانه، شلوارهای گشاد، **هاکاما**(Hakama) و کت‌های گشاد، **هااوری** (Haori) می‌پوشند. ژاپنی‌ها همراه با کیمونو به جای پوشیدن کفش و جوراب عادی، نوعی صندل پاشنه بلندچوبی، **گه تا** (Geta) و یا صندل پاشنه کوتاه با رویه پارچه‌ای یا چرمی، **زوری**(Zori) به پا می‌کنند. جوراب نخی ساق کوتاهی که **تابی**(Tabi) نامیده می‌شود، با فاصله‌ای که بین انگشت شست و بقیه انگشتان پا دارد استفاده از کفش‌های صندل را آسان می‌کند.

در پیدایش و تکامل هنر ژاپنی، عواملی گوناگون سهیم بوده اند. هنر ژاپنی چه از نظر تکنیک و چه از دیدگاه زیبایی شناسی، قرن‌ها تحت تاثیر سبک‌ها و تحولات فرهنگی چین قرار داشته است.

این سبک‌ها و تحولات، گاه از محیط فرهنگی کره عبور کرده و سپس به ژاپن می‌رسیدند. چاپ روی چوب، سفالگری، کنده کاری روی چوب و گل‌آرایی از جمله هنرهای معروف ژاپن هستند. قدمت گل آرایی ژاپنی که **ایکه بانا** (Ikebana) نام دارد به قرن ۱۵ باز می‌گردد. ایکه بانا خود دارای سبک‌های مختلفی است که هر یک فلسفه‌ای خاص دارد. فلسفه زیبایی شناسی متناظر با این هنر موجب شده که در هر یک از این سبک‌ها از قواعد بسیار دقیقی تبعیت شود.

ژاپنی‌ها معتقدند کسی که گل آرایی می کند بین زمین و بهشت ارتباط برقرار می‌نماید و چون خود واسطه این ارتباط است بصیرت و قدرت درونی خود را تقویت می کند.

در دوران اخیر، تاثیر تکنیک ها و ارزش‌های زیبایی شناسی هنر غربی به عوامل پیشین افزوده شده و به هنر ژاپنی رنگ و بوی ویژه‌ای داده است .

صنایع دستی

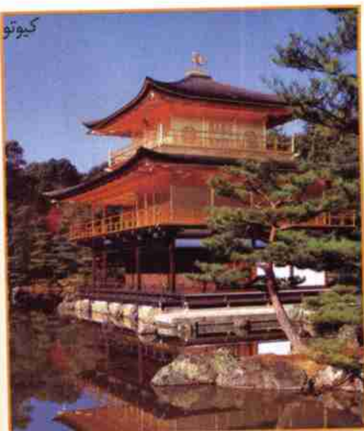

واشی

ژاپن صنایع دستی بسیار گوناگونی دارد. از معروف‌ترین این صنایع می‌توان به سرامیک سازی، ساخت کاغذ، پارچه بافی، ساخت وسایل لاکی، سفالگری و کنده کاری روی چوب اشاره کرد. کاغذ محکم و زیبای ژاپنی که **واشی** (Washi) نامیده می‌شود هنوز به روش دست ساز تهیه می‌شود. این کاغذ کاربردهای هنری و علمی فراوانی دارد. قدمت روش‌های خاص رنگ آمیزی و بافندگی که هنوز هم در صنایع نساجی ژاپن متداول است به قرن‌ها قبل باز می‌گردد. ظروف لاکی زیبا و ظریف، اگر با دقت نگهداری شود سال‌ها قابل استفاده خواهد بود.

کوکه شی

مطالعات و پژوهش‌ها نشان می‌دهد که صنعت سفالگری در ژاپن از قدمتی ۱۲۰۰۰ساله برخوردار است. سفال‌های باستانی ژاپنی از چنان غنایی در طرح ها و شکل بندی و حتی لعاب کاری برخوردار است که در جهان منحصربه فرد شناخته می‌شود. این هنر ارزشمند، از هنرمندان گمنام قرن‌های پیشین به دوره معاصر منتقل شده است. ارزش سفال و سفالگری در ژاپن چنان زیاد است که هم اکنون نیز مراکز تولیدی بسیاری وجود دارد که به این هنر باستانی اشتغال دارند. در این مراکز گاه موزه‌هایی از آثار قدیمی در کنار فروشگاه‌های این آثار و حتی آموزشگاه هایی برای گسترش این هنر در کنار هم دیده می‌شود.

کنده‌کاری روی چوب یکی دیگر از هنرهای سنتی ژاپن است. آثاری از این دست که توسط هنرمندان ژاپنی آفریده می شود به تاریک روشن معنوی زیارتگاه‌ها نیز رسیده است. در عین حالی که عروسک‌های زیبا و ظریف **کوکه شی** (Kokeshi) و سایر اسباب بازی‌های چوبی را می‌توان در بسیاری از منازل مشاهده کرد.

کیوتو

معماری

از نظر تاریخی، معماری ژاپن تحت تاثیر عمیق معماری چین قرار داشته است، با این حال تفاوت‌های بسیاری میان این دو معماری مشاهده می‌شود. در دوره آسوکا (۵۹۳ ـ ۷۱۰) آیین بودایی از چین به ژاپن راه یافت و معابد بودایی که ریشه در سبک معماری آسیای میانه داشت در ژاپن ساخته شد. معبد **هوریجی** که تحت تاثیر روزافزون آیین بودایی در سال ۶۰۷ میلادی ساخته شد از قدیمی‌ترین ساختمان‌های چوبی دنیاست. این بنا در سال ۱۹۹۳ در فهرست میراث فرهنگی جهانی یونسکو قرارگرفت. در دوره **نارا**(۷۱۰-۷۹۴) شهری به عنوان پایتخت با نام **هیجوکیو** به سبکی مشابه پایتخت چین(که در آن طرح قرارگیری محلات و خیابان‌ها به شکل صفحه شطرنج بود) ساخته شد.در دوره **هیان**(۷۹۴-۱۱۸۵) منازل اشرافی به سبک **شیندن-زوکوری** ساخته می‌شد. در این سبک ساختمان‌های اصلی وخوابگاه‌ها در مرکز بنا قرار داشتند که با راهروهایی به اجزای پیرامون مربوط می‌شدند. کاخ **توسانجو**(۱۰۴۳) نمونه‌ای از این سبک است. در قرن شانزدهم، با تسلط یافتن اشراف فئودال بر جامعه ژاپن، قلعه‌های بسیاری ساخته شد. تعـدادی از این قلعـه‌ها، به خصـوص برج‌هـای دیده‌بانی آنها که **تنشوکـاکو** نامیده می‌شـدند، هنوز باقی هستند. اتاق‌های نشیمـن داخـل قلعه ها با خوش سلیقگی آراسته شده و اتاق‌های مطالعه و انتظار به سبکی ترتیب داده می‌شدند که به **شوئین-زوکوری** معروف است. شیروشوئین در نیشی ـ هونگـنجی در شهر کیوتو که از جمله گنجینه‌های ملی ژاپن به شمار می‌رود نمونه ای از این سبک است.

پس از احیای نظام امپراتوری در دوره میجی، سبک معماری غربی به ژاپن راه یافت و از سنگ و آجـر در ساخـتن بناها استفـاده شد. در سال‌های اخیر ساخت بناهایی با ترکیبی از ویژگی‌های معماری سنتی ژاپن و دستاوردهای معماری نوین به کمک تکنولوژی مدرن و مصالح و مواد اولیه جدید، گسترش روزافزونی دارد.

نارا

موسیقی

موسیقی ژاپنی از جهان بینی و درک باستانی ژاپنی‌ها سرچشمه گرفته است؛ اما نمی‌توان از تأثیرات زیاد موسیقی آسیا بر آن صرف نظر کرد. برخی از صاحب نظران معتقدند که ریشه‌های موسیقی امروز ژاپن، در موسیقی خاص جزیره اوکیناوا و نیز آواهای به یادگار مانده از قوم آینو که امروز به موسیقی بومی جزیره هوکایدو معروف است، باز می گردد.

موسیقی ژاپنی انواع مختلف دارد، به عنوان مثال کاگاکو که نواختن آن تاریخی هزارساله دارد و با دربارهای امپراتوری ژاپن گره خورده است؛ این موسیقی در قرن ۸ میلادی از چین به ژاپن وارد شده و آمیزه ای از موسیقی کره، منچوری، ایران، هندوستان و هندوچین است. اگر کاگاکو با رقص همراه باشد، به آن بوگاکو می گویند. موسیقی مذهبی که فاخرترین ملودی‌های آن، به مراسم آیینی شینتو تعلق دارد و موسیقی پاپ ژاپنی(کایوکیوکو) که هیباری میسودا از پیش تازان آن بوده است ، در طول جنگ جهانی دوم در ژاپن متولد شد.

در موسیقی ژاپن از سازهای مختلفی استفاده می‌شود. عود یا بربطِ دسته کوتاهی که بیوا نامیده می‌شود، کوتو که ساز زهی کشیده‌ای است و نوعی فلوت به نام شاکوهاچی در قرن هفتم میلادی از چین به ژاپن راه یافتند. از این سازها در نواختن کاگاکو استفاده می‌شود. شایسن، سه تاری است که از تغییر ساز مشابهی در نیمه قرن شانزدهم از جزیره اوکیناوا به دیگر نقاط ژاپن راه یافت. ارکستر موسیقی سنتی ژاپن از ترکیب این چهار ساز و ساز فلوت مانند دیگری به نام شینوبوئه و طبل های بزرگ و کوچک تشکیل می‌شود.

از آهنگسازان به نام سال‌های پس از جنگ ژاپن می توان به ایکومادان، خالـق اپرای یوزورو

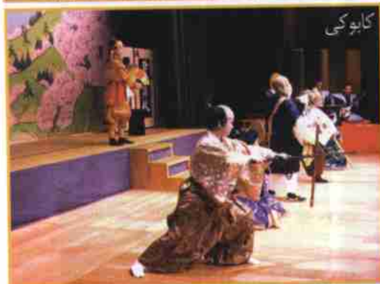
(لک لک‌های شبانه، ۱۹۵۲) و توشیرو مایوزومی اشاره کرد. مایوزومی با برداشت راز و رمزگونه از آیین بودایی، قطعاتی سمفونیک خلق کرد. توروتاکمینسو، خالق آثار برجسته و موسیقی متن فیلم در سراسر جهان شناخته شده است. بسیاری از موسیقیدانان ژاپنی در خارج از کشور به تحصیل پرداخته و برخی از آنها مانند سیجی اوزاوا(رهبرارکستر)، میدوری گوتو(نوازنده ویولن) و میتسو کو اوچیدا(نوازنده پیانو) توانسته اند به شهرت بین المللی دست یابند.

سینما و تئاتر

تئاتر سنتی ژاپن، به سه فرم اجرایی تقسیم می‌شود: قدیمی‌ترین فرم، نمایش **نو**(noh) است که در قرن چهاردهم میلادی توسعه یافت. در این شکل نمایش، بازیگران صورتک بر چهره گذاشته و لباس‌های دوران قدیم ژاپن را می‌پوشند. آنان سخن خود را با لحنی موزون و شبیه آواز ادا می کنند و جابجایی و حرکتشان بر صحنه کند و آرام است. این فرم نمایش را می‌توان با اپراهای قرون وسطی اروپا مقایسه کرد.

کابوکی(Kabuki)، فرم دیگری از نمایش سنتی ژاپن است که در قرن ۱۷میلادی رواج یافت. واژه‌ی کابوکی از ریشه‌ی کابوکو به معنای خوشی و جست وخیز کردن مشتق شده است. نمایش‌های کابوکی مملو از صحنه‌های هیجان انگیز و پرتحرک است، و متن‌های اجرایی به آثار مکتوبِ قبل از سال ۱۹۰۰ محدود می‌شود. در تمام مدت نمایش، که ممکن است بسیار طولانی باشد، موسیقی هم نواخته می‌شود. لباس‌های بازیگران در این فرم نمایشی پرزرق و برق و رنگارنگ است و ممکن است تا ۲۰ کیلوگرم وزن داشته باشد. **بونراکو**(Bunraku)، یکی دیگر از گونه های اجرا است که به نمایش‌های عروسکی محدود می‌شود.

کابوکی

در این نمایش، عروسک ها که گاه بسیار واقعی و شبیه انسان‌ها ساخته می‌شوند، وظیفه‌ی ایفای نقش را به کمک عروسک گردانان به عهده دارند.

نو

این نمایش از ابتدای قرن شانزدهم مرسوم شد. اگر چه برای ساخت عروسک‌ها محدودیت خاصی وجود ندارد، اما اندازه عروسک‌ها در طول زمان اندک اندک در حد نصف قامت یک انسان بالغ باقی ماندند. در این نمایش نیز موسیقی نقش مهمی دارد که با سازی زهی شبیه بانجو به نام شامیسِن نواخته می‌شود. درکنار نمایش‌های مدرنی که برگرفته از هنر دیگر نقاط جهان است، همچنان ترانه‌ها و موسیقی و رقص فلکلور در ژاپن از هنرهای محبوب و رایج محسوب می شود.

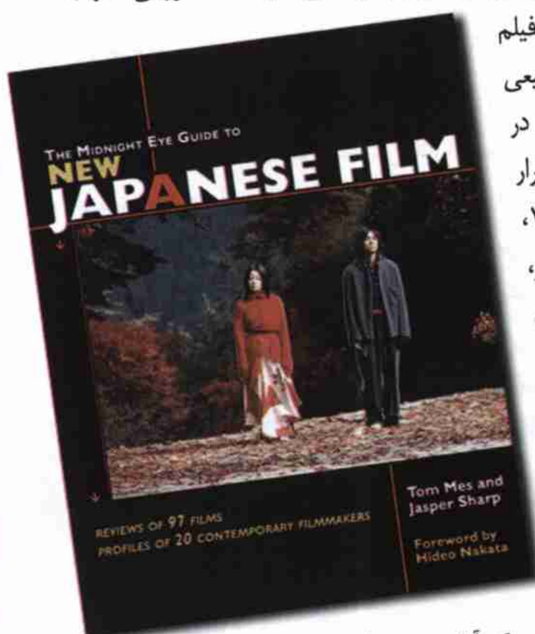
با آنکه جهان غربِ تا اوایل دهه ۵۰ با سینمای ژاپن بیگانه بود، اما ژاپنی‌ها از همان آغازِ نمایشِ فیلم‌های برادران لومیر، سینما را شناخته بودند. نخستین فیلمساز ژاپن **تسونکه چی شیباتا** نام داشت.

او از سال۱۸۹۸ شروع به ساختن فیلم های کوتاهی از خیابان های توکیو و نمایش‌های کابوکی کرد و پس از این تجربه‌های اولیه، از سال۱۹۱۲ چند شرکت سینمایی در توکیو تأسیس شد.

در سال۱۹۳۱، **گوشو** اولین فیلم ناطق ژاپن را با نام زن **همسایه و زن من** کارگردانی کرد. در این دهه تولید فیلم در ژاپن بالا رفت و در سال۱۹۴۰ به ۵۰۰ فیلم در سال رسید.
می‌توان گفت که تا سال ۱۹۳۷، دنیای غرب با سینمای ژاپن آشنا نشده بود، اما در این سال با فیلم **عشق میتسو، دختر سامورایی**، محصول مشترک ژاپن و آلمان، به کارگردانی آرنولد فرانک، کشورهای غربی با سینمای ژاپن آشنا شدند.

آنچه باعث شد که سینمای ژاپن در جهان و به ویژه در غرب به جایگاه بلندی دست یابد، فیلم‌های **اکیراکوروساوا** بود. فیلم **راشومون** (۱۹۵۰) به کارگردانی او در جشنواره ونیز در سال ۱۹۵۱ جایزه اول را کسب کرد. کوروساوا فیلم سازی است که آثار ارزشمندی از ویژگی‌ها و توانایی‌ها و خلقیات سامورایی‌ها را کارگردانی کرد. برخی از اهالی سینما، سامـورایی‌ها را با فیلم‌های کوروساوا شناختند. از این میان، فیلم **هفت سامورایی** در دنیا با استقبال وسیعی روبرو شد و برای سال‌های طولانی در فهرست ده فیلم برتر تاریخ سینما قرار گرفت. علاوه بر این در سال۱۹۵۷، کوروساوا از نمایشنامه مکبث، اثر شکسپیر، اقتباس درخشانی به نام سریرخون به عالم سینما ارائه داد که تا دورترین نقاط عالم رفت.

دیگر فیلمساز بزرگ ژاپن **ماساکی کوبایاشی** است. کوبایاشی‌در سال‌های ۱۹۵۹ تا ۱۹۶۱ کمدی انسانی را ساخت که سه فیلم پیوسته بود. **هاراکیری** (۱۹۶۲) و **کوای دان** (۱۹۶۴) از دیگر آثار برجسته او هستند.

کنجی میزوگوشی و **یاسوجیرو اوزو** از دیگر فیلمسازان ژاپن هستند. میزوگوشی در سال ۱۹۵۲ **زندگی اوهارا** و در سال۱۹۵۳ **یوگتسو** را ساخت. این دو فیلم از بهترین فیلم های تاریخ سینما محسوب می شوند. اوزو نیز در ژاپن جوایز بسیاری را به خود اختصاص داد و از اواسط دهه ۵۰ در غرب شناخته شد. **داستان توکـیو** ۱۹۵۳ و **یک بعدازظهـر پاییز** ۱۹۶۲ از جمله فیلم‌های درخشان او هستند که ارزش جهانی دارند.

باید یادآوری کرد که فیلم‌های **کاگه موشا** که در سال۱۹۸۰ ساخته و برنده نخل طلایی جشنواره کن شد، **رن** (۱۹۸۴) و **رویاها** (۱۹۹۰) ساخته کوروساوا، خانه دیوانه (۱۹۸۴) به کارگردانی سوگوایشی، **مرد آهنین** (۱۹۹۲) اثر **شینیاتسوکاموتو**، **پسران من** (۱۹۹۲) به کارگردانی **یوجی یامادا** از آثار مطرح و اثرگذار سال‌های اخیر سینمای ژاپن هستند.

از هنر پیشگان معروف ژاپن می‌توان از **توشیرو میفونه** (Toshiro mifune)(۱۹۹۷-۱۹۲۰)

ادبیات

اگر چه نمی‌توان فرهنگ و هـنر غنی ژاپن را بدون ادبیات تصور کرد، اما آثار ادبی ژاپن از قرن هفـتم به بعد در دسترس قرار دارد. از آن زمان تاکنون، ادبیات ژاپن با پشت سرگذاشتن دوره‌های: **نارا** (۷۱۰ تا ۷۸۴)، **هیان** (۷۹۳ تا ۱۱۹۲)، **قرون وسطی** (۱۱۹۳ تا ۱۶۰۳)، **عصر توکوگاوا** (۱۶۰۳ تا ۱۸۶۷)، **دوره میجی** (۱۸۶۸ تا ۱۹۱۲)، **تاشیو** (۱۹۱۲ تا ۱۹۴۵، پایان جنگ جهانی دوم) و دوران معاصر (۱۹۴۵ تا به امروز) فراز و نشیب‌های فراوانی را تجربه کرده اما درگذر از این تحولات عمیق اجتماعی، آثار ارزشمند بسیاری در نظم و نثر آفریده شده است.

ادبیات ژاپن همواره متاثر از دیگر فرهنگ‌های نزدیک بوده است. قبل از نیمه اول قرن نوزدهم میلادی فرهنگ و ادبیات چین بیشترین تأثیر را بر ادبیات ژاپن داشته است و پس از آن است که به دلیل گسترش روابط با غرب، تاثیر فرهنگ غرب بر ادب و هنر ژاپن صریح و بی واسطه صورت گرفته است.

اولـین کتاب تاریخـی ژاپن **کوجیکـی**(Kojiki) نام داشت که حـدود سال ۷۱۲ میلادی منتشـر شد. اولین مجموعه داستان کوتاه ژاپن به نام **گنجی مونوگاتاری** یا داستان گِنجی (Genji monogatari) در قرن دهم منتشر شد. جالب است که قدیمی‌ترین کتاب داستان کوتاه ژاپن به قلم بانویی اشراف زاده نوشته شده است. پس از این داستان، اولین دفترشعر ژاپن در قرن هشتم گـردآوری شد. این دفتر شعـر که همچنان از مهـم‌ترین آثار ادبی کهـن ژاپن محسوب می‌شود، مجموعه‌ای متشکـل از شعـرهای ۳۱ هجایی است که این قالب شعری **واکا** نام دارد. البته تعداد زیادی از قطعات این دفتر در نیمه دوم قرن هفتم و نیمه اول قرن هشتم سروده شده است. در نثر نیز می توان به **قصه های ایسه** اشاره کرد که ظاهراً در نیمه قرن دهم تألیف شده است. در نثر کهن ژاپن، کتاب **خاطرات توسانی کی** هم از اهمیت والایی برخوردار است.

ایهاراسایکـو و ماتسـوئوباشو (قرن۱۷)، **شیمـی فوتاباتی و ایچیوهیگوچی** (قرن۱۹) از نویسنده‌های مشهور چند قرن اخیر در ژاپن هستند.

ترکیب هم زمان داستان و تصویر در ژاپن محبوبیت فراوانی دارد که به آن **مانگا**(Manga) می‌گویند. در واقع مانگا به کتاب‌هایی اطلاق می‌شود که داستان را به کمک تصاویر کارتون روایت می‌کند. در سال‌های اخیر مدرنیسم در تمام جنبه‌ها و ظرفیت‌های آن ، به ویژه در ادبیات تحرک بسیاری کسب کرده است که اعطای جایزه ادبی نوبل به **کنزابورو اوئه** (Kenza buro oe) در سال ۱۹۹۴ یکی از نشانه‌های آن است.

گو اینکه در سال ۱۹۶۸ رمان نویس توانایی به نام یاسوناری **کاواباتا**(Yasunari kawabata)

به این جایزه دست یافت، اما نوبل اوئه نه تنها یادآور جایزه سال ۱۹۶۸ بود، بلکه نشان دهنده وسعت و قدرت ادب مدرن ژاپن به جهانیان شد. اکنون دیگر نگاه ها به رمان ژاپنی دقیق تر و کنجکاوانه تر شده است.

از دیگر نویسندگان قرن بیستم می توان به **سوسه کی ناتسومه**(Soseki natsume)، **یوکیو میشیما** (Yukio mishima)، **جونیچیرو تانیزاکی**(Yun'ichiro tanizaki) و **کوبو آبه** (Kobo Abe) اشاره کرد.

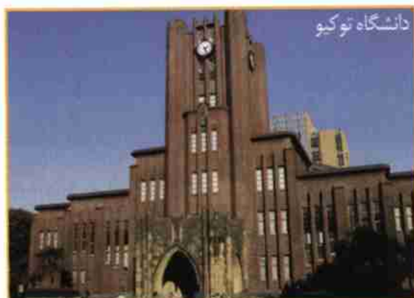
تحصیلات

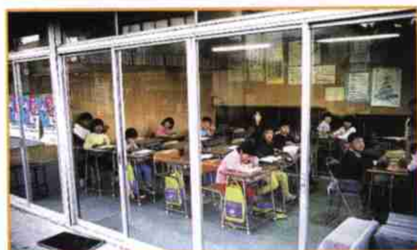
مردم ژاپن تحصیل علم را بسیار مهم می دانند. نظام آموزش عمومی در ژاپن قدمت زیادی داشته و برنامه ریزی آن به بیش از صد سال پیش باز می‌گردد. در این کشور دانش آموزان از سن ۶ تا ۱۲سالگی در دوره ابتدایی و تا ۱۵سالگی در دوره راهنمایی تحصیل می کنند. درحدود ۹۷درصد دانش آموزان وارد دبیرستان شده و در سن ۱۸ سالگی فارغ التحصیل می‌شوند.

حدود ۳۰درصد فارغ التحصیلان دبیرستان‌ها وارد کالج یا دانشگاه و بسیاری دیگر وارد کالج‌های دوساله یا مراکز فنی و حرفه‌ای می‌شوند. تقریباً تمامی مدارس راهنمایی و دبیرستان‌ها و دانشگاه‌های خصوصی از طریق برگزاری آزمون ورودی خاص خود به گزینش دانش آموز یا دانشجو می‌پردازند.

از آنجا که آزمون‌ها بسیار مشکل هستند، اغلب دانش‌آموزانی که از امتحانات ورودی دانشگاه‌ها عبور می کنند، بنیه علمی خود را در مدارس تقویتی که **جوکو**(Juku) یا **یوبیکو** (Yobiko) نام دارند تقویت کرده اند. در برخی از شرایط خاص ممکن است دانش آموزان پیش از وارد شدن به مقطع ابتدایی به مدارس تقویتی بروند.

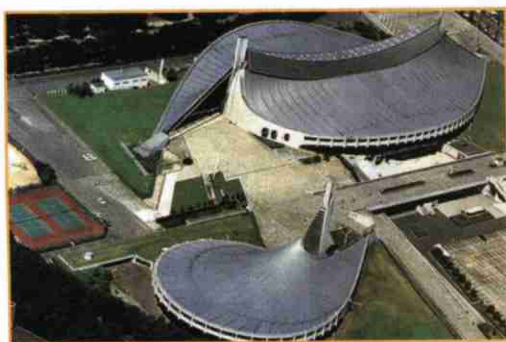

سال تحصیلی ژاپن از آوریل (اواسط فروردین) آغاز می شود ولی مدارس، چند هفته در تابستان و دوهفته هم به مناسبت جشن‌های سال نو در زمستان تعطیل می‌شوند. سال تحصیلی در ماه مارس (اسفند) به پایان می‌رسد و تعطیلات بین دو پایه تحصیلی تنها دوهفته است.

در ژاپن دانشگاه‌های متعددی که از نظر رتبه‌بندی جهانی اعتبار خاصی دارند به کار مشغول هستند اما معروف ترین آنها دانشگاه توکیو است.

ورزش

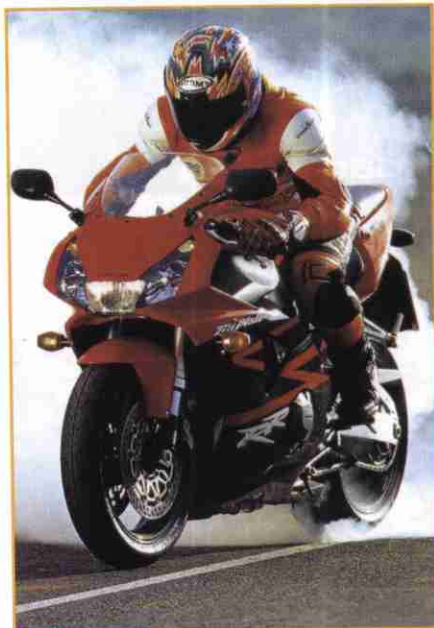
از آن‌جا که در ژاپن ریشه‌های سنتی هنوز استحکام بسیاری دارد، ورزش هم مانند دیگر پدیده‌های اجتماعی به دودسته مدرن و سنتی قابل تقسیم‌بندی است. فوتبال، ورزش‌های رزمی، اسکی و دیگر ورزش‌های زمستانی، ورزش‌های گروهی و آبی از محبوبیت خاصی برخوردارند. درعین حال بسیاری از مردم ژاپن به ورزش‌های سنتی رغبت نشان می‌دهند. ورزش‌هایی نظیر **جودو** (Judo) ، **کندو**(Kendo)، **سومو** (Sumo) ، **کاراته و کیودو** (Kyudo).

کشتی سنتی سومو، در سایر کشورها نیز تا حدودی شناخته شده است. در کشتی سومو دو کشتی‌گیر تنومند برای به خاک رساندن یا بیرون راندن هم از محدوده مبارزه که دایره‌ای شن‌ریزی شده است تلاش می کنند . این زورآزمایی معمولاً کمتر از یک دقیقه به طول می‌انجامد و گاهی در یک چشم به هم زدن به پایان می‌رسد.

زورآزمایی با مراسمی مثل پاشیدن یک مشت نمک به داخل محدوده کشتی آغاز می‌شود. پاشیدن نمک، رفتاری آیینی است که با مفاهیم اسطوره شناسی گره خورده است.

کندو

کشتی گیران سومو، در میان مردم، محبوبیت فوق العاده‌ای دارند. آن‌ها سال‌های زیادی را برای آموختن فنون این کشتی صرف می کنند. این آموزش‌ها گاهی از نوجوانی آغاز می‌شود. از آنجایی که وزن در این کشتی اهمیت زیادی دارد، ورزشکاران برای افزایش وزن خود رژیم‌های خاص و طولانی غذایی را پشت سر می‌گذارند تا اینکه وزن آنها به ۱۲۰ تا ۱۷۵ کیلوگرم می‌رسد. لباس کشتی گیران سومو، پارچه‌ای کتانی یا ابریشمی است که **ماواشی** (Mawashi) نام دارد و همچون کمربندی به دور کمر بسته می‌شود.

ورزش کندو، نوعی شمشیربازی است که در قرن ۷ یا ۸ میلادی ابداع شده است. در مسابقات، ورزشکاران کندو لباس‌هایی به تن می کنند که برای دفاع در برابر ضربه‌های شمشیر طراحی شده است. ورزش کیودو هم تیراندازی با تیروکمان‌هایی از جنس نی خیزران است .از رایج ترین بازی‌های خانگی در ژاپن می‌توان به بازی‌های **گو**(Go)، **شوگی** (Shogi) و **ماهجونگ**(Mahjong) نام برد.

کودکان و نوجوانان در سال‌های تحصیل به ورزش‌هایی نظیر بیسبال، بسکتبال، والیبال و فوتبال می‌پردازند.

فوتبال حرفه‌ای ژاپن در سال۱۹۹۲ با تأسیس **جی لیگ** (J-league) آغاز شد. راه اندازی لیگ حرفه‌ای فوتبال با موفقیت فراوانی روبه رو گشت، به طوری که فیفا، ژاپن و کره جنوبی را به طور مشترک میزبان جام جهانی۲۰۰۲ فوتبال تعیین کرد. در چندسال اخیر ژاپن رشد مناسبی در فوتبال داشته و به یکی از کشورهای مطرح آسیا در این رشته تبدیل شده است و در چند دوره اخیر در جام های جهانی حاضر بوده، ولی موفقیت خاصی کسب نکرده است.

گذشته از آن چند بار مبارزه نهایی بین قهرمـان باشگاه‌های اروپا و قهرمان آمریکای جنوبی در ژاپن، به عنوان رقابت بین قاره‌ای انجام شده است. در اواخر سال ۲۰۰۶ قهرمانان باشگاه‌های قاره‌های مختلف در ژاپن به رقابت پرداختند که نماینده برزیل از آمریکای جنوبی قهرمان این مسابقات بین قاره ای شد.

برای ورزش دوستان ژاپنی، بیسبال هم به اندازه فوتبال محبوب است. هرساله در بهار و تابستان مسابقات سراسری بیسبال دبیرستان های ژاپن در سطح ملی برگزار می شود.

در سال۱۹۶۴ توکیو اولین شهر آسیایی بود که میزبان بازی‌های المپیک تابستانی شد و در سال۱۹۷۲ شهر **ساپورو**(Sapporo) چنین امتیـازی را برای میـزبانی بازی‌های المپیک زمستانی نصیب خود کرد. در سال۱۹۹۸ این افتخار برای شهر **ناگانو** (Nagano) به عنوان میزبان المپیک زمستانی تکرار شد.

ژاپن در رشته های مختلف قهرمانان بزرگ و سرشناسی به جهان ورزش معرفی کرده است. به طور مثال در المپیک ۲۰۰۴ آتن، ورزشکاران ژاپنی ۱۶ طلا، ۹ نقره و ۱۲برنز کسب کردند و در رده بندی نهایی در جایگاه پنجم جهان قرارگرفتند. همچنین در بازی های آسیایی ۲۰۰۶ قطر، نیز ورزشکاران ژاپنی، ۵۰ طلا، ۷۱ نقره و ۷۷ برنز کسب کردند که پس از چین و کره جنوبی در رده سوم آسیا قرار گرفتند.

جغرافیای اقتصادی

اقتصاد

در سال ۲۰۰۵ ژاپن با تولید ناخالص ۴۲۲۰میلیارد دلار به عنوان سومین اقتصاد برتر جهان شناخته شد. در همان سال، متوسط درآمد سرانه هر فرد ژاپنی بالغ بر ۳۳۱۰۰ دلار بود که ژاپن را در جایگاه سوم کشورهای بزرگ جهان قرار می‌داد. در سال ۲۰۰۵ ژاپن حدود هشت میلیارد دلار به دیگر کشورها کمک کرده است که از این نظر جایگاه نخست را در جهان دارد.

کمپانی‌ها و شرکت‌های ژاپنی صدها میلیارد دلار در جهان سرمایه گذاری کرده اند. ژاپن بعد از چین بیشترین ذخایر ارزی و طلای جهان را در اختیار دارد.

جایگاه ژاپن در اقتصاد جهانی

ژاپن یکی از کشورهای مغلوب جنگ جهانی دوم و تنها کشوری است که دو بمب اتمی شهرهای هیروشیما و ناگاساکی آن را با صدها هزارنفر غیرنظامی خاکستر کرد. اما ژاپنی‌ها با تلاش و کوشش جمعی و به کار بردن سیاست‌های مدیریتی موفق، توانستند در مدتی کمتر از دو دهه ویرانه‌های جنگ را بازسازی نمایند و با رشدی سریع از مجموعه کشورهای عقب افتاده به یکی از پیشرفته‌ترین و توسعه یافته‌ترین کشورهای جهان تبدیل شوند.

این کشور در صنایع بسیاری، از شهرت خاصی در جهان برخوردار است. ژاپن به همراه آلمان، فرانسه ، آمریکا ، کانادا ، ایتالیا ، روسیه و انگلیس هشت کشور پیشرو علمی، فنی و اقتصادی جهان را تشکیل می‌دهند (گروه هشت–G۸) و از کشورهای موثر در صحنه‌های بین المللی است.

سیستم اقتصادی

سیستم اقتصادی ژاپن، سیستم سرمایه داری و متکی بر بازار آزاد است، که در آن قیمت تمام شده کالا و خدمات به عنوان مهم ترین اصل این اقتصاد محسوب می‌شود. اما باید یادآوری کرد که در سیستم اقتصادی ژاپن، رابطه بخش خصوصی و دولتی انسجام بی نظیری دارد.
اقتصاد قدرتمند ژاپنی از تجمع خانواده‌های صاحبان صنایع، بوروکرات های دولتی، احزاب سیاسی و حتی دانشگاه‌ها تشکیل شده است.

سیاست، تجارت و جامعه کاملا به هم پیوسته هستند، زیرا عقیده عمومی بر آن است که این تجمع یا اتحاد باعث حفظ امنیت ملی، ایجاد اشتغال و توزیع احتمال خطر(ریسک) و سود، بین همه مردم می‌شود.

روابط بلندمدت تجاری بین شرکت‌های عضو گروه‌های بزرگ مالی- تجاری(کیرتسو)که غالباً از طریق نگهداری سهام متقابل حفظ می‌شود به عنوان قلب«کاپیتالیسم» ژاپنی محسوب می‌شود و سیستم اقتصاد ژاپن اگر چه بر بازار متکی است، با این وجود از این روابط بلندمدت، که باعث گسترش راندمان بخش‌های مختلف تجاری می‌شود، بهره مند است.

زمینه‌های توسعه اقتصادی ژاپن در دوران حکومت امپراتور«میجی» که از سال ۱۸۶۸ تا ۱۹۱۲ به طول انجامید پایه‌ریزی شد. اقدامات امپراتور«میجی» در واقع نقطه شروع حرکت ژاپن از یک جامعه فئودالی به سمت یک جامعه جدید سرمایه‌داری بود. تحولات این دوران ژاپن را از یک کشور ملوک الطوایفی، عقب مانده و در انزوای مطلق، به کشوری با حکومت مرکزی مقتدر و پیشرفته تبدیل کرد. اصلاحات میجی عمدتاً عبارت بودند از:

الف) از بین رفتن ملوک الطوایفی و اعاده قدرت به دولت مرکزی و تسلط مطلق امپراتور بر تمام ارکان دولت؛

ب) دگرگونی در ساختار اقتصادی و سیاسی کشور ؛

ج) اصلاحات در سیستم های آموزشی، اداری، قضایی و ارضی.

در پرتو اصلاحات«میجی» سیستم فئودالی حاکم بر طبقات اجتماعی، منسوخ شد و نحوه اعمال مالیات بر اراضی و محصولات کشاورزی و تولیدی مورد تجدیدنظر قرار گرفت. مالکیت محض فئودال‌ها بر زمین‌های کشاورزی از بین رفت و مهم‌تر از همه اینکه، اصلاحات را به سیستم علمی، آموزشی و نظامی گسترش داد. قبل از جنگ جهانی دوم **زایباتسو(Zaibatsu)** یعنی نهادهای مالی خانوادگی، اقتصاد کشور ژاپن را تحت سلطه خود داشته و به همین دلیل در طول جنگ وظیفه تامین هزینه جنگ را به عهده داشتند.

از این شرکت‌های بزرگ خـانوادگی می‌توان میتسـوئی، میتسوبیشی، یاسودا، سومیتو مو را نام برد. پس از جنگ جهانی و شکست ژاپن، آمریکا خواستار تغییراتی در ژاپن شد که انحلال زایباتسو از آن جمله است. اما این نهادها با تغییر تدریجی ماهیت خود و انطباق با شرایط جدید گروه‌های بزرگ صنعتی ـ تجاری را به وجود آوردند که بعدها به نام **کیرتسو**(Keiretsu) معروف شدند.

گروه های اقتصادی ژاپن را می توان به چهاردسته تقسیم کرد:

۱ـ گـروه‌های افقی ۲ـ گـروه‌های عمـودی ۳ـ گـروه‌هایی که با تولید ارتباط مستقیم دارند؛ ۴ـ گروه‌هایی که وظیفه توزیع را به عهده دارند.

* گروه‌های افقی: این شرکت‌ها در سطح وسیعی از صنایع حضـور داشته و در سازمان آنها بانک‌ها یا شرکت‌های بزرگ تجاری ـ با سرمایه‌ی فراوان ـ مرکزیت دارند. متناسب با میزان سرمایه‌ی مرکزی گاهی تعدادی از گروه‌های عمودی در بطن این گروه‌ها جای می‌گیرد.

از مشهـورترین و قدرتمندترین این گـروه‌ها می‌توان به میتسوبیشی، میتسوئی، سومیتومو، فویو، دای ایچی، کانگیو بانک، سانوا، توکای، آی.بی.جی(بانک صنعتی ژاپن I.B.J) اشاره کرد.

در هر یک از گروه های فوق ارتباطات را می توان در سه مشخصه زیر خلاصه کرد:

۱ـ نگهداری سهام متقابل ۲ـ روابط شخصی ۳ـ تامین اعتبار

*گروه های عمودی: شرکت‌های تولیدی نظیر تویوتا، ماتسوشیتا و نیپون استیل، نمونه‌های بارزی از گروه‌های عمودی هستند.

در گروه‌های عمودی شرکت‌های اقماری، گرداگرد شرکت اصلی قرار داشته و شرکت مرکـزی آن شرکت‌ها را کنترل می‌کند. در گروه‌های عمودی در مقایسه با گروه‌های افقی تاکید بیشتر بر صنایعی است که شرکت‌های مادر در آن زمینه فعالیت دارند و شعبات و شرکت‌های پیرامونی غالباً به عنوان تامین کننده ضروریات شرکت مادر و یا توزیع کننده ایفای نقش می‌نمایند. شرکت‌های اصلی از طریق نگهداری سهام اکثریت و گماردن مدیران اجرائی، شرکت های فرعی را کنترل می کنند.

در گروه‌های عمودی همکاری و روابط نزدیکتری بین اعضاء نسبت به گروه‌های افقی برقرار است.

در گروه‌های بزرگ تجاری الزاماً رابطه ساخت وتامین قطعات وجود ندارد بلکه روابط اعضاء بیشتر براساس معاملات تجاری استوار است.

از دیگر گروه‌های عمودی می‌توان نیسان، هیتاچی ، N.K.K (آهن و فولاد)، نیپون اویل، کسمواویل(نفت و گاز)،کاجیما، تای سی(ساختمان) را نام برد.

گروه‌های عمودی نیز از راه های مختلف یکپارچگی خود را حفظ می کنند از جمله:

۱ـ نگهداری اکثریت سهام ۲- انتصاب مدیران ۳- تشکیل شورای مدیران ۴- معاملات بین گروهی ۵- سرمایه گذاری مشترک

هم اکنون بیشترین سهم را در اقتصاد ژاپن گروه‌های بزرگ صنعتی ـ تجاری برعهده دارند. گاهی شرکت‌های پیرامونی این بنگاه های اقتصادی در خارج از ژاپن فعالیت دارند، در حالی که تولیدات آنها به سراسر جهان صادر می‌شود.

برخی از این شرکت‌ها از بزرگ‌ترین و سرشناس‌ترین شرکت‌های جهان محسوب می‌شوند. در ایران نیز نمایندگی‌ها و شعب برخی از این شرکت‌ها و گروه‌ها فعالند. لازم به ذکر است طی سال‌های گذشته گروه‌های صنعتی ژاپن بازتر شده اند و علت آن آزادسازی‌ها و بین المللی شدن بیشتر اقتصاد ژاپن است. سهام شرکت‌های ژاپنی در بورس‌ها ارائه شده و توسط افراد مختلفی خرید و فروش می‌شود. همچنین برخی شرکت‌های ژاپنی با کمپانی‌های سایر کشورها ادغام شده اند.

در حال حاضر حدود هفتاد کمپانی ژاپنی در فهرست پانصد کمپانی بزرگ جهان قرار دارند که از این لحاظ ژاپن پس از امریکا بیشترین کمپانی‌های بزرگ را در اختیار دارد. بزرگ‌ترین کمپانی ژاپنی تویوتا است. همچنین دفتر اصلی پنجاه و دو کمپانی بزرگ دنیا در توکیو است که از این نظر مقام اول را در جهان به خود اختصاص داده است.

واحد پول

واحد پول کشور ژاپن، ین است که هر ین به ۱۰۰سن تقسیم می‌شود. هر دلار حدود ۱۰۸ین و هر ین حدود ۷۸ ریال است.

منابع طبیعی و معدنی

گرچه ژاپن مجموعه متنوعی از منابع طبیعی در اختیار دارد، ولی صنایع این کشور نیازمند مقادیر بیشتری از انرژی و منابع طبیعی هستند و بدین ترتیب تامین بخش عمده ای از مواد باید از طریق واردات صورت گیرد. مثلا ژاپن تقریبا تمامی نفت مصرفی خود را که بالغ بر ۹۹/۷ درصد از میزان نفت موردنیاز این کشور است، وارد می کند.

آهک، سنگ سیلیس، دولومیت و روی از مهم‌ترین تولیدات معدنی ژاپن هستند. بر طبق آمار سال ۱۹۹۸، میزان تولید آنها به ترتیب ۲۱/۳۸۰/۰۰۰ تن، ۱۸/۱۲۴/۰۰۰ تن ۴/۰۱۵/۰۰۰ تن و ۷۱/۵۶۹ تن برآورد شده است.

صادرات و واردات

ژاپن با حدود ۵۹۰ میلیارد دلار صادرات، رتبه چهارم جهانی را در سال ۲۰۰۶ بدست آورد. درهمان سال با واردات تقریبی۵۲۴ میلیارد دلار ششمین کشـور واردکننده بزرگ جهـان بوده است. ژاپن با اغلب کشورهای جهان روابط تجاری دارد. مهمترین صادرات ژاپن شامل وسایل نقلیه، موتور خودرو، وسائل نیمه ساخته شده، لوازم و ماشین آلات الکترونیکی، مواد شیمیایی و لوازم اداری می‌باشد. واردات عمده ژاپن نیز عبارتند از: ماشین و ابزارآلات، سوخت، موادغذایی، مواد شیمیایی و منسوجات.

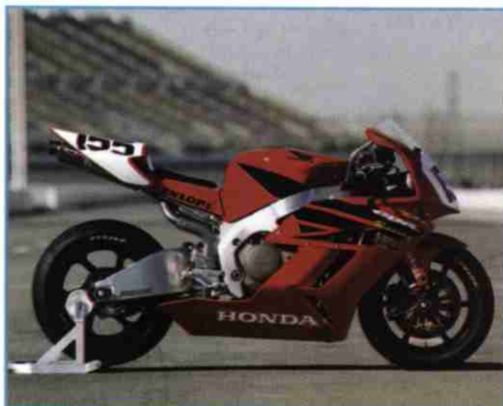
شرکای تجاری اصلی ژاپن (۲۰۰۵)

واردات	کشور	چین	امریکا	عربستان سعودی	امارات متحده عربی	استرالیا
	درصد	۲۱	۱۲/۷	۵/۵	۴/۹	۴/۷
صادرات	کشور	امریکا	چین	کره‌جنوبی	تایوان	هنگ کنگ
	درصد	۲۲/۹	۱۳/۴	۷/۸	۷/۳	۶/۱

صنایع مهم

قدرت اقتصادی ژاپن بر تولید صنعتی استوار شده است. در سال ۲۰۰۴، بخش صنعت ۲۷/۸ درصد از جایگاه شغلی را به خود اختصاص داد. در سال‌های اخیر، تولید کالاهای الکترونیکی، ماشین آلات، کشتی، تجهیزات ابزار دقیق و اتومبیل، رشد قابل ملاحظه‌ای داشته و ژاپن از قدرت رقابت بی‌نظیری در بازارهای بین المللی برخوردار بوده است.

خودرو یکی از معروف‌ترین تولیدات ژاپن است. ژاپن در سال ۲۰۰۵ حدود ۱۰/۰۶میلیون اتومبیل، اتوبوس و کامیون تولید کرد و در این زمینه پس از امریکا، به جایگاه دوم جهان دست یافت. امروزه، بسیاری از اتومبیل‌ها در ژاپن به وسیله روبات ساخته می شوند و بیش از نیمی از آنها صادر می‌شوند. از معروف‌ترین کارخانجات اتومبیل سازی ژاپن می‌توان به کارخانه تویوتا، هوندا، نیسان، سوزوکی، میتسوبیشی و مزدا اشاره کرد. این شش کمپانی در ردیف پانزده خودروساز بزرگ جهان قرار دارند. در سال ۲۰۰۵ تویوتا با پشت سر گذاشتن کمپانی فورد با تولید ۷/۱ میلیون خودرو به دومین خودروساز جهان پس از جنرال موتور ارتقاء یافت و پس از آن در سه ماهه اول سال ۲۰۰۷ شرکت تویوتا از نظر میزان فروش، جنرال موتور را نیز پشت سر گذاشت و رتبه اول جهان را کسب کرد.

در زمینه وسایل برقی و صنایع الکترونیکی تولیدات ژاپن از شهرت خاصی برخوردارند. استریوهای خانگی، رادیو و تلویزیون، ویدئو، دوربین و قطعات رایانه‌ای از تولیدات مهم این کشور بوده که توسط شرکت‌های معروفی مانند سونی، توشیبا، پاناسونیک، جی‌وی‌سی، شارپ، کانن و ... تولید می‌شوند. کمتر منزل و دفتر کاری در جهان است که از وسایل برقی ژاپنی به کلی تهی باشد.

ابزارآلات بسیار دقیق الکترونیکی یکی دیگر از تولیدات مهم صادراتی ژاپن به شمار می رود. منطقه **آکی هابارا** (Akihabara) در شهر توکیو که مرکز فروش وسایل گوناگون الکتریکی و الکترونیکی است به **شهر برقی** شهرت یافته است.

صنعت فولاد از صنایع استراتژیک و مهم هر کشور به شمار می‌آید. در سال ۲۰۰۵ ژاپن با تولید حدود ۱۱۲میلیون تن انواع فولاد پس از چین رتبه دوم تولید این محصول را در جهان کسب کرد.

از دیگر تولیدات صنعتی ژاپن، می‌توان به سیمان، اسیدسولفوریک، تولیدات پلاستیکی، کود شیمیایی، انواع نخ، کاغذ و مقوا، پارچه‌های مصنوعی و پارچه‌های پنبه‌ای اشاره کرد. صنایع و محصولات صنعتی ژاپن در جهان شهرتی خاص دارند.کمپانی‌های بزرگ ژاپنی شعبات و نمایندگی‌های مختلفی در اغلب کشورهای جهان از جمله ایران دایر کرده‌اند که اقدامات متفاوتی از تولید تا خدمات پس از فروش را به عهده دارند.

تولید برق برای تامین انرژی مورد نیاز از نیروگاه‌ها برای مصارف صنعتی و تجارت اهمیت بسیاری دارد. از نظر تولید برق ژاپن پس از امریکا و چین رتبه سوم جهان را در اختیار دارد.

حمل و نقل ژاپن

در ژاپن انواع مختلف وسایل نقلیه از دوچرخه گرفته تا **شینکانسن** (shinkansen) ، که یکی از سریع‌ترین قطارهای دنیاست، وظیفه جابجایی مسافر را به عهده دارد. قطار شینکانسن بعضی از مهم ترین شهرهای ژاپن را از طریق خط ارتباطی **هاکاتا**(Hakata) در کیوشو به **موریکا**(moreka) در نقطه شمالی جزیره هونشو) به هم متصل می‌کند .

این قطار می‌تواند با سرعت بیش از ۳۰۰ کیلومتر در ساعت حرکت کند.

علاوه بر قطارهای سریع السیر شینکانسن، شبکه بزرگی از قطارهای برقی و خطوط مترو در داخل و حومه شهرهای بزرگ وجود دارد. در سال ۲۰۰۶ حدود ۲۳/۵۵۶کیلومتر خطوط ریلی در ژاپن وجود داشته است. از نظر طول خطوط آهن، ژاپن در رتبه یازدهم جهان قرار دارد. این در صورتی است که ژاپن وسعت کمی داشته و شصت و دومین کشور جهان از نظر وسعت به شمار می‌آید. در شهرهای مختلف ژاپن نیز خطوط مترو مسافرت‌های درون شهری را آسان می‌کند.

از آنجایی که ژاپن یک کشور جزیره‌ای است، فرودگاه ها در برقراری ارتباط این کشور با بقیه نقاط جهان، نقش مهمی ایفا می‌کنند. در این کشور حدود ۱۷۵فرودگاه وجود دارد.

فرودگاه بین المللی کانسائی(کانکو) که از جدیدترین فرودگاه بین المللی ژاپن است، و در بخش جنوبی جزیره هونشو(شهر اُساکا) قرار دارد، بین ژاپن و سایر نقاط جهان کانال‌های ارتباطی برای حمل و نقل مسافر و کالا ایجاد کرده است.

در سال ۲۰۰۷ فرودگاه بین المللی بزرگ دیگری (Chubu-centrair) که آن نیز مانند کانسایی بر روی جـزیره‌ای مصنوعی سـاخته شده در شهر ناگویا مورد بهره برداری قرار گرفت. شرکت هواپیمـایی ژاپن(JAL) با در اختـیار داشتن بیش از ۲۷۸ هواپیـما یکی از بزرگ ترین و معتبـرترین شرکت‌های هوایی جهان است. این شرکت هواپیمایی در سال ۲۰۰۳، حدود ۵۸ میلیون مسافر را جابجا کرده است. از نظر جابجایی مسافر در سال ۲۰۰۵ این شرکت رتبه پنجم و از نظر تعداد هواپیما رتبه هیجدهم را در جهان دارا می‌باشد.

ناگویا

با توجه به موقعیت جغرافیایی و اقتصادی و بنادر زیاد و۶۸۳ فروند کشتی با ظرفیت بیش از هزارتن (۲۰۰۶) و هزاران فروند کشتی کوچک‌تر و یا ثبت شده در سایر کشورها که متعلق به ژاپن هستند، حمل ونقل دریایی و کشتیرانی از اهمیت زیادی برخوردار است.

ناگویا

گذشته از خطوط هوایی و وسایل مربوط، راه‌های زمینی از شاخص‌های مهم توسعه محسوب می‌شود. گستردگی شبکه راه ها ، حمل ونقل را در ژاپن آسان کرده است. در ژاپن ۱/۱۸۳/۰۰۰ کیلومتر راه وجود دارد که حدود هفت هزار کیلومتر آن بزرگراه است.

اکنون چهارجزیره اصلی ژاپن از طریق راه دریایی، خطوط زمینی و هوایی به یکدیگر متصل شده‌اند. در سال ۱۹۸۸ با اتمام ساخت طولانی‌ترین تونل زیردریایی جهان جزیره **هونشو** به جزیره **هوکایدو** و با ساخت پلی بر فراز دریای **ستو** به جزیره **شیکوکو** متصل شد. ژاپن در صنایع هوا و فضا نیز فعالیت دارد. علاوه بر ساخت انواع بالگرد و هواپیما در تولید موشک‌های فضائی نیز موفقیت‌هایی کسب نموده و ماهواره‌هایی را به فضا ارسال داشته است.

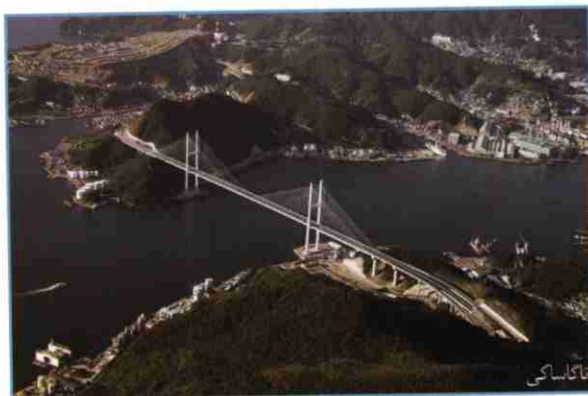
توریسم

بین سال‌های ۱۹۵۰ تا ۱۹۶۰ کشور ژاپن در چشم بازدید کنندگان خارجی یک کشور سنتی و قدیمی بود.

اما در گذر از دهه ۱۹۷۰ و شکوفایی حیرت انگیز صنایع و توسعه همه جانبه ژاپن، مسئولان صنعت توریسم کشور ابتدا سعی کردند که از توریسم به عنوان اهرمی تبلیغاتی برای به نمایش گذاشتن پیشرفت‌های صنعتی کشور بهره برداری کنند.

بنابراین بسیاری از آژانس‌های توریستی در کنار برنامه‌هایی که برای بازدید از نقاط سنتی ترتیب می‌دادند، بازدیدهایی تحت عنوان تورصنعتی نیز تدارک می‌دیدند. به عنوان مثال، کارخانه‌های اتومبیل سازی یا ساخت وسایل برقی و الکترونیکی را به توریست‌های خارجی نشان می‌دادند. در ابتدای دهه ۱۹۹۰ درآمد توریستی ژاپن به ۳۰/۴۹۴ میلیارد دلار بالغ شد، پس از آن صنعت توریسم به عنوان یکی از راه‌های کسب درآمد ملی در برنامه ریزی مسئولان ژاپنی قرار گرفت.

براساس آمار سازمان ملی توریسم و گردشگری ژاپن، در سال ۲۰۰۶ حدود ۷/۳۳۴/۰۰۰ نفر به عنوان توریست از ژاپن بازدید کرده اند.

ده کشور که بیشترین توریست را به ژاپن اعزام کرده‌اند

کشور	تعداد
کره جنوبی	۲/۱۱۷/۲۰۰
تایوان	۱/۳۰۹/۱۰۰
ایالات متحده امریکا	۸۱۶/۷۰۰
چین	۸۱۱/۷۰۰
هنگ کنگ	۳۵۲/۳۰۰
انگلستان	۲۱۶/۴۰۰
استرالیا	۱۹۵/۱۰۰
کانادا	۱۵۷/۴۰۰
تایلند	۱۲۵/۶۰۰
فرانسه	۱۱۷/۷۰۰

همچنین در سال ۲۰۰۶، حدوداً ۱۷/۵۳۵/۰۰۰توریست ژاپنی به کشورهای مختلف سفر کردند، که بیشترین مقصد آنها به ترتیب تعـداد: ایالات متحده آمریکـا، چین، کـره جنوبی، تایلند، هنگ کنگ، تایوان، اسپانیا، استرالیا، فرانسه، آلمان و ایتالیا بوده است.

کشاورزی

ژاپن با حدود ۱۲۸میلیون نفر جمعیت و ۴/۵میلیون هکتار(۱۳٪مساحت کشور) زمین کشاورزی و مقدار محدودی مرتع از عمده ترین واردکنندگان محصولات کشاورزی جهان است.

تراز محصولات کشاورزی و منابع طبیعی FAO (۲۰۰٤)

	واردات (میلیون دلار)	صادرات (میلیون دلار)
محصولات کشاورزی	۴۱/۴۷۸	۱/۸۷۳
محصولات دریایی	۱۴/۵۶۰	۱/۰۷۷
محصولات جنگلی	۱۲/۹۰۴	۲/۴۷۰
جمع	۶۸/۹۴۲	۵/۴۲۰

ژاپنی‌ها با به کارگیری شیوه‌های مدرن کاشت، داشت و برداشت محصولات متنوعی را با کیفیت مناسب تولید می‌کنند. برداشت در واحد سطح محصولات در ژاپن بسیار بالاست ولی پاسخگوی نیاز جمعیت کشور نیست بنابراین حدود نیمی از مواد غذایی مورد نیاز وارد می‌شود.

محصول برنج با تولید ۲/۳۴۰/۷۶۷ تن در سال۲۰۰۵ مهم‌ترین محصول کشاورزی ژاپن بوده که رتبه دهم را در جهان کسب کرده است. از نظر تولید تخم مرغ نیز ژاپن در رتبه چهارم جهان قرار دارد. در ژاپن حدود ۴/۴۷۸/۰۰۰راس گاو و ۴۵/۰۰۰ راس بز و گوسفند وجود دارد.

تولید محصولات کشاورزی و دامی در سال FAO۲۰۰۴ (بر حسب تن)

غلات	۱۱/۹۹۰/۰۰۰
میوه و سبزیجات	۱۴/۶۶۰/۰۰۰
گیاهان ریشه ای و غده ای	۴/۳۰۸/۰۰۰
گیاهان روغنی	۶۰/۰۰۰
گیاهان قندی	۵/۸۴۳/۰۰۰
حبوبات	۱۱۹/۰۰۰
گوشت	۳/۰۲۸/۰۰۰
شیر	۸/۳۳۳/۰۰۰
تخم مرغ	۲/۴۷۵/۰۰۰

جدول واردات محصولات کشاورزی و دامی FAO (۲۰۰۳) (هزار تن)

غلات	سبزی و دانه‌های روغنی	گیاهان قندی	گیاهان ریشه‌ای و غده‌ای	گوشت	شیر
۲۷/٤٦٧	۷۱۳	۱/۷۱٥	۱/۳۳٤	۲/۷۹٤	۲/۰٥۱

بیشترین واردات ژاپن شامل گوشت خوک، ذرت و سیگار از کشورهای آمریکا، چین و استرالیا انجام شده است.

صادرات محدود محصولات کشاورزی، دامی ژاپن بیشتر به آمریکا، چین و کره جنوبی و شامل موادغذایی کنسروشده، سیگار و بذر است.

جنگلداری

مناطق جنگلی، مساحتی بالغ بر ۶۷٪ از مساحت کل ژاپن را تشکیل می دهد که ۴۱ ٪ آن مصنوعی هستند. به این ترتیب جنگلداری بخش مهمی از اقتصاد ژاپن به شمار می‌آید. به خاطر تغییر وضع آب و هوا در مجمع الجزایر ژاپن، انواع مختلفی از درختان در جنگل‌های این کشور روییده‌اند. برخی از درختانی که در جنگل‌های ژاپن یافت می‌شوند عبارتند از: درخت سرو، صنوبر، کاج، شاه بلوط هندی، راش و درخت کافور.

قرن‌هاست که جنگلداری از جمله مشاغل مهم ژاپن است. از قرن هشتم میلادی به بعد کاخ‌ها و معابد چوبی فراوانی در این کشور بنا شد. امروزه نه تنها برای احداث بناها، بلکه برای ساخت کاغذ، مبلمان و لوازم منزل و محصولات مصرفی مختلف، تقاضای بالایی برای چوب وجود دارد. در سال ۲۰۰۴، ژاپن ۲۹/۳۳۲/۰۰۰ مترمکعب چوب از جنگل‌های خود به‌دست آورد. با این وجود این کشور بخش عمده‌ای از چوب مصرفی خود را از سایر کشورها وارد می‌کند. ژاپن از تولیدکنندگان بزرگ انواع کاغذ و مقوا و خمیر کاغذ جهان است. این کشور در سال ۲۰۰۴ حدود ۳۹/۸۳۹/۰۰۰ تن کاغذ و خمیر کاغذ(پالپ) تولید کرده است.

ماهیگیری

گفته شد که آبزیان بخش مهمی در رژیم غذایی مردم ژاپن هستند و به همین دلیل صنعت شیلات به یکی از صنایع محوری ژاپن تبدیل شده است، به طوریکه در جهان، ژاپنی‌ها به ماهیگیری معروف شده و بزرگترین ناوگان ماهیگیری جهان را به خود اختصاص داده اند. علاوه بر صید سالانه حدود ۴میلیون تن ماهی از اقیانوس‌ها و دریاها، هرساله از مکان های پرورش ماهی، بیش از یک میلیون تن از انواع ماهی و سخت پوستان برداشت می‌شود. با این وجود ژاپن حدود نیمی از ماهی مصرفی خود را از سایر کشورها وارد می کند. به این ترتیب، هر ژاپنی در سال، به‌طور متوسط ۶۵ کیلوگرم ماهی مصرف می کند.

جدول تولیدات، واردات و صادرات محصولات دریایی

	تولید(تن)	واردات(تن)	صادرات(تن)
استفاده مستقیم انسان	۴/۸۰۴/۰۰۰	۳/۹۳۲/۰۰۰	۴۰۵/۰۰۰
غذای دام یا استفاده های دیگر	۴۵۶/۰۰۰	۱/۸۲۹/۰۰۰	۱۰۵/۰۰۰

تاریخچه

ژاپن در عصر قدیم **اویاشیما** و یا **هشت جزیره بزرگ** و همچنین (Mizuho-no-kun) **سرزمین نیزارهای باشکوه** خوانده می‌شد. بعدها نامش به **Nippon** یا **Nihon** که به معنی **سرزمین خورشید** است تبدیل شد. چینی‌ها آن را Nihpen و خود ژاپنی‌ها، گاهی کشور خود را **یاماتو** می‌خواندند. اولین نشانه‌های تمدن در ژاپن به ده تا سی هزار سال پیش بازمی‌گردد که به آن عصر دیرینه‌سنگی یا عصرحجر می‌گویند. بعد از آن، در عصر نوسنگی، تمدن **جومون** آغاز می‌شود که تا ۳۰۰ الی ۲۰۰ سال پیش از میلاد به درازا می‌کشد. تمدن جومون به وسیله **یاگویی‌ها** که از قـاره آسیا به ژاپن آمده بودند از میان رفت. پس از ظهـور حضـرت مسیح، ژاپنی ها با بخش اصلی قاره آسیا به داد و ستد مشغول شدند. ولی از سال ۲۶۶ تا ۴۱۳میلادی درهای خود را به جهان خارج بستند و همین عمل به یکدست شدن جامعه ژاپن انجامید. در سال ۳۶۹میلادی یاماتو که رهبری مردم ژاپن را بر عهده داشت، دولت پادشاهی کره را زیر سیطره خود آورد و برای اطمینان از تسلط بر آن کشور، پادگان‌های نظامی در کره تاسیس کرد. امپراتوری یاماتو که از یک سو با کره در حال جنگ بود و از سوی دیگر با مخالفان داخلی دست و پنجه نرم می‌کرد، رفته رفته رو به ضعف نهاد. دوره ضعف امپراتوری یاماتو (بین سال‌های ۵۳۸تا۵۵۲)، با گسترش بودائیسم در ژاپن هم زمان شد.

نخستین پایتخت ژاپن، شهر **نارا** بود که در سال ۷۱۰ میلادی ساخته شد. در این سال **بودائیسم** به‌عنوان نیروی کنترل کننده جامعه، در اختیار دولت قرار گرفت. این دوره حکومت ژاپن به عصر نارا معروف است که حدود هشتاد سال دوام داشته است.

در سال‌های ۷۸۱ تا ۸۰۶ ، امپراتور کامو قدرت را در دست گرفت و پایتخت را از شهر نارا به **کیـوتو** منتقل و سلطنت را در خـاندان فـوجی وارا موروثی کرد. در زمـان سلطنت خاندان **فوجی وارا**، بودائیسم به دو شاخه **تندایی و شینگتون** تقسیم شد و مردم ژاپن در زیر چتر اشراف و نهادهای مذهبی گرد آمدند که هرکدام از طبقات مختلف اشراف برای خود از نیروی مسلحی موسوم به سامورایی، استفاده می‌کرد. دو خاندان **تائیرا و میناموتو** که هردو از اشراف بودند به جنگ با هم پرداختند.

از آنجا که هر یک از دو خاندان از نیـروی سامـورایی‌ها استفاده می‌کرد و سامـورایی‌ها به لایه‌های پایین جامعه نزدیک‌تر بوده و از میان آنها برخاسته بودند، ژاپن اندک اندک در جنگ داخلی فرو رفت. جنگ، هر دو خاندان را ضعیف کرد تا این که در سال ۱۱۸۵ ژنرال **میناموتو یوریتومو** حکومت را در دست گرفت و خاندان شوگونی را با نام **کاماکورا** تاسیس کرد.

در سال‌های ۱۲۷۴ و ۱۲۸۱ مغول‌ها، تحت فرماندهی **قوبلای قا آن** پس از حمله به چین، به ژاپن حمله ور شدند که با ایستادگی و دفاع سخت مردم ژاپن روبه‌رو شدند و ناگزیر آن سرزمین را ترک کردند. در آغاز قرن چهاردهم خاندان کاماکورا از امپراتور **گودایگو** شکست خورد، اما تسلط گودایگو بر سرتاسر ژاپن دیری نپایید و حکومت دوباره در اختیار شوگون‌ها قرارگرفت. گودایگو از کیوتو فرارکرد و در شهر **یوشینو** به حکومت در تبعید ادامه داد و بدین ترتیب دو خاندان سلطنتی به مدت ۵۶ سال درکنار هم حکومت کردند. جنگ جانشینی خاندان **شوگونی آشیکاگا** که در سال‌های ۱۴۶۷ تا ۱۴۷۷ به اوج خود رسیده بود، صدسال طول کشید. در سال ۱۵۴۵ پرتغالی‌ها به بهانه داد و ستد وارد ژاپن شدند و مذهب کاتولیک را درآن سرزمین رواج دادند، اما پس از چندی با واکنش تند بودایی‌ها روبه‌رو شدند و درسال ۱۶۳۹ فعالیت خود را متوقف کردند.

درقرن هفدهم خاندان **شوگونی توکوگاوا** بر سراسر ژاپن تسلط یافت و شهر **ادو**(توکیو) به پایتختی برگزیده شد و تا سال ۱۸۶۷ که در انزوایی خودخواسته فرو رفته و کمتر با دیگر کشورها ارتباط برقرار می کرد، این تسلط همچنان ادامه داشت.

در اواسط قرن نوزدهم، امریکایی‌ها به فرماندهی دریاسالار **میتوپری** در سواحل ژاپن پیاده شدند و به دنبال انعقاد چند قرارداد، دروازه های ژاپن به روی بیگانگان به ویژه غربی‌ها گشوده شد و نظام شوگونی از هرسو تحت فشار قرار گرفت. سرانجام آخرین شوگون درسال ۱۸۶۷ میلادی ازحکومت کناره‌گیری کرد.

پس از این دوران امپراتور **موتسوهیتومیجی** که هنوز نوجوان بود به حکومت رسید و دوران نوین سازی ژاپن که به دوره بازگشت میجی معروف است، آغاز شد. در این دوران سیستم آموزش و پرورش غربی‌ها در ژاپن پیاده شد و این کشور به سرعت به یک کشور صنعتی و یک قدرت نظامی مهم تبدیل گردید. ژاپن در سال ۱۸۹۵ در نبرد با چین پیروز شد و بخشی از آن را تصرف کرد.

تاریخچه قرن بیستم

ژاپن در سال ۱۹۰۵ با روسیه وارد جنگ شد و شبه جزیره ساخالین و کره را تصرف کرد. در جنگ جهانی اول به‌عنوان متحد انگلستان وارد جنگ شد و با اتمام جنگ بخش‌های مهمی از مستعمرات آلمان در خاوردور به ژاپن واگذار شد. از آن جا که این واگذاری از سوی جامعه ملل صورت می گرفت، چین مجبور شد به اکراه نفوذ و تسلط ژاپن را بر منچوری و مغولستان داخلی در سال ۱۹۱۸ به رسمیت بشناسد. در همین سال، **هاراتاکاشی** به‌عنوان اولین کسی که در تاریخ ژاپن از رای اکثریت پارلمانی برخوردار بود به نخست وزیری رسید.

نظامیان ژاپن در سال ۱۹۳۱، منچوری چین را به طور کامل اشغال کردند و دولت دست نشانده **منچوکوئو** را در آن منطقه برسر کار آوردند. در سال ۱۹۴۰ با شروع جنگ جهانی دوم، ژاپن به این امید که راه عبوری به سوی آسیای جنوب شرقی به دست آورد، منطقه هندوچین، فیلیپین، مالزی، هنگ کنگ، اندونزی و بسیاری از مناطق دیگر را تصرف کرد. به این ترتیب ژاپن با آلمان و ایتالیا هم پیمان شدند. در مقابل، آمریکا به عنوان کشوری از جبهه مخالف، راه دریایی را بر کشتی‌های نفتکش که به بنادر ژاپن می‌رفتند مسدود کرد. پس از چندی صبر ژاپن تمام شد و با تمام نیرو به پایگاه نیروی دریایی آمریکا در پرل هاربر حمله ور شد. با این حمله سنگین، دو کشور به تمامی در مقابل هم صف آرایی کردند و جنگ به شکل رسمی بین دو کشور درگرفت. آمریکا، پس از ۵ سال جنگ، ژاپن را در اوت ۱۹۴۵ محاصره دریایی کرد و با پرتاب بمب های اتمی بر شهرهای هیروشیما و ناگاساکی این کشور را وادار به تسلیم کرد و خاک ژاپن، به اشغال ارتش امریکا درآمد. ژنرال **داگلاس مک آرتور** که فرماندهی عملیات نظامی علیه ژاپن را برعهده داشت تا سال ۱۹۵۲ ژاپن را در تصرف خود حفظ کرد. هم اکنون نیز تعداد زیادی از نیروهای نظامی امریکا در ژاپن حضور دارند.

در سال ۱۹۴۷ قانون اساسی جدید ژاپن به تصویب رسید. پس ازآن، مالکیت ژاپن بر مجمع الجزایر **توکارا** در سال۱۹۵۱، بر **جزایر آمامی** درسال۱۹۵۳، بر جزایر **بونین** در سال۱۹۶۸ و بر **ریوکیو و اوکیناوا** در سال۱۹۷۲ به رسمیت شناخته شد.پس از جنگ جهانی و رفع ویرانی‌های به جای مانده ازآن، ژاپن در دهه ۱۹۶۰ در زمینه‌های مختلف علوم و تکنولوژی پیشرفت‌های شایان توجهی کرد و دوباره به صف کشورهای ترا

سیاست و حکومت

سیستم حکومتی ژاپن دموکراتیک است؛ بدین معنا که در حکومت این کشور حاکمیت در دست مردم است و کارها به وسیله نمایندگانی که عموم مردم انتخاب کرده‌اند، انجام می‌شود. این سیستم حکومتی براساس قانون اساسی ژاپن پایه‌ریزی شده است. قانون اساسی ژاپن در تاریخ سوم نوامبر(۱۲آبان) سال ۱۹۴۶ (بعد از شکست ژاپن در جنگ جهانی دوم) اعلام و از سوم ماه مه (۱۳اردیبهشت) سال بعد به مرحله اجرا درآمد. بر طبق قانون اساسی، ملت و دولت ژاپن متعهد می شوند که از آرمان‌های والای صلح، پشتیبانی کنند. به همین دلیل گاهی آن را قانون اساسی **صلح** نیز می‌نامند. قانون اساسی فعلی ژاپن که از سال ۱۹۹۴ دست نخورده مانده است با قانون اساسی ۱۸۸۹ **میجی** تفاوت داشته و بعضی از نکات عمده آن به شرح زیراست:

- امپراتور مظهر کشور و وحدت ملت است.
- قدرت حاکمیت به دست ملت سپرده شده است.
- کشور ژاپن جنگ را نمی‌پذیرد و همچنین تهدید یا اعمال زور را به‌عنوان وسیله‌ای در حل اختلافات با سایر ملل رد می کند.
- در ژاپن، حقوق اساسی بشر به عنوان حقوق مقدس و جاودانی رعایت می‌شود.

برپایه قانون اساسی مذکور، امپراتور در امور حکومتی هیچ گونه قدرتی ندارد و قوه مقننه (پارلمان) که **کوکائی** نام دارد، بالاترین قدرت در کشور ژاپن و تنها تشکیلات قادر به تدوین قانون به شمار می آید.

کوکائی از مجلس نمایندگان (با۵۰۰ عضو) و مجلس مشاوران(با۲۵۲ عضو) تشکیل می‌شود. معمولاً بیشتر کرسی‌های مجلس نمایندگان را حزب‌های لیبرال دموکرات، دموکرات، شین کومیتو، لیبرال و کمونیست تصرف می‌کنند. اعضای مجلس نمایندگان برای یک دوره چهارساله و اعضای مجلس مشاوران برای یک دوره شش ساله انتخاب می‌شوند. بیشتر قوانین ملی را بایستی هر دو مجلس تصویب کنند. اما در مورد برخی از قوانین در صورت عدم توافق دو مجلس، از تصمیم مجلس نمایندگان پیروی می‌شود. کوکائی، نخست وزیر را که باید از اعضای آن باشد انتخاب می‌کند و او اعضای کابینه را بر می‌گزینند. بیشتر اعضای کابینه، ریاست وزارتخانه‌ها یا سازمان‌های دولتی را برعهده دارند. نخست وزیر اختیار انحلال پارلمان را دارد که در این صورت اعضاء جدید پارلمان برگزیده می‌شوند. همچنین اگر پارلمان به کابینه رای عدم اعتماد بدهد، اعضاء کابینه باید استعفاء کنند. همه مردان و زنان ۲۰ سال به بالا در تمامی انتخابات حق رای دارند.

در سال‌های اخیر به ویژه پس از اشغال کویت توسط عراق و مسئله کره شمالی ، ژاپن در سیاست خارجی و نظامی خود تغییراتی داده است.

عضویت در سازمان‌های مهم

ژاپن در سال ۱۹۵۶ به‌عنوان هشتادمین کشور به عضویت کامل سازمان ملل متحد درآمد. این پذیرش تاثیر بسیاری در حیات مجدد ژاپن داشت و در دهه بعد، ژاپن به رشد بالایی در اقتصاد و شرکت در فعالیت‌های بین المللی دست یافت. این موفقیت باعث به‌عضویت درآمدن کشور ژاپن در صندوق بین المللی پول شد و در نتیجه تمامی محدودیت های تجاری و تبادل ارزی در مورد ژاپن باطل و عضویت این کشور در سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه (سال۱۹۶۴) پذیرفته شد. ژاپن در سال‌های اخیر با توجه به توسعه و جایگاه ویژه اش در جهان به همراه آلمان، هند و برزیل درخواست حضور دائم در شورای امنیت سازمان ملل و اضافه شدن به پنج عضو دائم قبلی را ارایه داده است.

یونیسف، یونسکو و سازمان تجارت جهانی و گروه هشت(G۸) از دیگر سازمان های بین المللی مهمی هستند که ژاپن در آنها عضویت دارد.

رابطه با ایران

رابطه رسمی ایران و ژاپن، گذشته از سوابق تاریخی، با انعقاد قرارداد دوستی در سال ۱۳۰۸ شمسی شکل جدیدی به خود گرفت. ابتدا دولت ژاپن در سال ۱۳۰۵شمسی، به تاسیس یک نمایندگی تجاری در ایران مبادرت کرد و به دنبال آن تمایل خود را برای برقراری روابط سیاسی با ایران ابراز کرد که مورد استقبال ایران قرارگرفت. بدین ترتیب در فروردین سال ۱۳۰۸شمسی، پیمان نامه‌ای که چگونگی و حدود روابط دوطرف را مشخص می‌کرد به امضا رسید و پس از آن در تیرماه سال ۱۳۰۹شمسی، سفارت ایران در توکیو گشوده شد. در مهرماه ۱۳۱۱شمسی، عهدنامه جدیدی مبنی بر دوستی و تجارت متقابل در قالب یک پروتکل بین دوطرف درتهران، منعقد شد.

با وقوع جنگ جهانی دوم و ورود ژاپن به جنگ در سال ۱۹۴۲، روابط دوکشور قطع شد. پس از آن بر اثر فشاری که از سوی متفقین بر دولت ایران اعمال می‌شد، ایران در نهم اسفندماه سال۱۹۴۴ رسما به ژاپن اعلان جنگ کرد. ولی به علت شرایط خاص جغرافیایی و عدم نفوذ نیروهای ژاپنی به منطقه خلیج فارس، جنگی بین دو کشور رخ نداد.

بعد از شکست ژاپن در جنگ جهانی دوم، ایران نیز مانند بسیاری از کشورهایی که با ژاپن در حال جنگ بودند، در کنفرانس صلح سانفرانسیسکو شرکت و عهدنامه صلح با ژاپن را امضا کرد.

به دنبال این اقدام، سفارتخانه های دو کشور در تهران و توکیو به ترتیب در سال‌های ۱۹۵۳ و۱۹۵۴ بازگشایی شد و در سال ۱۹۵۵، قرارداد دوستی دوکشور که به‌علت جنگ معلق شده بود، به‌طور رسمی تجدید شد.

روابط سیاسی ایران و ژاپن از آن تاریخ به بعد، روبه گسترش نهاد و باتوجه به اینکه هر دو کشور در آن دوران با امریکا روابط امنیتی و نظامی داشتند و سیستم حکومتی دو کشور تقریبا مشابه بود، زمینه توسعه این روابط از شرایط مساعدی برخوردار بود.

روابط دوکشور پس از انقلاب اسلامی

با پیروزی انقلاب اسلامی ایران در سال ۱۳۵۷، ژاپن برای ادامه و گسترش روابط با جمهوری اسلامی ایران با اعزام نماینده‌ای ویژه، تلاش‌های تازه‌ای را آغاز کرد. ولی با تیره‌شدن روابط جمهوری اسلامی ایران و آمریکا، ژاپن به تدریج میزان خرید نفت از ایران را کاهش داد و سپس در تحریم اقتصادی ایران شرکت کرد، اما با توجه به حساسیت و نیازشدید ژاپن به نفت و نیز برای سامان دادن به پروژه‌های صنعتی دوجانبه، پس از آزادی گروگان‌های آمریکایی، بلافاصله تحریم اقتصادی را لغو نمود.

دولت ژاپن از ابتدای جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، بی طرفی خود را اعلام کرد و از اوایل سال ۱۹۸۳، همواره سعی می‌کرد که با میانجیگری به این جنگ خاتمه دهد ولی در این اقدام توفیق چندانی نداشت.

امروزه روابط دو کشور در سطح سفارت همچنان برقرار است و سفارتخانه ایران در توکیو و سفارتخانه ژاپن در تهران به فعالیت خود ادامه می‌دهند. در سال ۲۰۰۰ آقای خاتمی رئیس جمهور وقت ایران از ژاپن دیدار رسمی به عمل آورد. دیدارهای دیگری در سطح رئیس مجلس و وزیران بین دو کشور انجام گرفته و می گیرد.

روابط اقتصادی

روابط ایران و ژاپن از بدو تاسیس تا به امروز، همواره برجنبه‌های اقتصادی متکی بوده است. از یک طرف، ژاپن به نفت و بازار ایران نیازمند است، از طرف دیگر، ایران نیز برای فروش نفت و تامین کالاهای صنعتی و تکنولوژی، به ژاپن نیازمند است.

روابط بازرگانی بین دو کشور، به ویژه پس از بحران نفتی سال ۱۹۷۳ بسیار رشدکرد. درسال ۱۹۷۷ ژاپن کالاهایی به ارزش ۱/۹۳ میلیارد دلار به ایران صادرکرد و در مقابل ۴/۲۴ میلیارد دلار واردات از ایران داشت که بدین ترتیب، حجم روابط تجاری در مقایسه با سال ۱۹۶۷ یعنی حدود ده سال قبل ده برابر افزایش پیداکرد.

با پیروزی انقلاب اسلامی ایران و قطع ارتباط بین ایران و آمریکا و تاثیر آمریکا بر ژاپن؛ روابط اقتصادی ایران و ژاپن متاثر از مسائل سیاسی و سیاست‌های اقتصادی با فراز و نشیب‌هایی همراه شده است. ولی مسئولین دو کشور سعی کرده اند به دلایل مختلف ارتباط دو جانبه حفظ گردد. با خاتمه جنگ نیروهای چندملیتی با عراق، و سیاست بی‌طرفی جمهوری اسلامی ایران در طول این جنگ، زمینه‌های گسترش همکاری‌های فنی با ژاپن مهیا شد. برخی از پروژه‌های مشترک فنی بین دوکشور عبارتنداز:

پروژه پتروشیمی تبریز، نیروگاه شهیدرجایی، کودشیمیایی خراسان، پتروشیمی اراک، فولاد اهواز، پالایشگاه اراک، پالایشگاه بندرعباس، ذوب آهن اصفهان، سیمان کارون، فولاد آلیاژی یزد، سیمان اردبیل، فولاد مبارکه، تایرکرمان، نیروگاه قم، تایر یزد، پالایشگاه کنگان، نیروگاه برق ۱۳۰ مگاواتی چابهار، تولید خودرو، پروژه‌های مختلف میادین نفت و گاز و... .

در چند سال اخیر با پیشرفت ایران در انرژی صلح آمیز هسته‌ای و فشار دولت‌های غربی به خصوص آمریکا برای خودداری ایران از این توسعه، ژاپن تحت تاثیر این فشارها برخی همکاری‌های فنی و اقتصادی خود را با ایران محدود کرده است .

سفارت ایران در توکیو

3-10-32-Minami-Azabu, Minato-Ku ToKyo 106 - Japan

تلفن: ۵ – ۰۰۸۱۳۳۳۴۴۶۸۰۱۱

نمابر: ۰۰۸۱۳۳۳۴۴۶۲۳۸۳

پایگاه اینترنتی www.2.gol.com/user/sjei

تاریخ تاسیس: ۱۹۳۰ میلادی-۱۳۰۹ شمسی

مناطق دیدنی و معروف

توکیو

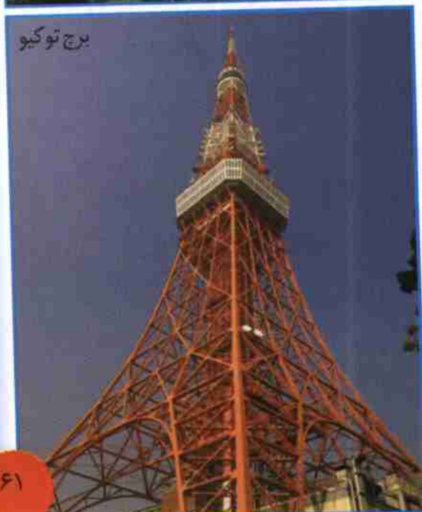

توکیو

این شهر که در شرق ژاپن و در جزیره هونشو واقع است، علاوه برآنکه پایتخت و مرکز کشور ژاپن است، از بزرگ‌ترین و مهم‌ترین شهرها و بنادر جهـان به شمار می‌رود.

توکیو با ۸/۴۸۳/۰۵۰ نفر جمعیت(۲۰۰۵) سومین مرکز تجارت بین المللی و بورس جهان پس از نیویورک و لندن است.

قلعه ادو

کلان شهر توکیو شامل ۲۳منطقه ، ۲۶شهر، هفت شهرک و هشت دهکده است.توکیو با تمام بخش‌ها و حومه‌اش حدود ۲۱۸۰کیلومتر مربع وسعت و تقریبا ۳۲/۲۰۰/۰۰۰ نفر جمعیت دارد. دو بندر کاواساکی و یوکوماها در نزدیکی توکیو قرار گرفته اند. برخی آنها را جزو کلان شهر توکیو محسوب می کنند.

برج توکیو

مرکز توکیو، کاخ امپراتوری و محوطه اطراف آن است. کاخ، محل زندگی امپراتور و خانواده‌اش بوده که علاوه بر مرکزیتی که به توکیو داده است، به قلعه **ادو**(Edo) که در همان نزدیکی قرار دارد ویژگی خاصی بخشیده است.

در جنوب و غرب کاخ امپراتوری، مراکز اداری توکیو مانند مجلس شورای ملی، دفتر نخست وزیر، و دفاتر وزراء و مسئولین مختلف دیگر قرار دارند. کمی بیشتر به سمت جنوب، برج توکیو با ارتفاع ۳۳۳متر قرار دارد که شبیه برج ایفل پاریس است و در سال ۱۹۵۸ ساخته شده است.

در شرق کاخ امپراتوری منطقه تجاری **مارونوچی** (Marunouchi) قرار دارد، همچنین دفاتر اصلی بسیاری از بزرگ‌ترین مؤسسات تجاری و مالی ژاپن نیز در همین محدوده قرار گرفته است. از سال ۱۹۱۴ که ایستگاه مرکزی قطار توکیو در این منطقه ساخته شد اهمیت این منطقه را افزایش بسیار داده است.

در شرق مارونوچی مهم ترین فروشگاه‌ها و مراکزخرید توکیو قراردارند که از منطقه **نیهون باشی** (Nihonboshi) در شمال تا منطقه معروف **گینزا** (Ginza) در جنوب امتداد دارد.

بازارچه‌های متعددی در سراسر توکیو پراکنده اند که ژاپنی‌ها به آنها **شوتن گای**(Shoten guy) می‌گویند. این بازارچه‌ها موردتوجه بسیاری از ژاپنی‌ها و توریست‌ها قرار دارد.

در شمال کاخ امپراتوری منطقه **جیمبوچو** (Jimbocho) قرار دارد. کتاب فروشی‌های بسیاری به این منطقه رنگ و بوی فرهنگی داده است درحالی که، **کاخ توکیو**(Tokyo Dome) و یک مجموعه ورزشی و سالن کنسرت در همین محدوده ساخته شده است.

در غرب کاخ امپراتوری زمین به مرور مرتفع و تپه‌دار می‌شود و به منطقه **مائوساشینوپلائو** (Mausashino Plateau)می‌رسیم.در انتهای شرقی این بخش **یامانوته**(Yamanote) که منطقه‌ای اعیان نشین است، قرار دارد. علاوه بر این بسیاری از سفارتخانه‌ها، دانشگاه‌های معتبر، بیمارستان‌ها، مؤسسات و مکان‌های مهم در همین بخش قرار گرفته‌اند، از جمله **پارک یویوگی**(Yoyogi) که **معبدمی‌جی** (Meiji) در آن است.

گینزا

باغ شین جو کو

معبد میجی

آکی هابا را

باغ **شین جوکوگیوین**(ShinJuku gyoen) و بلندترین آسمان خراش‌های تجاری توکیو نیز در این منطقه قرار دارند.

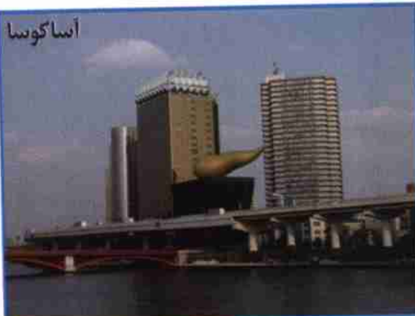
بخش قدیمی و تاریخی توکیو در شمال و شرق کاخ امپراتوری قرار گرفته است. **آکی هابارا** (Akihabara) از مناطق معروف نزدیک کاخ است و به‌خاطر فروشگاه‌های وسایل الکترونیکی‌اش شهرت دارد.

معبد آساکوسا(Asakusa) در شمال شرقی کاخ امپراتوری و مجاور منطقه آکی هابارا قرار دارد. آساکوسا مورد توجه اهالی توکیو و توریست‌ها است.

رودخانه سومیدا (Sumida) از میان شهر می‌گذرد. این رودخانه از نظر ژاپنی‌ها مقدس است و مردم توکیو احترام خاصی برای آن قائل‌اند. بافت قدیمی شهر که در بخشی از حاشیه رودخانه قرار دارد هنوز پس از قرن‌ها خودنمایی می‌کند.

از نظر اقتصادی نیز توکیو اهمیت زیادی دارد. این شهر بعد از یوکوهاما دومین بندر فعال ژاپن است. حدود ۱۴٪ از تجارت ژاپن از طریق این بندر صورت می‌گیرد.

اولین قطار شهری در توکیو در سال۱۸۷۲ آغاز به کار کرد. در حال حاضر انواع قطارهای شهری روی خطوط ریلی توکیو رفت آمد می‌کنند. مترو توکیو با خطوط متعدد و بیش از ۲۵۰۰ واگن از ترافیک بالایی برخوردار است، به طوریکه روزانه حدود هفتصدهزار نفر از آن برای میلیون‌ها سفر درون شهری استفاده می‌کنند.

آساکوسا

آساکوسا

رودخانه سومیدا

ناریتا

فرودگاه جدید توکیو **ناریتا**(Narita) نام دارد که در ۶۵ کیلومتری شمال شرقی شهر واقع شده است. این فرودگاه در سال ۱۹۷۸ آغاز به کار کرد و جایگزین فرودگاه قبلی شهر با نام **هانِدا**(Haneda) شد. با دو مسیر ریلی و چند بزرگـراه و جاده اصلی می‌توان بین توکیو و ناریتا تردد کرد. سالانه بیش از بیست میلیون نفر از طریق فرودگاه ناریتا سفر می‌کنند. از این فرودگاه برای واردات و صادرات کالا نیز استفاده می‌شود. از فرودگاه قدیمی هاندا اکنون فقط برای پروازهای داخلی استفاده می‌شود.

در شهر توکیو بیش از یک صد دانشگاه عمومی و خصوصی فعالیت دارند که حدود سی درصد از دانشجویان کشور در آنها درس می‌خوانند. معتبرترین آنها دانشگاه توکیو است که در سال ۱۸۷۷ تأسیس شده است. بعد از آن دانشگاه‌های **کِی اُ** (Keio) و **واسِدا** (Waseda) اهمیت دارند.

پارک وِنو

در پارک **وِنو**(Ueno) موزه ملی توکیو قرار دارد که در سال(۱۸۷۱) تأسیس شده است. به جز موزه ملی، در توکیو موزه‌های عمومی و تخصصی متعددی وجود دارد. به‌طور مثال موزه **اِدو**(Edo) که در سال ۱۹۳۳ تأسیس شده و در بخش مرکزی توکیو و ساحل رودخانه سومیدا واقع شده است و بیشتر به تاریخ شهر توکیو نظر دارد. کتابخانه مجلس، آرشیو و مرکز اسناد ملی و موزه ملی هنرهای مدرن که در نزدیکی کاخ امپراتوری و در منطقه ساختمان‌های دولتی قرار دارند، از نقاط مهم فرهنگی توکیو محسوب می‌شوند. توکیو مرکزیت هنری ژاپن را نیز به دوش دارد. در این شهر سالن‌های بسیاری برای تئاتر که برنامه‌های سنتی و مدرن اجرا می‌کنند، فعالیت دارند. گروه‌های مختلف موسیقی نیز در توکیو فعالیت می‌کنند. تقویم فرهنگی توکیو که اهمیت بسیاری در فرهنگ ملی ژاپن دارد، با جشنواره های سنتی و فستیوال‌ها و برنامه‌های فرهنگی مختلف تنظیم شده است که از معروف‌ترین آنها می‌توان به فستیوال‌های **کاندا**(Kanda)، **سانو**(Sanno) و **سانجا**(Sanja) اشاره کرد. همه ساله در شنبه آخر جولای آتش نشانان در کنار رودخانه سومیدا نمایش بزرگی برگزار می‌کنند که حدود یک میلیون نفر بازدیدکننده دارد.

موزه ادو

دیزنی‌لند شهربازی بزرگ و معروفی است که در شرق توکیو قرار گرفته که علاوه بر اهالی توکیو، توریست‌ها نیز از آن استقبال می‌کنند.

در بهار، هنگامی‌که شکوفه‌های زیبای گیلاس باز می‌شوند، اهالی توکیو دوست دارند با یکدیگر برای قدم زدن و استراحت به پارک‌ها و باغ‌های شهر بروند و از این مناظر طبیعی لذت ببرند.

باستان شناسان اعتقاد دارند که محل فعلی شهر توکیو از هزاران سال قبل محل اسکان بشر بوده و در قرن ۱۲ روستائی به نام **اِدو**(Edo) در همین نقطه و در کنار رودخانه سومیدا وجود داشته است. در سال ۱۶۰۳ اِدو به دلیل مرکزیت برای شوگون‌ها (فرماندهان نظامی) توسعه یافت. ولی امپراتور در کیوتو باقی ماند و حاضر به رفتن به قلعه نشد . در همین دوران، قلعه نظامی اِدو به حدی توسعه پیدا کرد که به بزرگترین دژ نظامی ژاپن تبدیل شد. در قرن هجدهم اِدو در هنر و تجارت و سیاست نیز مرکزیت یافت.

با سقوط حکومت شوگون‌ها، انقلاب ملی که به بازگشت میجی معروف است در سال ۱۸۶۸ آغاز شد. در این سال محل استقرار امپراتور از کیوتو به اِدو منتقل شد و نام اِدو به توکیو تغییر پیدا کرد.

شهر توکیو بارها صدمات سنگینی را متحمل شده است. از جمله می‌توان به آتش سوزی‌های ۱۶۵۷، زمانی‌که به مرکز قلعه آسیب جدی وارد شد و سال ۱۸۷۲ زمانی‌که منطقه گینزا و برخی دیگر مناطق ویران شدند، اشاره کرد . مهمترین آتش‌سوزی توکیو در سال ۱۹۲۳ رخ داد که جان بیش از یکصدهزار نفر را گرفت و بیشتر مناطق شهر در آتش سوخت و خاکستر شد . (ساختمان‌های چوبی و متصل به هم توکیو از دلایل اصلی توسعه آتش‌سوزی‌ها در توکیو بود.) در پارک **یوکوآمیچو**(Yokoamicho) سالنی به نام **مردگان** وجود دارد که یادبود چهل هزارنفر از کشته‌شدگان این حوادث و بلایای طبیعی است.در جنگ جهانی دوم نیز توکیو به شدت صدمه دید. این شهر بارها بمباران شد و بخش وسیعی از آن ویران شد. پس از جنگ ژاپنی‌ها به سرعت توکیو و سایر مناطق کشور را بازسازی کردند. به طوری‌که در سال ۱۹۶۴ بازی‌های المپیک در این شهر برگزار شد.

در سال ۱۹۹۵ گروهی در ایستگاه قطار زیرزمینی توکیو گازی رها کردند که در نتیجه آن ۱۲ نفر کشته و ۵/۵۰۰ نفر مجروح شدند. این عمل ناپسند را گروه **آئوم**(Aum) در یوکوهاما و مجدداً در توکیو تکرار کردند که از سوی مسئولین کشور از ادامه فعالیت آنها جلوگیری به عمل آمد.

هیروشیما Hiroshima

موزه صلح

قلعه هیروشیما

هیروشیما بندری در جنوب غربی جزیره هونشو است. این شهر مرکز صنایع پارچه بافی ژاپن بوده و به سبب تولید فراوان فولاد، اتومبیل، لاستیک، کشتی واز قطب‌های اصلی تولید در ژاپن به شمار می‌رود. بر اساس آمار سال ۲۰۰۵ میلادی هیروشیما ۱.۱۵۴.۵۹۵ نفر جمعیت دارد.
این شهر در سال ۱۵۹۴ بر روی شش جزیره در دلتای رودخانه **اُتا** (Ota) ایجاد شد. پس از آن به سرعت به عنوان دژ نظامی و مرکز تجاری توسعه پیداکرد.
تمام ساختمان‌های هیروشیما در بمباران اتمی (ششم اگوست سال۱۹۴۵) نیروی هوایی آمریکا از بین رفت. براساس تخمین آمریکایی‌ها حدود هفتادهزار نفر در اثر بمب اتمی کشته شدند. ولی تعداد بیشتری مجروح و معلول برجای ماند. برخی آثار آن بمباران هنوز باقی است. جمعیت هیروشیما هنگام بمباران ۳۴۴.۰۰۰نفر بود. بر اثر تلاش و پشتکار مردم، این شهر ویران شده در فاصله کمتر از چهل سال بازسازی شد و هم اکنون از شهرهای صنعتی و دیدنی ژاپن به شمار می‌رود. اما بنای یادبودی به مناسبت بمباران اتمی این شهر ساخته شده است. این بنای یادبود شامل موزه‌ای است که در آن بقایای اشیاء، لباس‌ها و بعضی از اعضای کودکان، پیرزنان و افرادی وجود دارد که در نخستین لحظات بمباران شهر، سوخته و یا براثر امواج رادیو اکتیویته جان باخته‌اند. عکس‌هایی هولناک از صحنه‌های ویرانی شهر، پس از بمباران در این موزه نگهداری می‌شود.

پارک صلح

مجسمه سوزوکی

درکنار موزه‌ی جنگ، پارک بزرگی معروف به **پارک صلح هِواکوان**(Heva Koen) وجود دارد که اجساد تعدادی از قربانیان در آنجا دفن شده و در قسمت انتهایی پارک، بنای نیمه مخروبه‌ای از بقایای ویرانی‌های آن فاجعه برای عبرت آیندگان نگهداری شده است. در کنار این ساختمان مجسمه **سوزوکی** شاعر مشهور ژاپن که شعرهای او بیشتر برای کودکان سروده شده، قراردارد. از آن سال تاکنون همه ساله در ششم اگوست(۱۵مرداد) مراسمی در پارک صلح به یاد کشته شدگان آن فاجعه برگزار می‌شود.

اُساکا Osaka

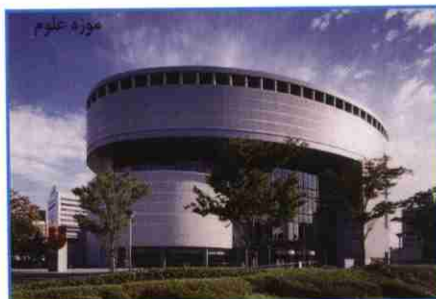
این شهر ساحلی که **ونیز ژاپن** خوانده می‌شود در انتهای شرقی دریای داخلی ژاپن، در جزیره هونشو واقع شده است. اُساکا با ۲/۶۲۸/۷۷۶نفر جمعیت(۲۰۰۵) پس از توکیو و یوکوهاما، پرجمعیت‌ترین شهر ژاپن محسوب می‌شود و بندر آن یکی از بزرگ‌ترین و مهم‌ترین بنادر ژاپن است. این شهر مرکز استان اُساکا و نزدیک شهر کیوتو پایتخت قبلی ژاپن است. منطقه اُساکا از قطب‌های بزرگ صنعتی ژاپن به شمار می آید و ماشین سازی، وسایل الکترونیکی و صوتی (مخصوصا رادیو، تلویزیون و وسایل عکاسی)، شیشه سازی، فولادسازی، نساجی و ساخت کاغذ از صنایع عمده این شهر است. گفته می‌شود که ۱٪ تولید ناخالص جهان در این شهر ژاپن تولید می شود. اُساکا شهر زیبایی است و کانال های آب فراوانی دارد. برروی این کانال‌ها پل‌های متعددی برای اتصال نقاط مختلف شهر ساخته شده است.

تاریخ اُساکا به حدود سال ۳۰۰ میلادی باز می‌گردد. در سال ۱۹۹۵ زمین لرزه بزرگی شهر را لرزاند و خسارت‌هایی ایجاد کرد. از آن جمله ویرانی اتوبان اصلی بین اُساکا و کوبه بود.

شهر اُساکا دارای مراکز متعدد دانشگاهی، فرهنگی، هنری و موزه های جالب است. مخصوصاً موزه بزرگ مردم شناسی آن شهرت دارد. دانشگاه اُساکا، دارای بخش‌های وسیع و متعدد در رشته‌های مختلف علوم تجربی، علوم انسانی، هنر و ادبیات، ازجمله رشته زبان و ادبیات فارسی است. مشهور است که اُساکا شهر نویسندگان نمایشنامه **درام**(Dram) در ژاپن است.

پارک **ناکانوشیما**، آسمانخراش **سنین سگای، قصر اُساکا**(Osaka)، موزه شهر و موزه هنر شهرداری، پارک **تن نوجی**(Tennoji) و باغ گیاه شناسی و معبد **شیت تن توجی** از نقاط دیدنی شهر اُساکا هستند.

دانشگاه اساکا

موزه علوم

دوتنبوری

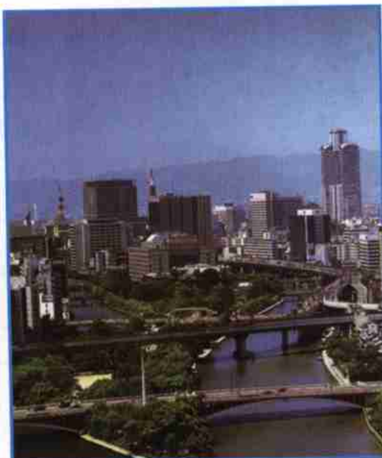

فرودگاه کانسایی

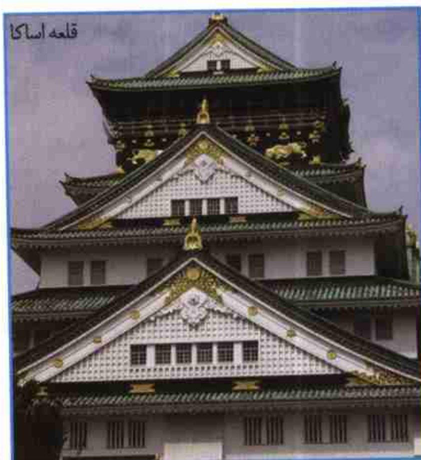
منطقه **نامبا**(Namba) با داشتن بازارچه‌ها و پارک‌های زیبا از نقاط دیدنی در مرکز اُساکا است.

دوتنبوری (Dotonbori) نیز از محله های مرکزی و قدیمی اُساکا است که در مجاورت نامبا قرار دارد. این دو منطقه بازدیدکنندگان زیادی را به خود جذب می کنند.

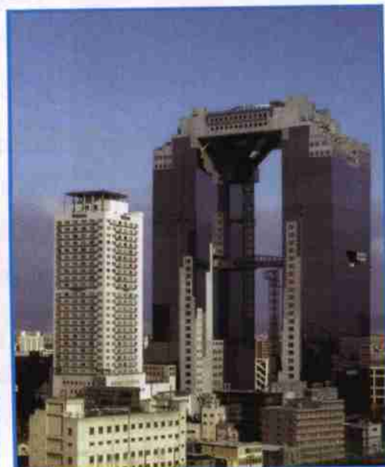
همچنین تئاترهای عروسکی سنتی و مدرن، موسیقی غربی و اپراها در این شهر طرفداران زیادی داشته و در سرتاسر منطقه اجرا می‌شوند.

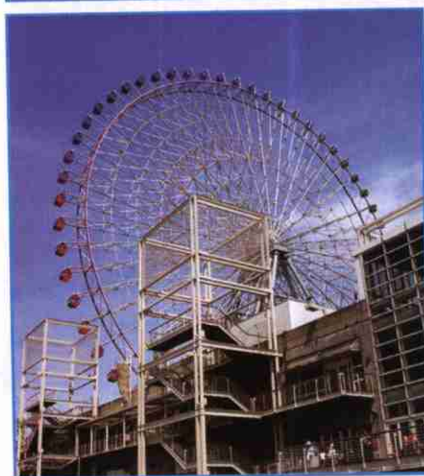
اُساکا دو فرودگاه دارد، فردوگاه بزرگ و بین المللی **کانسایی**(Kansai) که در سال ۱۹۹۴ افتتاح شد. این فرودگاه را بر روی جزیره مصنوعی در ساحل اُساکا بنا کردند. به همین علت این فرودگاه وضعیتی خاص و منحصربه فرد در جهان دارد. در کنار این فرودگاه مهم، از فرودگاه قدیمی شهر به نام **ایتامی**(Itami) اغلب برای پروازهای داخلی استفاده می‌شود.

قلعه اساکا

کیوتو (Kyoto)

شهر کیوتو مرکز استان کیوتو است که در میانه غربی جزیره هونشو قرار گرفته است. کیوتو در شمال شرقی شهر اُساکا واقع شده و حدود ۱/۴۷۴/۷۶۴(۲۰۰۵) نفر جمعیت دارد.

این شهر قبل از توکیو پایتخت ژاپن بوده و مدت یازده قرن (۱۸۶۸ ـ ۷۹۴) امپراتورهـای مختلف در آن مستقر بوده اند.

بخش اصلی شهر حدود ۳۰کیلومترمربع است و توسط دو رودخانه **کامو**(Kamo) و **کاتسورا**(Katsura) از شرق و غرب محدود شده است. در مرکز شهر **کاخ امپراتوری**(Kyoto Imperial Palace) و **قلعه نایجـو** (Nijo Castle) قـرار دارد که با دیـواری از هم جـدا شده‌اند.

قصرها ، معابد و دژهای نظامی باستانی متعددی در این شهر دیده می‌شود. در حقیقت کیوتو مرکز باستانی، هنری، دینی و فرهنگی ژاپن است.

در کتابخانه و مرکز اسناد کیوتو بیش از هفتصدهزار قطعه مختلف تاریخی، فرهنگی، صنعتی و طبیعی نگهداری می شود.

بیش از بیست موزه عمومی و یکصد موزه تخصصی در این شهر مشغول به کارند که قدیمی‌ترین و مشهورترین آنها **موزه ملی کیوتو**(Kyoto National Museum) است که در سال ۱۸۹۷ به عنوان موزه امپراتوری تأسیس شد، ولی در سال ۱۹۵۲ به موزه ملی کیوتو تغییر نام داد.

برخی از این موزه‌ها پس از جنگ جهانی دوم، برای معرفی صنایع دستی کیوتو به بازدیدکنندگان و توریست ها تأسیس شدند.

قلعه نایجو

موزه ملی کیوتو

این صنایع دستی شامل انواع پارچه و منسوجات، بادبزن‌های دستی، عود و کندر، عروسک، وسایل چوبی و ظروف سفالی است.

سالانه فستیوال‌ها و جشن‌های مختلفی در این شهر برگزار می‌شود. کیوتو با حدود ۱۷۰۰ اثر باستانی تقریباً ۱۵٪ آثار تاریخی و فرهنگی ژاپن را در خود ضبط کرده است.

از میان این همه آثار، هفده اثر باستانی کیوتو شامل شانزده معبد و پرستش‌گاه و یک قصر در سال ۱۹۹۰ در لیست جهانی آثار باستانی یونسکو قرار گرفت. بدیهی است که ۱۷ اثر باستانی آن هم فقط در یک شهر، برای قرار گرفتن در فهرست آثار جهانی یونسکو بسیار غبطه انگیز است.

در کیوتو بیش از هزاروششصد معبد بودائی و حدود چهارصد پرستش‌گاه شینتو وجود دارد.

بسیاری از زیباترین معابد، متعلق به بودائی های گروه زن هستند. فلسفه زِن در قرن۱۲ از طریق چین به ژاپن وارد شد و به سرعت گسترش یافت. معروف‌ترین **معابد شینتو، یاساکاجینجا** (Yasaka Jinja) و **فوشیمی ایناری** (Fushimi Inari) هستند که در پائین کوه ایناری ساخته شده اند.

حدود دوسوم شاغلین در کیوتو در بخش توریسم و مشاغل مرتبط با آن کار می‌کنند. نساجی و ساخت دستگاه‌های مربوط به آن از صنایع مهم شهر کیوتو است.

کیوتو فرودگاه مستقلی ندارد و مسافران به دلیل نزدیکی فرودگاه شهر اُساکا از آن استفاده می کنند.

از نظر تاریخی کیوتو قدمت زیادی دارد و محل استقرار اولیه مهاجرین کره‌ای در قرن هفتم بوده که صنعت ابریشم بافی را رواج دادند.

معبد زن

یاساکا

فوشیمی ایناری

قصر طلائی

گوشو

دریاچه بیوا

کیو میزو

چیون این

در سال ۷۹۴ پایتخت امپراتوری از نارا به کیوتو منتقل شد. این تغییر پایتخت با آغاز دوره خاصی در ژاپن همراه است که به نام دوره **هیان**(Heian) شناخته می‌شود (۱۱۸۵_۷۹۴). محله‌ها و خیابان‌های کیوتو به سبک پایتخت چین(به صورت شطرنجی) طراحی و ساخته شد و کاخ امپراتوری در مرکز آن قرار گرفت.

در سال۱۱۸۵ شوگون‌های میناموتو پایتخت سیاسی را از کیوتو به **کاماکورا**(Kamakura) نزدیک محل فعلی توکیو منتقل کردند. این دوره در ژاپن به دوره کاماکورا معروف است. ولی بزرگان و اشراف با قدرتی کمتر در کیوتو باقی ماندند. زمانی‌که شوگون‌های **آشی کاگا** (Ashikaga) در سال ۱۳۳۳ قدرت را در دست گرفتند، مجدداً کیوتو مرکز حکومت شد.

در طول جنگ‌های ده ساله (۱۴۷۷_ ۱۴۷۶) بخش‌های وسیعی از شهر آتش گرفت و ویران شد.

در دوره **اِدو**(Edo) بین گروه‌ها تقریباً صلح برقرار بود. در این دوره شوگون‌های **توکوگاوا**(Tokugawa)، گروه‌های سامورائی را مجدداً سازماندهی کردند و پایتخت را به اِدو که بعداً توکیو نام گرفت منتقل نمودند. اما امپراتور که قدرتش محدود شده بود در کیوتو باقی ماند.

رهبران دوره میجی در سال ۱۸۶۸ قدرت را از شوگون‌ها گرفتند و اولین دولت متکی بر پارلمان را در ژاپن ایجاد کردند. آنها امپراتور را ترغیب کردند که از کیوتو به اِدو مهاجرت نماید و نام اِدو را به توکیو تغییر دادند. از آن تاریخ توکیو مرکز امپراتوری و پایتخت ژاپن شد.

در تمام دوره جنگ جهانی دوم متفقین برای حفظ آثار باستانی کیوتو این شهر را در لیست بمباران‌های خود قرار ندادند.

حال به چند منطقه دیدنی این شهر اشاره می‌کنیم:

قصر **کین کُ‌کوجی (قصرطلایی)**(Kinkokuji-Golden Palace): این قصر که در میان یک دریاچه و درختان بلند افرا و بلوط احاطه شده، در بخش شمالی کیوتو قرار دارد و تاریخ احداث آن به قرن سیزدهم میلادی برمی‌گردد. امروزه این قصر به دلیل موقعیت خاص طبیعی، شکوهمندی بنا، فضای زیبا و قدمت تاریخی‌اش، سالانه مورد بازدید هزاران جهانگرد و مسافر قرار می‌گیرد.

جین کاکوجی

کاخ سابق امپراتوری به نام **گوشو** (Gosho): باغی است بسیار وسیع با ساختمان‌های متعدد قدیمی و دیوارهای بلند. این کاخ از سال ۱۸۶۸میلادی که پایتخت از کیوتو به توکیو منتقل شد به‌صورت پارک عمومی درآمد. مردم می توانند علاوه برگردش روزانه در این پارک، سالی یک روز از داخل ساختمان‌های آن نیز باز

برج کیوتو

دریاچه **بیوا**(Biwa): این دریاچه بزرگ‌ترین دریاچه آب شیرین ژاپن است که در نزدیکی این شهر(شمال شرقی) شکل گرفته است.

برج کیوتو(Kyoto Tower): این برج، ضدزلزله است، وقتی که بالای آن می‌ایستید شهر را زیر پای خود می‌بینید .

کاتسورا(Katsura Imperial Villa): این ویلا را پرنس **توموهیتو** درسال۱۶۰۶میلادی ساخت. در اینجا زیباترین باغچه‌های ژاپنی دیده می‌شود.

موزه ملی کیوتو، موزه هنری شهرداری، پارک **مارویاما** (Maruyama)، **پارک اُکازاکی**(Okazaki)، باغ وحش شهر(تأسیس ۱۹۰۳) و باغ گیاه شناسی شهر (تأسیس ۱۹۲۳) که نخستین باغ گیاه شناسی ژاپن است از دیگر نقاط دیدنی این شهر هستند .

برخی معابد، پرستش گاه‌ها و نقاط مقدس از جمله: **نیشی هونگانجی**(Nishi Honganji)، **سایهو**(Saiho)، **کیومیزو**(Kiyomizo)، **یاساکا**(Yasaka)، **چیون این**(Chion-in)، **هیان** (Heian) و **جین کاکوجی**(Ginkakuji) از دیدنی‌های حیرت انگیز شهر کیوتو هستند..

یوکوهاما(Yokohama)

این بندر در شرق جزیره هونشو قرار گرفته است. یوکوهاما با ۳/۵۷۹/۱۳۳نفر جمعیت (۲۰۰۵) بیشترین تراکم شهری در ژاپن را به خود اختصاص داد. یوکوهاما مرکز استان کاتاگاوا و در نزدیکی توکیو واقع شده است. این شهر به وسیله زلزله بزرگ کانتو و متعاقب آن به‌وسیله آتش سوزی سال ۱۹۲۳ خراب شد و بعد از آن به‌وسیله حمله هوایی امریکا در سال۱۹۴۵ به‌طور جدی آسیب دید. اما پس از هر دو تخریب، دوباره بازسازی شد و اکنون کارخانه‌های بزرگ کشتی سازی، تولیدات شیمیایی، اتومبیل سازی، ساخت مواد فلزی و...در این شهر فعالیت می‌کنند. این شهر فعال‌ترین بندر ژاپن است.

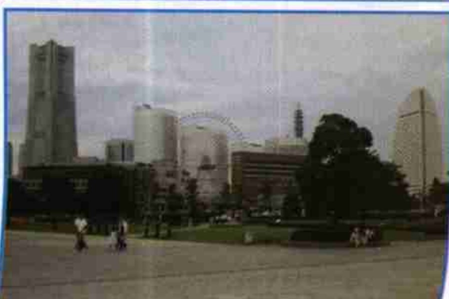
در جنوب یوکوهاما و در نزدیکی باغ **سانکی** مجموعه‌ای از ساختمـان‌های تاریخی از جمله بتکده‌های باستانی قرار دارد. پارک نوگویاما با باغ‌های زیبا، تئاتر در فضای آزاد، تالارهای کنسرت و باغ وحش از بزرگ‌ترین مراکز جذب گردشگر در این شهر است. کتابخانه **کانازاوا** به‌خاطر مدارک و کتاب‌های تاریخی اش مشهور است.

یوکوهاما یک موزه تجاری و صنعتی دارد و در تالارهای نمایشی متعدد شهر، همه سبک‌های نمایشی از نمایشنامه‌های کابوکی گرفته تا درام‌های مدرن اجرا می‌شود.

محله چینی‌ها، پارک **سانکی ین** که معبد بودایی پانصد ساله‌ای را در خود جای داده، مرکز و موزه منسوجات ابریشمی از دیگر نقاط دیدنی این شهر به شمار می‌آیند.

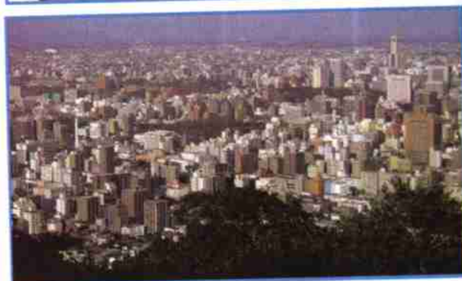

سابورو Sapporo

برج ساپورو

شهر ساپورو در جنوب غربی جزیره هوکایدو در کنار رودخانه **ایشی کاری**(Ishi Kari) قرار دارد و مرکز استان **هوکایدو** است. ساپورو با جمعیت ۱/۸۸۰/۸۷۵نفر (۲۰۰۵) بزرگترین شهر جزیره هوکایدو است. این شهر توسط بندر **اُتارو** **(Otaru)** که در شمال غربی آن قرار دارد با دیگر بنادر دنیا مرتبط است.

علاوه بر فرودگاه‌های مختلف، جزیره هوکایدو از طریق راه آهن نیز به جزیره هونشو متصل است. صنایع غذایی، صنایع چوب و تولید لوازم التحریر برخی از صنایع مهم ساپورو به شمار می آیند. دانشگاه و مراکز آموزش عالی مختلفی در ساپورو فعالیت دارند از جمله: دانشگاه هوکایدو (۱۸۷۶)، کالج پزشکی ساپورو(۱۹۴۵)، دانشگاه گاکوئن۱۹۵۰ (Gakuen) و دانشگاه ساپورو (۱۹۶۷). باغ گیاه شناسی از دیدنی‌های شهر ساپورو است. شهر فعلی در سال ۱۸۷۱ ساخته شد و با توسعه سریع، پانزده سال بعد یعنی در سال ۱۸۸۶مرکز استان هوکایدو شد. ساپورو در جزیره شمالی هوکایدو واقع شده و زمستان‌هایی طولانی و پربرف دارد. در سال ۱۹۷۲ بازی‌های المپیک زمستانی در این شهر برگزار شد.

ورزش‌های زمستانی در ساپورو بسیار رایج است و علاقه‌مندان بسیاری را برای اسکی به خود جذب می کند. فستیوال برف، سالانه در این شهر برگزار می‌شود. شرکت کنندگان اشکال و مجسمه‌های زیبایی از برف و یخ می سازند.

فوکوآُکا Fukuoka

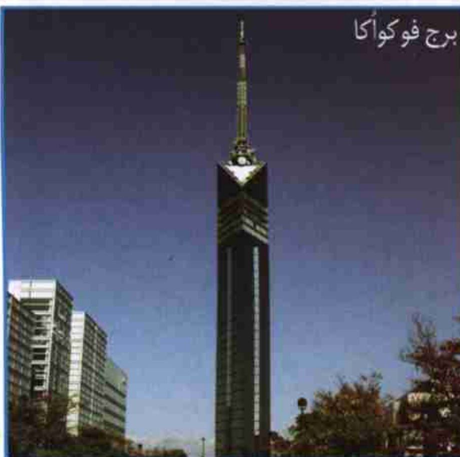
بندر فوکوآُکا در شمال غربی جزیره **کیوشو** قرار دارد و مرکز استان فوکوآُکا است. این شهر در خلیج **هاکاتا**(Hakata) واقع شده است. رودخانه **ناکا** (Naka) این شهر را به دو قسمت تقسیم می‌کند. در ساحل غربی، قلعه قدیمی شهر که در سال ۱۶۰۱ ساخته شده است قرار دارد. در ساحل شرقی، خلیج هاکاتا واقع شده که بخش اصلی و تجاری شهر در این منطقه است. بخش شرقی از قرن هفتم زمانی که به عنوان محل ارتباط با چین مطرح شد، توسعه یافت. این شهر نزدیک‌ترین بندر مهم ژاپن به بخش اصلی قاره آسیا است. از صنایع مهم فوکوآُکا می‌توان به ابریشم بافی، عروسک سازی، صنایع چینی، ساخت ماشین آلات، کاغذسازی، صنایع فلزی و صنایع الکتریکی اشاره کرد. در طول ساحل خلیج هاکاتا بقایایی از دیوار دفاعی شهر که سه متر ارتفاع دارد، دیده می‌شود.

این دیوار در قرن ۱۳ برای حفاظت شهر در مقابل حملات سپاه مغول‌ها ساخته شد. دانشگاه **کیوشو** (Kyusha)(۱۹۱۱) و دانشگاه فوکوآُکا(۱۹۳۴) در این شهر قرار دارند. جمعیت فوکوآُکا حدودا ۱/۴ میلیون نفر (۲۰۰۵) است.

برج فوکوآُکا

ناگویا Nagoya

بندر ناگویا در سواحل جنوبی جزیره هونشو قرار دارد و مرکز استان **آیچی**(Aichi) است. ناگویا از بنادر و شهرهای مهم صنعتی ژاپن است. آهن و فولاد، صنایع شیمیایی، خودروسازی، هواپیماسازی و نساجی، برخی از صنایع این شهر است. یکی از مناطق مهم و دیدنی شهر **قلعه ناگویا**(Nagoya Castle) است که در سال۱۶۱۲ ساخته شد. این قلعه در جنگ جهانی دوم (۱۹۴۵) بمباران شد و آتش گرفت و در سال ۱۹۵۹ بازسازی شد.

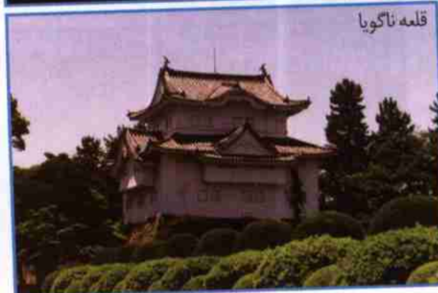
معبدآتسوتا(Atsuta Shrine) و **معبد ایس**(Ise shrine) که از قدیمی‌ترین و معروف‌ترین معابد شینتو ژاپن هستند، از مکان های دیدنی شهر هستند. در ناگویا، دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی مختلفی فعالیت دارند که برخی از آنها عبارت اند از: دانشگاه ناگویا(۱۹۳۹)، دانشگاه **میجو**(۱۹۴۸)(Meijo)، دانشگاه **نانزان**(۱۹۴۹) (Nanzan) ،دانشگاه شهرناگویا(۱۹۵۰) و انستیتوتکنولوژی ناگویا(۱۹۴۹).

آغاز توسعه ناگویا به قرن ۱۷ باز می‌گردد؛ زمانی که قلعه ناگویا به دست ژنرال های **توکوگاوا** ساخته شد. در سال ۱۸۸۰ بعد از آن که این شهر به یکی از مراکز صنعتی ژاپن تبدیل و بندر آن مدرن و مجهز شد(۱۹۰۷) توسعه آن نیز سرعت گرفت. در طی جنگ جهانی دوم شهر ناگویا بارها توسط هواپیماهای آمریکایی بمباران شد و به شدت آسیب دید. اکنون با گذشت شصت سال از پایان جنگ، ناگویا کاملا بازسازی شده و یکی از شهرهای زیبا و مدرن ژاپن محسوب می‌شود. جمعیت این شهر ۲/۲۱۵/۰۰۰ نفر (۲۰۰۵) است.

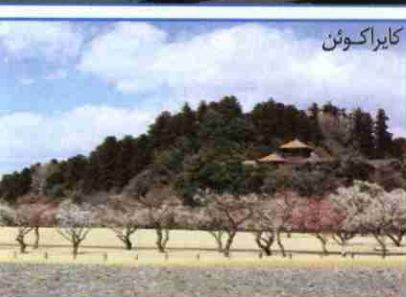

قلعه ناگویا

باغ‌ها

باغ‌های ژاپنی که چشـم اندازهای بی‌همـتایی دارند، از شهرت برجسته‌ای در جهان برخوردارند. این باغ‌ها که ترکیب منظمی از آرایه‌ها و نمادهای بودایی و شینتویی هستند، با ایده‌ی کلی رسیدن به سکوت و ابدیت با استفاده از گیاهان، شن، آب وصخره هر بیننده‌ای را از خود بی خود کرده و به تفکـر عمیق وا می‌دارد. بسیاری از معـابد قدیمی و شماری از معابد جدید در چنین باغ‌هایی ساخته شده اند. کیوتو با مجموعه‌ای از این باغ‌ها که یادگار قرن‌های گذشته هستند در ژاپن مثال زدنی است .

کیوتو

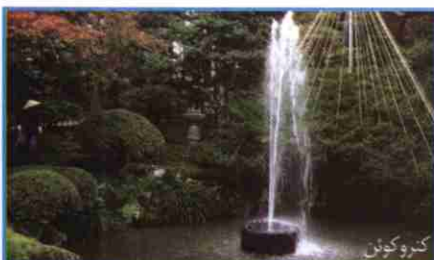

کایراکـوئن

باغ عمارت کلاه فرنگی کاتسورا یکی از مشهورترین باغ‌های کیوتو به شمار می‌رود.

صخره معبدریوآنجی، این باغ در توکیو قرار دارد و با استفاده از سنگ، درخت، فانوس‌های سنگی، حوضچه‌ها و چشمه‌ها ساخته شده است.

باغ **کایراکـوئن**(Kairakuen) در شهـر میتـو (استان ایباراکی)، باغ **کنروکوئن**(Kenrokuen) در شهر **کانازاوا**(Kanazava) (استان ایشیکاوا) و باغ **کراکـوئن**(Krakuen) در شهـر اوکـایامـا (استان اوکایاما) از دیگر باغ‌های دیدنی ژاپن هستند

تاثیر غرب که از دوره میجی (۱۸۶۸-۱۹۱۲) آغاز شده بود حتی به طراحی باغ‌های ژاپنی نیز کـشیده شد. باغ ملـی **شین جوکـوگـیوئن** (Shinjuku gyoen) در توکیو نمونه‌ای از این گونه باغ هاست.

کنروکوئن

باغ امپراتوری کیوتو

هوکایدو

مـوزه‌ها

موزه‌های ژاپن به استثناء چند گالری مدرن در شهرهای بزرگ، معمولا در معابد و زیارتگاه‌ها قرار دارند. از جمله موزه‌های معروف ژاپن، موزه معبد **میوهواین** (myohoin) در کیوتو است.
در توکـیو چندین مـوزه و گالری هنری وجود دارد که موزه‌ی ملی توکیو مهم‌ترین آنها و بزرگ‌ترین موزه‌ی هنر در ژاپن است. این موزه که در سال ۱۸۷۱ تاسیس شده است در پارک **ونو** قراردارد. موسسه **نزو**(Nezu) که مجموعه‌ای از وسایل مربوط به جشن چای و دیگر اشیای هنر بودایی را در خود جای داده، مجموعه **هاتاکیاما**، موزه خطاطی، موزه ملی، هنرغرب، موزه معبد **میجی**، موزه **ادو** و موزه هنرملت از دیگر موزه‌های مهم شهر توکیو هستند.
در شهرهای دیگر ژاپن نیز موزه‌های جالب توجهی وجود دارد که موزه ملی نارا، موزه هنری **فوجیتا** در اُساکا، موزه هنری **توکوگاوا** در ناگویا نمونه‌هایی از آنها هستند.

کتابخانه‌ها

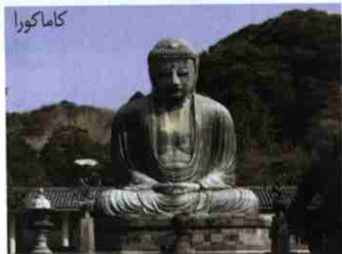
بیشتر کتابخانه‌های بزرگ ژاپن در توکیو قرار دارند. از جمله کتابخانه‌ی شورای ملی که شامل بانک اطلاعات و مرکز تبادل بین المللی کتاب است. این کتابخانه از هفت قسمت تشکیل شده و در مجموع بیش از ۵ میلیون جلد کتاب دارد. کتابخانه‌ی بونکوی توکیو نیز از کتابخانه‌های مهم این شهر بوده که حدود هفتصدهزار کتاب به زبان‌های هندی، بنگالی، تایلندی، چینی، عربی، فارسی، ترکی، روسی و زبان های دیگر دارد.
تعداد کتاب‌های فارسی موجود درکتابخانه‌ی بونکو حدود ۶۳۰۰ جلداست. این کتابخانه از سال ۱۹۶۱ به پیشنهاد یونسکو، مرکز پژوهش درباره فرهنگ کشورهای آسیای شرقی شده است.
در دانشگاه‌های مهم توکیو نیز کتابخانه‌های بزرگی وجود دارد. کتابخانه دانشگاه میجی وکتابخانه دانشگـاه نیهون از جمله این کتابخـانه‌ها هستند. در دیگـر شهرهای ژاپن هم دانشگاه‌هایی با کتابخانه‌های بزرگ وجود دارد.

دیگر مکان‌های معروف و دیدنی

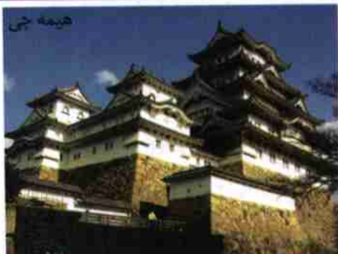
فرودگاه کانسایی: فرودگاه بین المللی کانسایی در خلیج اُساکای ژاپن، اولین فرودگاه دور از ساحل در جهان است. این فرودگاه که در سال ۱۹۹۴ تکمیل شد، در ۵ کیلومتری جنوب ساحل جزیره هونشو قرار دارد.

این فرودگاه تماشایی، روی یک جزیره ی مصنوعی ساخته شده و پایانه ای شیشه ای دارد که طول آن ۱۷۰۰متر است. مهندسان در ساخت این جزیره و فرودگاه آن، از پیشرفته‌ترین تکنولوژی جهان استفاده کرده اند.

ناقوس بزرگ کیوتو: این ناقوس ۶۳ تن وزن، ۴/۲۰ متر ارتفاع و ۲/۷۰متر قطر دارد. ضخامت آن ۲۲/۵ سانتی‌متر است. ناقوس بزرگ کیوتو در سال ۱۶۱۴ میلادی به دستور هیرویوشی، سردار نظامی ژاپن، ساخته شده و در معبد **چیون این**(Chion in) نگهداری می شود و بزرگترین ناقوس جهان است.

پل راه آهن اوی: این پل‌که ۳۳۳۲ متر طول دارد بین توکیو و اُساکا قرار داشته و از شاهکارهای مهندسی معاصر به شمار می رود.

مجسمه بودای بزرگ: این مجسمه که دائی بوتسو نام دارد در محوطه معبد کوتوکوئین، در شهر **کاماکورا** (Kamakura) (درنزدیکی توکیو) قرار گرفته است. این مجسمه برنزی در سال ۱۲۹۲ ساخته شده و بیش از ۱۱متر طول دارد.

فرودگاه ناگویا:(Chubu-centair) این فرودگاه مدرن نیز مانند کانسایی بر روی جزیره ای مصنوعی ساخته شده و در سال ۲۰۰۷به بهره برداری رسید.

قلعه هیمه جی(Himeji Castle): این قلعه در شهر کوچک هیمه جی واقع شده و از زیباترین بناهای تاریخی ژاپن است.

مشاهیر

ماتسوهیتو میجی Mutsuhito Miji (۱۸۵۲-۱۹۱۲)

میجی از سال ۱۸۶۷تا۱۹۱۲ امپراتور ژاپن بود. در خلال امپراتوری میجی ژاپن به یکی از قدرت‌های صنعتی جهان تبدیل شد و نیروی دریایی آن کشور به جمع قوای دریایی برتر دنیا پیوست. او به نظام فئودالی ژاپن پایان بخشید و ضمن ممنوع کردن اعمال ستم و بی عدالتی نسبت به طبقات ضعیف جامعه، مدارس دولتی را تاسیس کرد. میجی خدمت نظام وظیفه را اجباری کرد و اقدامات متعددی برای مدرن‌سازی ژاپن انجام داد. او همچنین استفاده از تقویم غربی را در ژاپن معمول کرد و در سال ۱۸۸۹ میلادی قانون اساسی جدیدی را به اجرا گذاشت.

هیروهیتو Hiro Hito (۱۹۰۱-۱۹۸۹)

هیتو رهبری طولانی ترین دوره امپراتوری جهان را در قرن بیستم برعهده داشت. او از ۲۵ دسامبر ۱۹۲۶ تا ششم ژانویه ۱۹۸۹ امپراتور ژاپن بود. وی آخرین بازمانده از رهبران دوران جنگ دوم جهانی بود.

در سال‌های اولیه امپراتوری هیروهیتو، اقتصاد ژاپن رو به ضعف نهاد و نظامیان در کشور قدرت گرفتند. نظامیان هیروهیتو توانستند منچوری و سه شهر بزرگ چین یعنی پکن، شانگ های و تین تسین و تمامی شهرهای عمده ساحلی شرق چین را به اشغال خود درآوردند. در کشور چین، بیشتر مردم، ضعف زمامداری هیروهیتو را سبب توسعه طلبی نظامیان ژاپن در سال های قبل از جنگ دوم جهانی می‌دانند. هیروهیتو بعدها به‌عنوان پادشاهی سمبولیک که از فعالیت سیاسی کناره گرفت و در مقام دانشمندی طبیعی دان که به تحقیقات علمی سرگرم بود، مشهور شد.

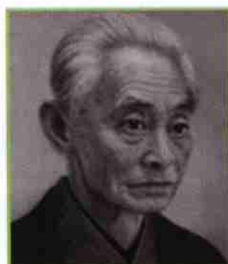

هیروهیتو که در لحظه مرگ تنها ۱۸ کیلوگرم وزن داشت، از ۱۹ سپتامبر ۱۹۸۸ تا پایان عمرش به مدت صد و یازده روز به دلیل ابتلا به سرطان اثنی عشر در بیمارستان بستری بود. و همین بیماری مرگ وی را رقم زد. پس از مرگ او، پسرش اکی هیتو به عنوان امپراتور جدید ژاپن انتخاب شد.

اکینوری ناکایاما Akinori Nakayama (۱۹٤۳)

آکینوری ناکایاما، قهرمان ژیمناستیک در سال ۱۹۴۳ متولد شد. وی برنده شش مدال طلا، دو مدال نقره، و دو مدال برنز در مسابقات المپیک ۱۹۶۸ و۱۹۷۲ است.

یاسوناری کاواباتا Yasunari Kavavbata (۱۸۹۹-۱۹۷۲)

رمان نویسی که در سال ۱۹۶۸ میلادی موفق شد جایزه نوبل در رشته ادبیات را کسب کند. او اولین ژاپنی بود که جایزه مزبور را از آن خود کرد. از برجسته ترین آثار کاواباتا می‌توان به سرزمین برف (سال۱۹۴۷) اشاره کرد.

آکیرا کوروساوا Akira Kurosawa (۱۹۱۰-۱۹۹۸)

کارگردان ژاپنی که در سال ۱۹۱۰ در توکیو به دنیا آمد. وی در سال ۱۹۵۱ میلادی بافیلم راشومون که برنده جایزه فستیـوال فیلم ونیز شد خود را به جهانیان شناساند. برخی از فیلم‌های مشهور کوروساوا عبارتنداز: هفت سامورایی (۱۹۵۴)، سریر خون (۱۹۵۷)، ریش قرمز (۱۹۶۵) و رویاها(۱۹۹۰).

شیبا سابورو کیتازاتو Shibasaburo Kitazato (۱۸۵۲ـ۱۹۳۱)

او هم زمان با یرسین فرانسوی میکروب (باسیل) طاعون را در سال ۱۸۹۴ کشف کردند. کیتازاتو در برلین زیر نظر کخ تحصیل و سپس انستیتو تحقیقاتی را در ژاپن پایه ریزی کرد.

ناکاکی Nakaki

در سال ۱۷۸۲ بیماری بری بری را کشف کرد.

کشور ژاپن در زمینه دریافت جایزه نوبل نیز مشاهیر دیگری دارد که عبارتند از :

هایدکی یوکاوا فیزیک ۱۹۴۹
شینچیروتوموناگا فیزیک ۱۹۶۵
لئوریوناساکی فیزیک ۱۹۷۳
کینچی فوکویی شیمی ۱۹۸۱
سوسوموتونه گاوا پزشکی ۱۹۸۷
کنزا بورو اوئه ادبیات ۱۹۹۴
هایدکی شیراکاوا شیمی ۲۰۰۰
ریوژی نویوری شیمی ۲۰۰۱
ماساتوشی کوشیبا فیزیک ۲۰۰۲
کویچی تاناکا شیمی ۲۰۰۲

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ به فارسی	نحوه تلفظ به انگلیسی
۱	سلام/ خداحافظ	کُنیچوا/ سایونارا	Konichiwa/ Sayonara
۲	صبح بخیر/ شب بخیر	اُهایو/ اُیاسومی	Ohayo / Oyasumi
۳	ملیت	کُکومین	Kokumin
۴	شغل	شیمه	Shigotawa
۵	گذرنامه	پاسپُورتُ	Paspoorto
۶	کارت شناسایی	می بُن شُوع	Mibunshow
۷	ویزا	بیزا	Biza
۸	دعوتنامه	شُتائی تِگامی	Shotai tegami
۹	لغو/ تایید	میتُمِرو/کَنسلو	Mitomeru/Canselu
۱۰	بلیط	چی کِ تُ	Chiketo
۱۱	کارت پرواز	بُردین پاسو	Bordin pasu
۱۲	شماره پرواز	نان بین	Nan bin
۱۳	چمدان/ اسباب و اثاثیه	کابان	Kaban
۱۴	بار	نی مُتسو	Nimotsu
۱۵	گمرک	زِکین یا	Zekinya
۱۶	اطلاعات	آنای جُ	Anaijo
۱۷	ورودی/خروجی	ایرِگوچی/ دِگوچی	Iregochi /Degochi
۱۸	نقشه شهر/ راه‌ها	ماچی نو چیزو	Mahino chissu
۱۹	بانک/ صندوق	گین کُ / کین کُ	Ginko/Kinko
۲۰	پول/ کارت اعتباری	اُکانه/کاردُ	Okane/ cardo
۲۱	عوارض/ مالیات	زِکین	Zekin
۲۲	سفارت/کنسولگری	تای شی کان	Taishikan
۲۳	لیست انتظار	جون بان ماچی	Junbanmachi
۲۴	فرودگاه	کو کُ	Kuko
۲۵	ایستگاه قطار	دِنشاتُ اِکی	Denshano eki

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ به فارسی	نحوه تلفظ به انگلیسی
۲۶	ایستگاه مترو	چیکادِتسونُ اِکی	Chikadetsuno ekt
۲۷	ایستگاه تاکسی	تاکسی نُ اِکی	Tax no eki
۲۸	ایستگاه اتوبوس	باسو نُ اکی	Bus no eki
۲۹	قایق/کشتی	فونه	Fune
۳۰	کشور/ شهر	کونی/ ماچی	Kuni / Machi
۳۱	خیابان	می چی	Michi
۳۲	چپ/ راست/ مستقیم	هیداری/ میگی/ ماسوگو	Hidari /Migi /Masugu
۳۳	عقب/ جلو	اُشی رو/ ماِ	س
۳۴	نزدیک/ دور	تُ ئی/ چیکائی	Toi/Chikai
۳۵	از کجا	دُکُ کارا	Do Ko Kara
۳۶	تا کجا	دُکُ مادِ	Do Ko Made
۳۷	ماشین	کوروما	Kuru Ma
۳۸	با ماشین	کورومادِ	Kuru Ma De
۳۹	گواهینامه رانندگی	مِن کِ شُ	Menkesho
۴۰	کرایه	ری یُواُکین	Riyokin
۴۱	کیف پول	سای فو	Sifu
۴۲	خطر	آبونایی	Abunai
۴۳	دزد	دُرُبُ	Dorobo
۴۴	جریمه	باکین	Bakin
۴۵	پلیس	کِئی ساتسو	Keisatsu
۴۶	کمک/ شکایت	تاس کارو / اُتااِرو	Taskaru / Utaeru
۴۷	مشکل/ اتفاق	جی کِن	Jiken
۴۸	جاهای دیدنی	یومِنُ باشو	Yume no basho
۴۹	راهنما/ مترجم	تسویاکوسوروهیتو/ آنای سوروهیتو	Tsu Yaku suru hito / Anai suru hito
۵۰	آژانس مسافرتی	کُکوُع کایشا	Koku kaisha

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ به فارسی	نحوه تلفظ به انگلیسی
۵۱	مسجد	مُسکو	Mosku
۵۲	هتل	هُترو	Hoteru
۵۳	فرم ثبت نام	فُرمُ	Formo
۵۴	امضا	سایین	Sain
۵۵	تلفن	دِنوا	Denwa
۵۶	مرکز خرید	بِی سی تی	Bey city Depato
۵۷	فروشگاه	دِپاتُ	Depato
۵۸	حراج/ تخفیف	واریبیکی/ اُفو	Waribiki / ofu
۵۹	گران/ ارزان	تاکایی/ یاسویی	Takai / yasui
۶۰	هدیه	اُمی یا گِه	Omiyage
۶۱	رستوران	رستوران	Retoran
۶۲	صورت حساب	رِسیتو	Resito
۶۳	انعام	چیپو	Chipu
۶۴	خوشمزه	اُئی شی	Oishi
۶۵	بدمزه	مازوئی	Mazui
۶۶	سرد/گرم	آتسوئی/ ساموئی	Atsui/Samui
۶۷	پر/ خالی	هائی‌ترو/ کاراپُ	Haiteru/Karapo
۶۸	گرسنه/ تشنه	اُناکاهِتا/ نُدُکاواهیتا	onaka heta /Nodokawaita
۶۹	صبحانه	آسامیشی	Asa meshi
۷۰	ناهار	هی رو مِشی	Hiru meshi
۷۱	شام	بان مِشی	Ban meshi
۷۲	لیست غذا	مِن یو	Menyu
۷۳	نان	پان	Pan
۷۴	آب/ نوشابه	جوسو/ میزو	Jusu / mizu
۷۵	نوشابه غیرالکلی	آل کُ هول نای جوسو	Alcolu nai jusu

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ به فارسی	نحوه تلفظ به انگلیسی
۷۶	ساندویچ	ساندویچی	Sandevichi
۷۷	ماهی	ساکانا	Sakana
۷۸	گوشت گاو	گیو نی کو	Gi you niku
۷۹	گوشت بره	شیتسوجی نُ نی کو	Shitsuj no niku
۸۰	گوشت خوک	بوتانیکو	Buta Niku
۸۱	میگو	اِبی	Ebi
۸۲	هشت پا	تاکُ	Tako
۸۳	دستشویی	تِ آرایی	Tearai
۸۴	بیمارستان	بیوُ این	Biyouin
۸۵	پزشک	ایشا	Iaha
۸۶	داروخانه	یاک یوکوع	yoku Yak
۸۷	دارو	کو سو ری	Kusuri
۸۸	بیمار	کانجا	Kanja
۸۹	بزرگ/ کوچک	اُکی/ چی سائی	Oki/chisai
۹۰	کم/ زیاد	چُتُ/ ایپائی	Choto/Ipai
۹۱	خوب/ بد	تاداشی/ دامه	Tadashi/Dame warvi
۹۲	باز/ بسته	آی تِ رو/ شیمِرو	Aiteru/Shimeru
۹۳	سبک/ سنگین	کاروئی/اُمُ ئی	Karui/Omoi
۹۴	بالا/ پایین	و / شیتا	Ve/ shita
۹۵	شمال/ جنوب	کیتا/می نامی	Kita/Minami
۹۶	شرق/ غرب	هیگاشی/نی شی	Higashi/Nishi
۹۷	تند/ کند	هایائی/ یوکوری	Hayai/Yukuri
۹۸	کی	ایتسو	Itsu
۹۹	الان-حالا	ایما	Ima
۱۰۰	روشن/ خاموش	سوکِ رو/ کِ سو	Sukeru/Kesu

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ به فارسی	نحوه تلفظ به انگلیسی
۱۰۱	دیر/ زود	اُشائی/ هایائی	Osoi /Hayai
۱۰۲	تاریخ/ ساعت	سِرِکی/ جیکان	Sereki /jikan
۱۰۳	دیروز/ امروز/ فردا	کین ُک ِ اُ / آشتا	Kino/Kewo/Ashita
۱۰۴	پس فردا	آساته	Asate
۱۰۵	پریروز	اُتُ تُ ئی	Oto Toi
۱۰۶	بعداً	آتُ دِ	Ato De
۱۰۷	چند دقیقه دیگر	آتُ نان فون	Ato Nan Fun?
۱۰۸	چند ساعت دیگر	آتُ نان جی کان	Ato Nan Jikan?
۱۰۹	چند روز دیگر	آتُ نان نی چی	Ato Nan Nichi?
۱۱۰	پارسال	ساکو نن	Saku Nen
۱۱۱	امسال	کُتُ شی	Koto Shi
۱۱۲	سال دیگر	رای نن	Rai Nen
۱۱۳	ماه قبل	سن گِتسو	Sen Getsu
۱۱۴	همین ماه	کُن گِتسو	Kon Getsu
۱۱۵	ماه آینده	رای گِتسو	Rai Getsu
۱۱۶	هفته قبل	سن شوع	Sen Shu
۱۱۷	برای همین هفته	کُن شوع نُ تامه نی	no tame ni Kon Shu
۱۱۸	برای هفته آینده	رای شوع نُ تامه نی	Rai Shu no tame ni
۱۱۹	یکشنبه	نی چ یو بی	Nichi yobi
۱۲۰	دوشنبه	گتسو یو بی	Getsu yobi
۱۲۱	سه شنبه	کا یو بی	Kayo bi
۱۲۲	چهارشنبه	سین یوبی	Sinyobi
۱۲۳	پنجشنبه	موکی یوبی	Mokiyobi
۱۲۴	جمعه	کین یوبی	Kinyobi
۱۲۵	شنبه	دُ یوبی	Doyobi

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ به فارسی	نحوه تلفظ به انگلیسی
۱۲۶	بهار	هارو	Haru
۱۲۷	تابستان	ناتسو	Natsu
۱۲۸	پاییز	آکی	Aki
۱۲۹	زمستان	فویو	Fuyu
۱۳۰	صفر	زِرُ	Zero
۱۳۱	یک	ایچی	Ichi
۱۳۲	دو	نی	Ni
۱۳۳	سه	سان	San
۱۳۴	چهار	یُن	Yon
۱۳۵	پنج	گُ	Go
۱۳۶	شش	رُکو	Roku
۱۳۷	هفت	نانا	Nana
۱۳۸	هشت	هاچی	Hachi
۱۳۹	نه	کو	Ku
۱۴۰	ده	چو	Ju
۱۴۱	مجانی / خصوصی	موری یو/کُ جین تِکی	Muriyo/Kojinteki
۱۴۲	خانم/ آقا	سان	San
۱۴۳	پدر/ مادر	اُتُ سان/ اُکاسان	Otosan/Okasan
۱۴۴	خواهر/ برادر	آنِ سان/ اُنی سان	Anesan/Onisan
۱۴۵	دختر/ پسر	اُنا/ اُتُ کُ	Onna/Otoko
۱۴۶	شوهر	شوجین	Shujin
۱۴۷	همسر	تسوما	Tsuma
۱۴۸	بعدی/ قبلی	سوگی/ تِ مارا	Sugi/Temae
۱۴۹	اینجا/این/آن	کُ کُ/کُره/سُره	Koko/Kore/Sore
۱۵۰	پارک	کُ اِن	Koen

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ به فارسی	نحوه تلفظ به انگلیسی
۱۵۱	الباقی پول	اُسوری	Usuri
۱۵۲	جشن	ماتسوری	Matsuri
۱۵۳	سونای ژاپنی	اُن سن	On Sen
۱۵۴	بد نشدن - خراب- ناجور	دامه	Dame

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ به فارسی	نحوه تلفظ به انگلیسی
۱	حال شماچطور است ؟	اُ گِن کی دِس کا ؟	Ogenki desu ka?
۲	متشکرم	آری گاتُ	Arigato
۳	لطفاً	اُن گائی شی ماسو	Onegaishimasu
۴	متاسفم / ببخشید	سومی ماسن	Sumimasen
۵	اسم شما چیست ؟	اُ نا ما اِ نان دِسوُ کا ؟	O namae nan desuka?
۶	اسم من .... است.	واتاشی نُ ناما وا .... دِس	Watash[illegible] no namae wa .... Des.
۷	از آشنایی با شما خوشوقتم.	ها جیمه ماشته	Hajime mashite
۸	اهل کجا هستید؟	دُ کُ جین دِس کا ؟	Do ko jin des ka ?
۹	من اهل ایران هستم	واتاشی وا ایران جین دِسو	Watashi w[illegible] jin desu
۱۰	چند سال دارید؟	نان سائی دِس کا ؟	Nan sai des ka?
۱۱	من ۳۰ سال دارم.	واتاشی وا سان جو سائی دِس	Watashi wa san j[illegible] sai des
۱۲	متوجه نمی شوم.	واکاریماسِن	Wakari mase[illegible]
۱۳	من ژاپنی بلد نیستم.	واتاشی وا نیهون گو واکاری ماسن	Watashi wa nih[illegible]go wakari ma[illegible]

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ به فارسی	نحوه تلفظ به انگلیسی
۱۴	قیمت این چقدر است؟	کُره وا ایکورا دس کا ؟	Kore wa ikura des ka?
۱۵	چقدر باید بابت .... بپردازم؟	ایکورا یوروشی دس کا ؟	Ikura yoroshi des ka?
۱۶	آیا ممکن است کمکم کنید؟	واتاشی نی تا سوکِته کورِ ماسوکا ؟	Watashi ni tasukete kure masu ka?
۱۷	من راه را گم کردهام.	واتاشی وا میچی اُ مایو ته ماسو	Watashi wa michiwo mayote masu.
۱۸	من گم شده ام.	واتاشی وانا کوناتا	nakunata. Watashi wa
۱۹	این خراب است.	کُره وا دامه دِس	Kore wa dame desu.
۲۰	به (این) چه می گویند؟	کُره نی نانی ایوا رِ رو ؟	Kore ni nani I ware ru?
۲۱	.....کجاست؟	دُکُ ؟	Doko?
۲۲	چه وقت؟	نان جی ؟	Nan ji?
۲۳	آیا اتاق خالی دارید؟	هِیا آری ماسوُ کا	He ya arimasu ka?
۲۴	اجاره آن هرشب چقدر است؟	ایچی بان ایکورا دس کا ؟	Ichi ban ikura des ka?
۲۵	آیا ممکن است این فرم را پرکنید؟	کُنُ کامی اُ کائیت کورِ ماسو کا ؟	Kono kami wo kaite kure masu ka?
۲۶	نرخ تبدیل چقدر است؟	رِتو وُ اِکورا دس کا ؟	Reto wo ikura deska?
۲۷	کجا می توانم ارزم را تبدیل کنم؟	دُکُ نی اُکانِ اُکائی رو دِکی ماس کا ؟	Doko ni okane wo kairu deki mas ka?
۲۸	من برای تفریح/ تجارت/ تحصیل/ [illegible]طلات آمده ام.	واتاشی وِا آسوبی/شوبای/بِن کِ اُ کی ماشتا	Watashi wa asubi/shobai/benkeou kimashta.
۲۹	جاهای دیدنی مهم کجا هستند؟	نی هون نُ یومه نُ تُکُرُ دُ کُ دس کا ؟	Nihon no yumi no tokoro doko des ka?
۳۰	چطور می توانم به ..... بروم؟	دُ یا ته اُساکانی اِیکودِکی ماس کا ؟	Do yate osakani iku deki mas ka?
۳۱	ساعت چند است؟	نان جی دس کا ؟	Nan Ji Des Ka?
۳۲	ورود خارج[illegible] ممنوع است؟	گائی جین دامه دس کا ؟	des ka? Gaijin dame
۳۳	[illegible] است	دائی جو بو	Dai jobu

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ به فارسی	نحوه تلفظ به انگلیسی
۳۴	صحبت کردن	هاناشی سوُرو	Hanashi suru
۳۵	فهمیدم	واکاری ماشیتا	Wakari mashita
۳۶	گوش می دهم	کی کی ماسو	Kikimasu
۳۷	نمی خواهم	ایرانای	Iranai
۳۸	پولم را گم کرده‌ام	اُ کانِ اُناکوشی ماشیتا	O Kane O Nakushimashita
۳۹	بستن- بسته شدن	شیمه ماسو	Shime Masu
۴۰	برای لحظه‌ای	شی باراکو	Shibara-Ku
۴۱	می‌خواهم رزرو کنم	یویاکو شی تائی	Yo Yaku Shitai
۴۲	مهم بودن – لازم بودن	شی تسویو	Shitsuyo
۴۳	عیبی ندارد/ ایرادی ندارد	کاماوا نائی	Kamawa Nai
۴۴	کاری نمی شود کرد- اتفاقی که افتاده	شُ گا نائی	Shoga Nai
۴۵	خواستن- احتیاج داشتن	هوشی‌ئی	Hoshii
۴۶	احتمال ندارد	کانُ سه نای	Kanose nai
۴۷	احتمالش کمه	احتمالش کمه	Kanose Hikui
۴۸	اصلاً احتمال ندارد	اصلاً احتمال ندارد	Zen Zen Kanose Nai
۴۹	گاهی وقتی	تاماتاما	Tamatama
۵۰	یکبار دیگر	مو ایچی دُ	Moichi do
۵۱	رها می کنم- بی خیال می شوم	اکی رامِرو	Akirameru
۵۲	حفظ کردن- به خاطر داشتن	ماموریماسُ	Mamorimasu
۵۳	مواظب باش	کی یو اُوس کِته	Kito Uskete
۵۴	برای اولین بار	هاجی مِته	Hajimete

Introduction to World Countries

Japan

By: Mahmoud Reza Barazesh

Second Printing

